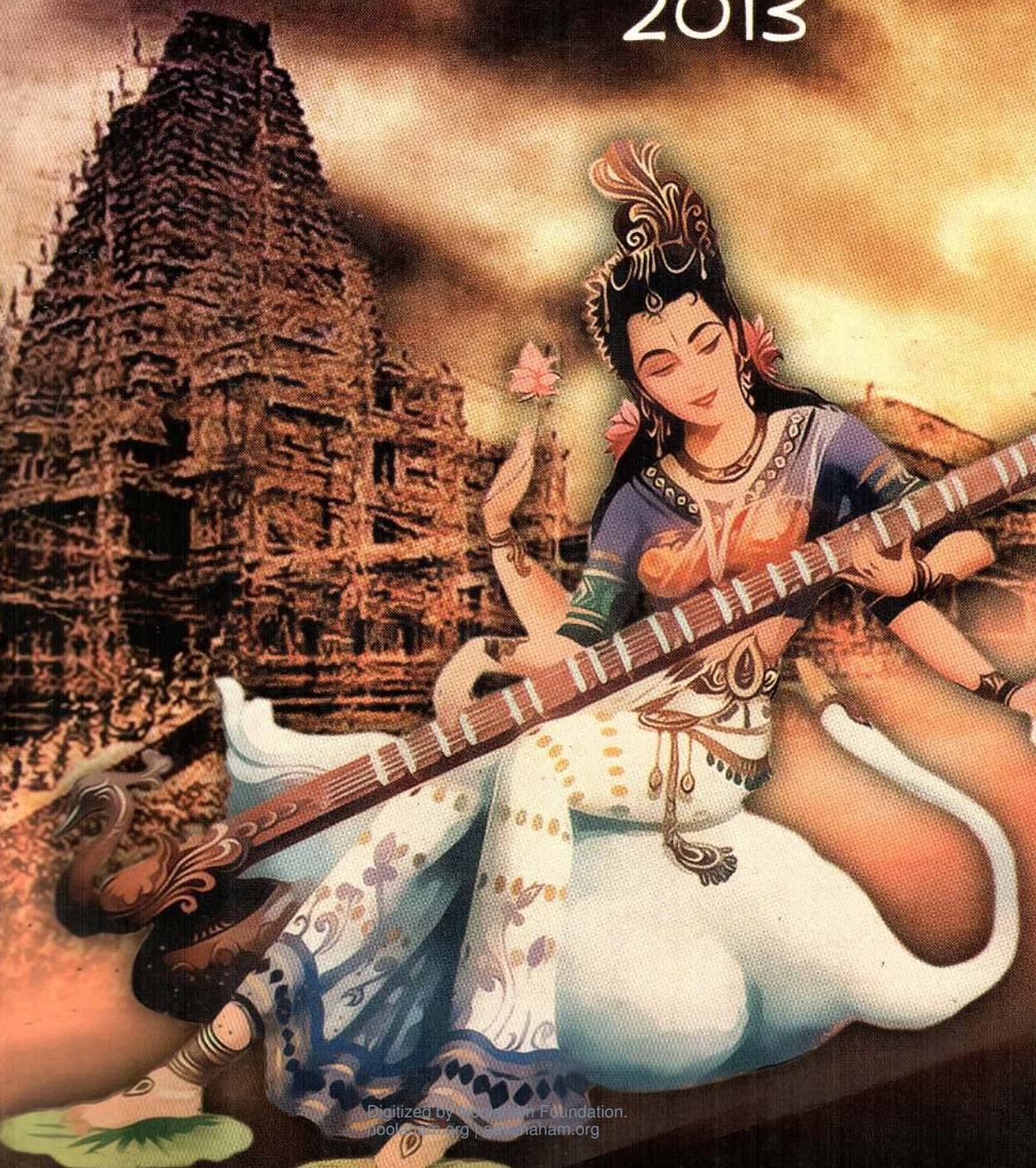

சுருதி 2013

COLLEGE SONG

It's good to see the School we knew,
The land of youth and dream,
To greet again the rule we knew,
Before we took the stream;
Though long we've missed the sight of her,
Our hearts may not forget;
We've lost the old delight of her,
We keep her honor yet.
The stars and sounding vanities,
That half the crowd bewitch,
What are they but inanities,
To him that treads the pitch?
And where's the wealth, I'm wondering,
Could buy the cheers that roll,
When the last charge goes thundering,
Towards the twilight goal.

The men that tanned the hide of us.

Our daily foes and friends

They shall not lose their pride of us.

Now, the journey ends.

Then voice to us who sing of it

No more do message bears.

But the round world shall ring of it.

And all we are be theirs.

To speak of fame a venture is,

There's little here can hide

But we may face the centuries.

deeps

74. *Handwritten text, likely a page number and a name or title, partially obscured by a large, stylized initial 'M'.*

and again be good

What he can't beat the

The ... we have ...

Demetrius and the Seven Sages

...of all

will handle you the way you know

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

[illegible]

RESPICE FINEM

வாழ்த்துப்

பொழில்

MESSAGE FROM THE PRINCIPAL

It is with great pleasure that I am sending this message to the magazine published on the occasion of Vani Vizha programme organized by the Hindu Students Movement.

Religious harmony is very vital in a multi religious society like our country for its development. Trinity College Kandy has always been well known for maintaining and nurturing equality among the different religions. Hindu Student Movement has a very important role to play ensuring the continuity of this tradition. Support and encouragement from the entire student body of the College as well as participation strengthens peace & harmony within the school premises.

The enthusiasm and efforts of the Members of the Hindu Student Movement is a source of inspiration to make this event a great success. My best wishes to the organizing committee including the Master Incharge for a successful event.

I look forward to a meaningful programme.

Brig. W.G.K. Aryaratne
Principal
Trinity College Kandy.

MESSAGE FROM THE CHAPLAIN

I wish to share my best wishes and congratulate the Hindu Students' Movement as they publish the "Shakthi Magazine". I am certain that the Magazine will highlight the activities of the Hindu Students' Movement.

The Hindu Noble Writings that you cherish has been the strength for all your activities in School done for your community. We make note of the unity and brotherhood you show and your Movement has been a blessing to the Hindu Students' at Trinity College.

I am certain that the Vaani Vizha programme will exhibit the gifts and talents of the Hindu children. In so doing so the students at Trinity will certainly be enriched. May this day be rich in activity. We appreciate your commitment and co-operation.

While I wish the Vaani Vizha Programme the very best. I wish the best for the work of the Hindu Students' Movement, who always maintain the common brotherhood at Trinity College.

May your Movement bring honor and praise to Trinity College.

Revd. Bernard Bocks.
Chaplain

MESSAGE FROM THE CO -VICE PRINCIPAL

It is with much pleasure I send my greetings to the hindu students movement on its annual vanni vizha programme 2013.

The Hindu students movement has been instrumental in promoting the Hindu Culture among Hindu students at Trinty sine 1970.

Trinity has always striven to uphold the values of cultural Co –existence the effort of Hindu students movement to wards fostering peace and harmony among students has always been evident and their brother hold has always been appreciated

I congratulate the organizing committee of the Vani Vizha and also the editorial board of the Shakthi Magazine for a job well done in creating yearning to lean and practice the essentials of their religion.

I wish the Vani Vizha 2013 all success.

A.S.Marasinghe

MESSAGE FROM THE VICE PRINCIPAL

It is with great pleasure that I pen a few words on the occasion of the Vaani Vizha being celebrating on 11th October 2013 by the Hindu students movement Vaani Vizha depicts the importance of education and various facets of the Hindu culture.

the Hindu students community has agreed sense of unity and creativity and establishes peace and harmony among the students of all communities irrespective of their race and religion this in unique culture at trinity and we are proud of our students

I wish to congratulate the members of the editorial group of the Shakthi magazine and the organizing committee of Vaani Vizha for their continuous efforts to celebrate the Hindu festival in a meaningful manner may your event be a success

E.G.J. Canagasabay

Vice Principal

பெருந்தலைவர் பேசுகிறார்.

திரித்துவக்கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றத்தின் 43வது அகவை நிகழ்வுகள் மிகுந்த மன நிறைவை தருகின்றது இவ்வினிய தருணத்தில் வாணி விழா அரங்கேற்றுவதில் மிகுந்த மனமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வழமைபோன்று இவ்வருடமும் சக்தி சஞ்சிகை புதுப்பொலிவுடன் வெளிவிடப்படுகின்றமை மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியை தருகின்றது.

மாவட்ட பாடசாலைகளிற்கிடையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமய போட்டிகளிலும் திரித்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் தமது திறமைகளை வெளிக்காட்டி வருகின்றனர். மற்றும் சமய அறிவு தேடல் நிகழ்வும் இம்முறையும் சிறப்பாக அமைகின்றது.

எமது வாணி விழாவை சிறப்புற அரங்கேற்றுவதற்கு எமக்கு உறுதுணையாக இருந்து எம்மை செம்மைப்படுத்திய எமது அதிபர் பிரிகேடியர் உதய ஆரியன், உப அதிபர் E.G.J. கனகசபை ஆலோசகர் இரா. சிவலிங்கம் மற்றும் இந்து மாணவர் மன்ற ஆசிரியர் குழுவினருக்கும் இவ் இனிய வேளையில் நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

வாணி விழாவை வெற்றிப்பாதையில் இட்டுச்செல்ல வழிகாட்டிகளாக இருந்த எமது சிரேஷ்ட திரித்துவர்களிற்கும் திரித்துவ சகோதர்களிற்கும் நலன் விரும்பிகளிற்கும் பெற்றோருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவிக்கின்றேன்.

திரித்துவ இந்து மாணவர் மன்றம் குறிஞ்சியில் இந்து மணம் பரப்பி ஆலமரம்போன்று பல்லாண்டு காலம் இத்தரணியில் நிலைத்து பட்டை தீட்டிய வைரமாக பிரகாசிக்க உளம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

வாழ்க! இந்த மாணவர் மன்றம்! வளர்க்க அதன் பணிகள்!

திரு.த.சிவராஜா
பெருந்தலைவர்

சீரேஷ்ட ஆலோசகரின் வாழ்த்துச் செய்தி

நீண்ட வரலாறு, தனித்துவமான பாரம்பரியமும் கொண்ட திரித்துவக் கல்லூரியின் இந்துமாமன்றம் மாணவர் மத்தியில் பெரும் பணியாற்றிவருகின்றது. மாணவர்களது ஆன்மீக வாழ்வின் அடித்தளத்தைச் செப்பனிடும் அதேவேளை அவர்தம் ஆற்றலையும், அறிவையும் வளர்க்கும் நோக்கில் கல்விச்சுற்றுலாக்கள், திருத்தல யாத்திரை, அறிவுத்தேடல் நிகழ்வுகள், சமூக சேவை, வாணிவிழா எனப் பல்வேறு நிகழ்வுகளை ஆண்டு தோறும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 'சக்தி' என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருகின்றனர். எத்தகைய வணிக நோக்கமுமின்றி, வியாபார நிறுவனங்களின் விளம்பர வலையில் சிக்காமல், முழுக்க முழுக்க மாணவர்களதும், சான்றோரதும் ஆக்கங்களைத் தாங்கிவரும் சஞ்சிகையென்ற பெயரை 'சக்தி' பெற்றிருக்கின்றது. 2001 ஆம் ஆண்டு தோற்றம் பெற்ற இச் சஞ்சிகை தனது பதின்மூன்றாவது அகலையில் 12வது இதழை வெளியிடுவது மனதுக்கு இதம்தருவதாகும். வழமைக்கு மாறாக இவ்வாண்டு இக்கல்லூரியின் இளந்தளர்களான கனிஷ்டபிரிவு மாணவர்கள் தம் பொற்கரங்களை இச் சஞ்சிகையில் பதிவு செய்துள்ளமை மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. நீண்ட காலமாக இந்துமாமன்றம் தான்விட்ட தவறை சரிசெய்வதுபோல, இம்முறை கனிஷ்டபிரிவு மாணவர்களையும் இணைத்துக்கொண்டு வாணி விழாவைக் கொண்டாடுவது பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இம் முயற்சியில் முனைப்புடன் செயல்பட்ட தலைவர் செல்வன். C. நஜீவன், செயலாளர். R.தறுஷ்கா இதழாசிரியர்களான S.கஜப்பிரசாந் மற்றும் வினோத் ஆகியோரை பாராட்டுவதோடு இச் சஞ்சிகை வேரோடி விழு தெறிந்து விருட்சமாகப் பல நூறாண்டுகள் வாழ வாழ்த்துகிறேன்.

இரா.சிவலிங்கம்
சீரேஷ்ட ஆலோசகர்
இந்து மாமன்றம்
திரித்துவக் கல்லூரி

தலைவர் பேச்சுறார்

திரித்துவக் கல்லூரியிலே எங்களுடைய 13 வருடக் கனவு நனவாகும் தருணம் இதனை நான் கூற வேண்டும். எமது கல்லூரியிலே நாம் கற்ற பாடங்களும் பெற்ற அனுபவங்களும் பெறுமதிமிக்கவை இவ் அனுபவங்களை ஒன்று கோர்த்து அவற்றை மெருகேற்றி வருட இறுதியில் இந்து மாணவர் மன்றத்தினால் கலைவாணிக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுவதே இவ் வாணி விழா

இவ்விழா செவ்வனே நடைபெற நாம் கடந்து வந்த தடங்களின் சுவடுகளாக வெளிவருகிறது இச் சக்தி சஞ்சிகை. 12 ஆவது மலராக மலரும் சக்தி வெளிவரப் பாடுபட்ட அனைவருக்கும் நான் இம்மன்றத்தின் தலைவர் என்ற ரீதியில் வாழ்த்தினைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமை அடைகின்றேன்.

வாணி விழா இந்து மாணவர்களின் திறமைகளையும் ஒற்றுமையையும் வெளிக்காட்டுகிறது. அதனாலேயே மன்றத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தமது பொறுப்புக்களையும் கடமைகளையும் சரிவர உணர்து உழைத்துள்ளோம். அவ்வாறே இந்நாளில் புன்னகை தவழும் அனைத்து முகங்களிலும் நம் ஒவ்வொருவரினதும் வியர்வைத் துளிகளைக் காண்கின்றோம்.

ஒன்று மட்டும் என்னால் நிச்சயமாகக் கூறமுடியும். தூக்கம் விழித்த ரம்யமான இரவுகள் அனைத்தும் வாணி விழா 2013 இன் இறுதியில் முத்துக்களைச் சிதறவைக்கும் என்பதில் எனக்கு எவ்வித ஐயமுமில்லை.

ச.ரஜிவ்
தலைவர்
இந்து மாணவர் மன்றம்

யொருளாலரின் பேனாவில் இருந்து

திரித்துவக் கல்லூரியின் இந்து மாணவர் மன்றம் 43வது வாணி விழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் அதன் பொக்கிஷமாக விளங்கும் சக்தி சஞ்சிகையின் 12வது இதழ் மலர்வதையிட்டு பெருமையடைகிறேன்.

இந்து மாணவர் மன்றம் காலம் காலமாக வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. இதற்கு காரணமாக அமைந்தது எமது இந்து மாணவர்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆசிரியர்களின் பெரும் சேவையுமே ஆகும். ஒரு இந்து மாணவன் தம் மதத்தை பேணி காக்க வேண்டும், என்ற எண்ம் எம் மாணவர்கள் மத்தியில் நிலவி வருகின்றது. சமயம் என்றால் வாழும் முறை அல்லது வாழ்கை நெறி எனப்படும். திரித்துவக் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம் தமது இந்து மாணவர்களின் சைவ அறிவை வளர்க்கும் ஊடகமாகவும் சைவத்தின் பண்பாட்டினை விருத்தி செய்யும் சாதனமாகவும் விளங்கி வருகின்றது.

பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் கல்வி பயிலும் இடம் எமது பாடசாலை. பல்வேறு மதங்களும் இனங்களும் இருப்பினும் அவையாவும் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதுவே எமது பாடசாலையின் சிறப்பம்சம் ஆகும். இந்து மாணவர் மன்றம் சுதந்திரத்துடனும் துடிப்புடனும் செயற்பட்டு வரும் அதேவேளை தமது இருப்பையும் தனித்துவ சிறப்பினையும் தகுதியினையும் பேணிப் பாதுகாத்த வகையில் செயற்படுகிறது இந்து மாணவர் மன்றத்தில் காலக் கூட்டங்கள் ஒவ்வொரு கிழமையில் செவ்வாய் வியாழனும் காலங்காலமாக சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதன் போது மாணவர்கள் இறையுணர்வுடனும் கடமையற்ற உதவுகின்றது.

இந்து மாணவர் மன்றத்தால் வடக்குற்து தலயாத்திரை மேற் கொண்டமை இதுவே முதன் முறையாகும். அது இறைவனின் பேரருளினால் வெற்றிகரமாக நடந்து முடிந்தது. இதில் சுமார் நூற்றுக்கும் அதிகமான மாணவர்களும் பல ஆசிரியர்களும் கலநீர் கொண்டு சிறப்பித்தனர். சைவ சமயங்களிடம் காணப்பட வேண்டிய முக்கிய ஒரு பண்பு தான் தியாக மனப்பாங்கு அதாவது பிறருக்கு உதவுதல் அந்த வகையில் இம்முறை தலயாத்திரையின் போது எமது மன்றத்தால் ஒரு செல்வ சன்னதிக்கு உதவி செய்யப்பட்டது. அவர்களுக்கு தேவையான போர்வைகள் , தலையனைகள் , தளையனை உறைகள் போன்ற பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

சமய அறிவு தேடல் 2013 வெளிப்பாடசாலை இந்து மாணவர்களின் சைவ அறிவையும் ஆற்றலையும் வெளிக் கொண்டுவரும் நிகழ்வாக இந்து அறிவு தேடல் விளங்கியது. இப்போட்டிகள் எமது கல்லூரி மட்டத்திலும் நடத்தப்பட்டது. எமது மாணவர்களே எமக்கு முக்கியத்துவம் மிக்கவர்களாக விளங்குகின்றனர். அவர்களின் அறிவுவையும் ஆற்றலையும் வளர்ப்பது எமது கடமை அவ்வகையில் அறிவு தேடல் போட்டிகளில் எமது கல்லூரி மாணவர்கள் சிறப்பாக பங்கேற்றதத்தம் திறமையினை வெளிக்காட்டினர். அனைவரது பாராட்டுதல்களைப் பெற்றதுடன் எமக்கு மனநிறைவையும் தந்தது.

வாணிவிழா எமது மன்றத்தின் முக்கிய மகுடமாக விளங்குகின்றது. அதனை வெற்றி பெற அயராது உழைத்த எம் கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் எம் மாணவர்கள் ஆசிரியர் பெருந்தலைகள் பெற்றோர்கள் மற்றும் அனைவரின் உதவியால் வாணிவிழா வெற்றியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எமது மாணவர்களின் வியர்வைத் துளிகளே பின் எமது ஆனந்த கண்ணீராக சொரியப்படுகின்றது. எமது மாணவச் செல்வங்களே எமது வெற்றிக்குரிய அடித்தளம். அவர்களே எமது இந்து மாணவர் மன்றத்தின் முத்துக்கள்.

இந்து மாணவர் மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் யாவற்றிக்கும் ஊக்கம் அளித்து பல்வேறு வகையில் உதவிகளை செய்து எமது மாணவர்களின் பெற்றோருக்கும் பாடசாலை நிர்வாகத்திற்கு நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் எதிர்காலத்தில் இவ்விழா சிறப்பாக அமையவும் சக்தி சஞ்சிகை மேலும் சக்தியுடன் மலரவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

நிரோஷன்
பொருளாளர்
இந்து மாணவர் மன்றம்

இதயங்கள் சங்கமிக்கின்றன

குறிஞ்சியும் முல்லையும் ஒருங்கே கைக்கோர்த்து கண்டி மாநகரில் பல்லினத்தவர் பயிலும் வாய்ப்புட்டும். திருத்துவக் கல்லூரியின் இந்து மாணவர்கள் நாற்பத்துமூன்றாவது வாணிவிழாவை கொண்டாடும் வேளையில் பன்னிரண்டாவது சக்தி இதழினை உங்கள் அன்பு கரங்களில் தவழவிடுவதில் பெயரையும் பெருமையும் அடைகிறோம்.

இவ்விதழினது இந்து மாணவர்களின் ஆக்கபூர்வமான படைப்புக்களை தாங்கி வெளி வருகிறது அதுமட்டுமின்றி இந்து மாணவர்கள் தமது சமய கருத்துக்களை வெளியிட சக்தி சஞ்சிகை அடித்தளமிட்டுக்கொடுக்கிறது.

எம் கல்லூரி மாணவர் ஆக்கத்தோடு நின்று வாணிவிழாவை முன்னிட்டு பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடாத்தப்பட்ட போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற ஆக்கப்படும் இதில் உள்ளடக்க பெற்றுள்ளமை மூலம் இந்து தருமத்தை சக்தி சஞ்சிகை துாரநோக்கு கொண்டுள்ளமை புலனாகிறது.

இச்சக்தி சஞ்சிகையை மலரச்செய்வதற்கு ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை நிவர்த்தியாக்கவும் ஆக்கமளித்த பிரதமராகிய திரு இரா.சிவலிங்கம் அவர்களுக்கும் எமது ஆசிரியர்கள் . மாணவர்கள் . பெற்றோர்கள் நலன் விரும்பிகள் அதனையெடுக்கும் எமது நன்றிகள் எடுத்துக்காட்டும் எமது மாணவர்கள் படைப்புக்கள் தாங்கிடும் சக்தி பெற்ற கரங்களுக்கு நன்றி விட்டு விடைபெறுகிறோம்.

S. கஜன்பிரசாத்
Y. வினோத்ராஜ்
இதழாசிரியர்கள்
இந்து மாணவர் மன்றம்

Executive Committee

C. Rajeev

K. Dinoshen

R. Dhanushkar

M. Krishan

J. Niroshan

J. Ashwin

M. Lakshith

P. Krishanth

T. Harishankar

S. Kajanprasad

Y. Vinothraj

தேவியார்

பொருள்

முருகன் என்றால் அழகன். அவரே தமிழர் விரும்பும் கடவுள். அவருக்கு கந்தன், குமரன், ஆறுமுகம், சுப்பிரமணியன் என்ற பெயர்களும் உள்ளன. அழகு, இளமை, வலிமை, அறிவு, வீரம் எல்லாம் முருகன் குணங்கள் ஆகும். வள்ளி தெய்வானையுடனும், வேலுடனும் மயில் வாகனத்தில் இருப்பார். முருகா! முருகா! என்று எல்லோரும் வணங்குவார்கள். தேவர்கள் சூரபத்மனுடைய கொடுமைகளைச் சிவனுக்குக் கூறி அழுதனர். சிவன் கண்களிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகளை தோன்றின. நெருப்பு, காற்று அப்பொறிகளைச் சரவணப் பொய்கையில் சேர்ந்தன. ஆறு பொறிகளும் ஆறு குழந்தைகள் ஆயின. தேவப் பெண்கள் ஆறுபேரும் அவர்களை வளர்த்தனர். அந்தப் பெண்களைக் கார்த்திகைப் பெண்கள் என்பர். உமாதேவியார் ஆறு குழந்தைகளையும் அணைத்தார். உடனே ஆறு முகங்களும், பன்னிரண்டு கைகளும் உள்ள ஒரு குழந்தை ஆகியது. சிவனும், உமையும் குழந்தையுடன் கயிலை சேர்ந்தனர். தேவர்கள் வழிப்பட்டனர்.

சூரன், சிங்கன், நரகன் என்ற அசுரர்கள் தேவர்களை வருத்தினர். தேவர்களுடைய படைக்கு முருகன் தலைவன் ஆனான். சிவன் சிறந்த வேல் ஒன்றை முருகனுக்கு கொடுத்தார். முருகன் இந்த வேலால் தாரகனையும் சிங்கனையும் கொன்றான். சூரன் பல மாய வடிவங்களை எடுத்து முருகனுடன் போர் புரிந்தான். முருகனுடைய வேல் அவனை கொன்றது. அவன் சாகும் பொழுது முருகனைப் பார்த்து வணங்கினான். முருகனும் அவனுக்கு அருள் செய்தார்.

உடனே சூரபத்மனுடைய உருவம் இரண்டாகியது. ஒரு பாதி மயில் ஆகி முருகனுக்கு வாகனம் ஆகியது. மற்றப்பாதி சேவலாகி முருகனின் கொடியில் நின்று கொக்கரக்கோ என கூவியது. முருகன் மயிலையும் சேவலையும் சேர்த்து கொண்டார். தேவர்கள் பூ மழை பொழிந்து மகிழ்ந்தனர். இந்திரன் தமது மகள் தெய்வானையை முருகனுக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்தார். முருகன் வள்ளி நாயகியை மணந்தான். வள்ளி தெய்வானையுடன் மயிலேறி வேலுடன் விளங்கும் முருகனை வழிபட்டால் விரும்பியது எல்லாம் கிடைக்கும். ஒரு முறை நினைத்தால் இரு முறை வருவார். முத்தியும் தருவான் என்று அருணகிரி சுவாமிகள் போற்றினார்.

இந்துக்களின் முக்கிய விரதங்களில் ஒன்று நவராத்திரியாகும். சைவ சமயத்தவர்களாகிய நாம் நவராத்திரி விழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றோம். நவராத்திரி விழா ஒன்பது நாட்கள் கொண்டாடப்படும். வீரத்திற்கு துர்க்கையாகவும் செல்வத்துக்கு லக்ஷ்மியாகவும், கல்விக்கு சரஸ்வதியாகவும் நவநாட்கள் விரதமிருந்து பூஜைகள் ஆராதனைகள் செய்வார்கள்.

எல்லா தொழில் துறைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் துறைசார்ந்த விருத்திக்கு சக்தியை தமக்குரிய வடிவங்களில் வேண்டுதல் செய்வது இந்நாட்களில் குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வி நிறுவனங்களில் நவராத்திரி பூசையின் மகத்துவம் அளவிடற்கரியது. மாணவர்கள் தங்கள் கல்வி, கலை எல்லாவற்றுக்குமாய் கலைமகளை வேண்டி வழிபடும் அழகு அலாதியானது, பக்திமயமானது.

ஒவ்வொரு மாணவர்களும் தான் சார்ந்த கல்வி நிறுவனங்களை சுத்தம் செய்து அலங்கரித்து நைவேத்தியங்களை படைத்து சகலகலா வல்லி மாலை பாடி வணங்குவதோடு தங்கள் ஆசிரியர்களுக்கு மரியாதை செலுத்துவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

வீடுகளிலும் மாலை வேளைகளில் நவராத்திரி பூஜை செய்வதும் ஆயுதபூஜையன்று புத்தகங்கள் எழுது கருவிகள் வைத்து வழிபடுவதும் இந்து மாணவர்கள் தங்கள் கடமையாக பக்தி சிரத்தையுடன் செய்வார்கள்.

கடவுள் உலகத்திற்கு முதல்வர்
உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் இரு வகையாகும்.

1. உயருள்ளவை
2. உயரில்லாதவை

மண், புத்தகம் எனபவை உயிரில்லாதவை. ஆனால் உயிருள்ளவை 6 வகையாகும்.

1. ஓரறிவு உயிர் : (தாவரங்கள் ஸ்பரிசு உணர்வு)
2. ஈரறிவு உயிர் : (சங்கு - ஸ்பரிசு, சுவைத்தல் உணர்வுள்ளவை)
3. மூவறிவு உயிர் : (கறையான், எறும்பு - ஸ்பரிசு, சுவைத்தல், முருகுதல் ஆகிய உணர்வு)
4. நாலறிவு உயிர் : (வண்டு - ஸ்பரிசும் சுவைத்தல், முருகுதல், பார்த்தல் ஆகிய உணர்வு)
5. ஐயறிவு உயிர் : பறவை, விலங்கு - ஸ்பரிசும், சுவைத்தல், முருகுதல், பார்த்தல், கேட்டல் ஆகிய உணர்வு.
6. ஆறறிவு உயிர் : (மக்கள் முதலியோர் மேற்கூறிய ஐவகை உணர்வுகளுடன் நன்மை, தீமை ஆகியவைகளை பகுத்து உணரும் உணர்வு)

01. சைவசமயத்தவர்களாகிய நாம் எப்பொழுதும் நற்பழக்க வழக்கங்களை கடைபிடிக்க வேண்டும்.
02. தினமும் அதிகாலையில் எழுந்து காலைக்கடன்கள், நீராடுதல், சுத்தமான ஆடை அணிதல் ஆகிய அன்றாட கடமைகளை முடிக்க வேண்டும்.
03. வீட்டில் உள்ள சுவாமி படங்களுக்கு பூக்கள் வைத்து விளக்கேற்றி தினமும் இறைவனை வழிபடுதல் அவசியமாகும்.
04. வடக்கு அல்லது கிழக்கு திசையை நோக்கி அண்ணாந்து “சிவ சிவ” என்று சொல்லி நெற்றியில் திருநீறு அணிதல் முறையாகும்.
05. நாம் உணவு உண்ணும் முன் எமக்கு உணவு வழக்கிய இறைவனுக்கு நன்றி கூற வேண்டும்.
06. தாய், தந்தை, குரு மற்றும் பெரியோர்கள் ஆகியோரை மதித்து வணங்கி அவர்களின் ஆசியைப் பெற்றுக் கொள்வது நன்று.
07. எல்லா உயிர்களிடத்தும் இறைவன் உறைகின்றமையால் நாம் அனைத்து உயிர்கள் மீதும் கருணை காட்ட வேண்டும்.
08. எவர் மீதும் பொறாமைபடவோ, பழிசுமத்தவோ, பிறர் பொருள் மீது ஆசைக்கொள்ளவோ கூடாது.
09. பிறர் செய்யும் நற்காரியங்களை பாராட்டுதல் ஒரு நற்செயலாகும்.
10. சைவ சமயத்தவர்களாகிய நாம் இவ்வாறான நற்பழக்கவழக்கங்களை கடைபிடித்து எமது நல்வாழ்வுக்கு என்றும் வழிவகுக்கும்.

தனித்தேனும் கூடியிருந்தேனும் இறைவனை ஒவ்வொருவரும் சிறிது நேரம் கண்ணை மூடி வேண்டுதல் மிகுந்த பயனைக் கொடுக்கும்.

கோயில்களில், மடங்களில், வெளியான இடங்களில் பலர் கூடியிருந்து கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள் நடத்துகின்றனர். இதைச் செய்தே மகாத்மா காந்தியடிகள் பெரிய காரியங்களைச் சாதித்து உள்ளார்.

இது இறைவனோடு நம்மை இணைக்கும் பொற்சங்கிலி போன்றதென்பர் திருப்பெருந்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்.

வீட்டில் ஒவ்வொருவரும் தனித்து மாத்திரமல்ல, குடும்பத்தார் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து, கூடியிருந்து, ஒரு குறித்த நேரத்தை ஒழுங்கு செய்து, ஒரு இடத்தில் அமைதியாய் இருந்து கீழ்க்காட்டிய வண்ணம் தினமும் பிரார்த்தனை செய்து வரவும்.

தீய எண்ணங்கள், வீண் ஆசைகள் உண்டாகா, பொறிகள், புலன்கள், கரணங்கள் யாவும் இறைவனின் ஒருப்பட்டு, அன்பும், நல்வாழ்வும், புத்துணர்ச்சியும், புதுப் பலமும், பிற நன்மைகளும் உண்டாகும். பின்வருவன பெரியோர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

பிரார்த்தனை

நீ உன்னைச் சரணம் அடைந்தவர்களுக்கு மரணத்தைப் போக்குவாய், நீ இயல்பாயுள்ள பேரானந்த வடிவு பெற்றுள்ளனை : நீ உனது அன்பர்களிடத்து நேசம் உடையாய்: உலகத்திற்குத் தந்தையும்: தாயும் நீயே உன்னைப் புகலாகக் கொண்டவர்களுடைய துயரத்தை அழிப்பதில் நித்தியமாக ஈடுபட்டுள்ளவனே, தீனர்கட்குக் கருணைக் கடலானவனே நினக்கு வணக்கம்.

இறைவா! நீ இரண்டற்ற ஏகப் பிரம்மாவாய்: நீயே அனைத்தும்: நீயே மெய்ப்பொருள் : நின்னையன்றி வேறொன்றுமில்லை என்பதும் மெய்யே.

துயர்களைவோனே! நிலையாக யாண்டும் வாழ்பவன் நின்னை அன்றி வேறொன்றும் இல்லை என்பதும் உண்மையே.

பரம நாதனே! ஆதலால், நின்னையே சரணம் என அடைந்தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம் தத் சத்

அரும்புகள்

பொழில்

கலைமகள் அன்னைக்கு பல கோடி நன்றி
தந்தாலே எமக்கு மகத்தான கல்வி
தினந்தோறும் நாமும் முறையாக பயின்று
பயனுள்ளவாறே பண்போடு வாழ்வோம்.

செல்வங்கள் எல்லாம் பல கோடி வரலாம்.
வீரத்தினால் பலம் என்றும் வரலாம்
வரும் செல்வம் எல்லாம் நிலையானதன்று
நிலையான செல்வம் நாம் கற்கும் கல்வி

யாழ்ப்பாணத்தில் வடமேற்குத் திசையில் ஏறத்தாழ இருபது கிலோமீற்றர் தொலைவில் நகுலேச்சரம் என்னும் சிவத்தலம் அமைந்துள்ளது. இது கீரிமலை, நகுலகிரி எனவும் அழைக்கப்படும்.

பண்டைக் காலந்தொட்டு பூசைகளும் விழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்த கோயில். பதராஜசிங்கன் என்னும் அரசனின் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தது இத்தலம். அவன் மறைந்தவுடன் நகுலேச்சரத்தையும் நல்லூர் கந்தசுவாமிக் கோவிலையும் போர்த்துக்கேயர் இடித்தமித்தனர்.

அவர்கள் அவ்வாறு இடிப்பதற்கு முன்னர் அக்கோயிற் குருக்களான பரசுபாணி ஐயர் என்பவர் அங்கிருந்த விக்கிரகங்கள் சிலவற்றை கோயிற் கிணற்றிலிட்டு மண்ணால் மறைந்து விட்டு அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றார்.

அவருடைய சந்ததியினர் இன்னும் உள்ளனர். சென்ற நூற்றாண்டில் ஆறுமுகநாவலர் புராதன ஆலயங்களை புனருத்தாரணஞ் செய்வற்காக தீவிர பிரசாரஞ் செய்தார் அதற்காக இயற்றப்பட்ட ஒருபாடல் இதோ

தேவர் தொழுங் கீரிமலைச் சிவன்கோயிற்
 றிருப்பணியைச் செய்விப் போகும்
 ஆவலோடும் பலபொருள்க் அளித்ததன்சீர்
 வளர்திடற்கே யகங் கொண்டோரும்
 பூவனிரை பாவனிதை போற்றநகு
 லாம்பகையைப் புணரு மெங்கோன்
 செவடியாம் பெருவாழ்விற் றிளைத்து மகிழ்த்
 தடுவரிது திண்ணந் தானே

அப்பிரச்சாரத்தினாலேயே 1859 ஆனி மாதம் மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுபவர்கள் சைவசமயத்தவர்கள். சைவ சமய ஒழுக்கங்களில் சிவசின்னங்களுள் ஒன்றான திருநீறு அணிதல் என்பது இன்றியமையாதது. அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி தீமைகளில் இருந்து எம்மைப் பாதுகாத்து இறைவனையும் அவரது கருணையையும் நினைப்பூட்டும் சிவசின்னமாக இது உள்ளது. சைவசமயத்தவர் நீராடியவுடனும் பூசை, வழிபாடு செய்யும் நேரங்களிலும் தினமும் திருநீறு அணிவர்.

திருநீற்றிற் கு விபூதி, பசிதம், பசுமம், இரட்சை, ஷாரம் என்ற பெயர்களும் உண்டு. பசுவின் காணத்தை நெருப்பில் சுடுவதினால் உண்டாகும் நீரே தூய திருநீறாகும். இது வெண்மையானது. இதனை அணிவதினால் எம் அகமும் புறமும் தூய்மை அடைகிறது.

இங்கு நீறாக எடுக்கும் சானம் ஆன்மாவையும்: நெருப்பு, திருவருளையும், எரித்தபின் வரும் வெண்ணீறு, மலங்கல் நீங்கித் தூய்மையடையும் ஆன்மாவையும் குறிக்கின்றது.

திருநீறு இருவகையாகத் தரிக்கப்படும். உத்தாளனம் எனும் பரவிப் பூசதலும் திரிபுண்டரம் எனும் நீரிற் குழைத்து முன்று குறியாகத் தரித்தலுமே அவை.

திருநீற்றை வடக்கு அல்லது கிழக்காக இருந்து இறைவனை தியானித்துக் கொண்டு நிலத்திலே சிந்தா வண்ணம் “சிவசிவ” என்று சொல்லி வலக்கையின் விரல் மூன்றினாலும் அணிதல் வேண்டும். காலை மாலையிலும், நித்திரைக்கு முன்னும், நீராடியவுடனும், உணவுண்ண முன்பும், பூஜையின் போதும், தம் கடமைகளை செய்யச் செல்லும் முன்பும், விரதம், விழா, பண்டிகைகளின் போதும் திருநீறு அணிதல் வேண்டும். திருநீற்றிற்கு மேலே சந்தன குங்குமம் அணிதல் ஆகாது.

திருநீற்றணிவதால் முக்தியும் சிவஞானமும் கைகூடும். திருநீறு அணிகின்ற போது, அத்திருநீறு படிகின்ற இடமெல்லாம் சிவலிங்கமாகிறது என சைவ நூல்கள் கூறுகின்றன.

விழி திறந்தது

யோ. கவிநாயக

முதலாம் இடம்
சிறுகதை - மத்தியப்பிரிவு
கண்டி பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை

“ஐந்து மணியாகிவிட்டது மகள் இன்னும் வெளிக்கிடவில்லையா?” இவ்வொலி இதுவரை பத்து தடவை ஒலித்திருக்கும். நாலு மணிக்கே ஆயத்தமாகவிட்டு வீட்டு வரவேற்பறையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்துகொண்டிருந்த மணியத்தாருக்கு கால் வலித்ததோ தெரியவில்லை. நிர்மலா வெளிக்கிட்டு விட்டு கொண்டு செல்லும் பைகளுடன் வெளியே வந்தாள். பொன்னியம்மா சுவாமியறையில் ஒன்று விடாமல் எல்லா சாமியின் பெயரை சொல்லி காணிக்கை முடிந்து வைத்தாள். “பொன்னி சீக்கிரம் வந்து எங்களை வழியனுப்பு” என்ற மணியத்தாரின் சத்தம் கேட்டு பொன்னியம்மா வெளியே ஓடி வந்தாள். விபூதி பொட்டலம் ஒன்றை மகளின் கையில் கொடுத்துவிட்டு மகளுக்கு நெற்றியில் விபூதியை பூசி உச்சி முகர்ந்தாள். அவளுக்கு கண்ணீர் வருவதை தடுக்க முடியவில்லை அழுதுவிட்டாள். மணியத்தாருக்கும் கவலைதான். ஆனால் என்ன செய்வது நிர்மலா தன் தாயின் காலில் விழுந்து வணங்கி விடைபெற்றாள். வெளியே செல்லும்போதும் மணியத்தாருக்கு தன் ஆடுகளின் எண்ணம்தான். தன் மனைவியிடம் தவறாமல் சாப்பாட்டை கொடுக்க சொல்லிவிட்டு நிர்மலாவும். மணியத்தாரும் பஸ் தரிப்பிடத்தை நோக்கி சென்றனர். அங்கு கண்டி செல்லும் பேருந்தில் அமர்ந்து கொண்டனர்.

மணியத்தாருக்கு வயது ஐம்பத்தைந்து இருக்கும். எப்பொழுதும் அவர் நெற்றியில் விபூதியைக்காணலாம். வெள்ளை வேட்டி சட்டையுமே எப்போதும் அணிந்திருப்பார். மணியத்தார் பொன்னியம்மாவை திருமணம் செய்து முப்பது வருடமாகிறது. இவர்களது ஒரே மகள் நிர்மலா படிப்பில் படு சுட்டி. நிர்மலா பிறந்த அதிஷ்டத்தினால் தான் நம் குடும்பம் முன்னேறியது என மணியத்தார் அடிக்கடி கூறுவார். நிர்மலா உயர்தரத்தில் சிறப்பாக சித்தியெய்தியதால் அவளுக்கு கண்டி பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் அனுமதி கிடைத்தது. நிர்மலா மயிலிட்டியிலிருந்த ஒரு பாடசாலையில் தான் கல்வியை கற்றாள். அப் பாடசாலையிலிருந்து பல்கலைக்கழகத்திற்கு தேர்வான முதல் மாணவி நிர்மலாதான்.

பேருந்து வவுனியாவைத்தாண்டி மிகிந்தவையினூடாக சென்று கொண்டிருந்தது. செல்லச் செல்ல சிங்கள மக்களே அதிகமாக ஏறினர். மணியத்தாருக்கு ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. அந்த பேருந்தில் மணியத்தார் மட்டுமே விபூதி தரித்து ஒரு பட்டிக்காட்டான் போல் இருந்தார். பேருந்து கண்டியை அடைந்தது. மணியத்தார் கண்டிக்கு வந்த முதல் முறை இதுதான். அவருக்கு ஏதோ சிங்களத்தில் மூன்று, ஐந்து சொல் தெரியும். ஆனால் நிர்மலாவிற்கு சிங்களம் நன்றாகத் தெரியும். இருவரும் பஸ்ஸிருந்து இறங்கி பேராதனை பல்கலைக்கழகத்திற்கு செல்லும் பஸ்ஸில் ஏறினர். பேருந்து எங்கும் சிங்கள மக்கள், அநேகமான பெண்கள் டெனிம், சேர்ட்டும், கட்டையான பாவாடையும் அணிந்திருந்தனர். சேலையையும் தாவணியையும் அதிகமாக பார்த்து பழகிய மணியத்தாருக்கு இதைப்பார்க்க சகிக்கவில்லை. மணியத்தாருக்கு சிங்கள மக்கள் மீது ஒரு வேறான எண்ணமொன்று இருந்தது. அவர்கள் இரக்கமற்றவர்களென்றும் தமிழ் மக்களை மதிப்பதில்லை என்றும், எதிர்மறையான எண்ணங்கள் அவர் உள்ளத்தில் காணப்பட்டன. மணியத்தாருக்கு நிர்மலாவை இங்கு விட்டுவிட்டு போக பயமாயிருந்தது. ஏனென்றால் சிலர் நட்பென்ற பெயரில் பிள்ளைகளை கெடுத்து விடுவார்களாம் என்ற பேச்செல்லாம் ஊரில் அடிக்கடி அடிப்படுவது உண்டு.

பேருந்து பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தை அடைந்தது. இருவரும் பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கி பல்கலைக்கழகத்தினுள் நுழைந்தார்கள். அவ்விடத்தை பார்த்தபடி மணியத்தாருக்கு பேராதனை பூங்கா என்று சொல்லுவார்களே அது இதுதானோ என்ற எண்ணம் தோன்றியது. மகளை பிரியவேண்டிய நேரமும் வந்தது. காலில் விழுந்த மகளை தூக்கிய உச்சி முகர்ந்தார். “கண்டி கண்டி ஆட்களோடு பேசக்கூடாது நன்றாக படிக்க வேண்டும்” என கூறினார். நிர்மலா கண்டிக்கு அப்பா புதசாகையால் எப்படி சொல்ல வேண்டும் என கூறினாள். மகளை பிரிந்து கவலையுடன்

வாணி சரஸ்வதியே - நல்
வாக்கின் அதிபதியே
ஞானக் கலைமதியே - இன்ப
நாட்டம் வைத்தாள் ததியே!

தாமரை வாழ்பவளே - சங்கத்
தமிழினிற் தோய்பவளே
நாமகள் பாரதியே மெய்ஞ்
ஞானப் பொற் சாரதியே!

வெள்ளி நிறத்தினளே - தமிழ்
வீணைக் கரத்தினளே
முல்லைச் சிரிப்பினளே - ஒளி
முத்துச் சரத்தினளே

மின்னல் கொடியிடையாய் - ஒளி
வீசும் எழிலுடையாய்
கன்னல் மொழியுடையாய் - கவிக
காந்த விழியுடையாய்

ஓதப் பயிலுவிப்பாய் மனத்
துள்ளே உணரவைப்பாய்
மாதவர் நாவிருப்பாய் - நான்
மறைகள் விரித்துரைப்பாய்

எண்ணத் திணிப்பவளே - புவி
எங்கும் தொனிப்பவளே
வண்ணக் கலைமகளே - என்
வாக்கில் அமர்ந்தவளே

ஈழத்தில் சமயத்தை வளர்த்த பெரியார்களான சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், ஆறுமுக நாவலர் வரிசையில் சுவாமி விபுலானந்தரும் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்ப்பதற்கு பெரும்பணி புரிந்தார்.

விபுலானந்த அடிகள் மட்டகளப்பு பிரதேசத்தின் தெற்கே உள்ள காரைதீவு என்றும் ஊரில் சாமித்தம்பி என்பவருக்கும் கண்ணம்மைக்கும் மகனாக 1892 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 27 ஆம் நாள் பிறந்தார். இக்குழந்தைக்கு பெற்றோர் இட்ட பெயர் மயில்வாகனன் ஆகும். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை குஞ்சித்தம்பி ஆசிரியரிடமும் வசந்தராசப்பிள்ளை அவர்களிடமும் கற்றதோடு வைத்தியலிங்க தேசிகரிடம் நன்னூல் சூடாமணிநிகண்டு போன்றவற்றையும் கற்றார்.

மயில்வாகனன் இளமையில் பெற்ற தமிழ்க் கல்வி அறிவினால் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியெய்தினார். இப்பாடசாலையில் சித்தியெய்திய முதலாவது இலங்கையர் என்ற பெருமையும் அவருக்குரியது. தனது பதினாறு வயதில் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தினால் நடத்தப்பட்ட தேர்வில் முதன்மையாகத் தேறினார். அதன் பின் தான் படித்த மைக்கல் கல்லூரியில் ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். தனது விடா முயற்சியால் ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராகவும், இலண்டன் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானமானி பட்டதாரியாகவும் உயர்ந்தார். கல்முனை கத்தோலிக்க திருச்சபைப் பாடசாலை, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புனித சம்பத்திரியார் கல்லூரி மற்றும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் என்பவற்றிலும் கடமையாற்றினார். 1920 ஆம் ஆண்டு மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி அதிபரானார்.

1922 ஆம் ஆண்டு மயில்வாகனார் துறவியாகி தூய்மை வாழ்வுபெற சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தில் சேர்ந்தார். அப்போது அவருக்கு பிரபோதசைதன்னியர் என்னும் பிரமச்சரிய நாமம் வழங்கப்பட்டது. 1924 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் சுவாமி சிவானந்தா அவர்கள் பிரபோதசைதன்னிருக்கு சுவாமி விபுலானந்தர் என்று பெயரை வழங்கினார்.

மயில்வாகனர் பிறந்த காலப்பகுதியில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலவியது. அக்காலத்தில் சைவசமயம் நிலவுற்றிருந்தது. நாவலரைப் போல மயில்வாகனனுக்கும் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. அதனால் 1925 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்த விபுலானந்த அடிகள், இந்து தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமது சூழலில் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் கல்விப் பணியாற்றினார். மட்டகளப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி என்பன அவர் அமைத்த பாடசாலைகளாகும். பாடசாலைகளில் சமயக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். அத்தோடு வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப்பிராத்தனை நடத்தல் முதலான சமய முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டார். அத்துடன் சமய அனுட்டான வழிமுறைகளையும் வகுத்துக் கொடுத்தார். பிரசங்கம் புரிந்தார். விவேகானந்தன், கலைமகள், இராமகிருஷ்ண விஜயம்

அரும்புகள்

பொழில்

முதலிய சஞ்சிகைகளில் சமயக் கட்டுரைகள் எழுதினார். இலங்கை, இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் முதலாவது தமிழ்த்துறை பேராசிரியராகவும் இருந்து கடமைபுரிந்தார். மேலும் கல்விப்பகுதிப் பாடநூல்சபை, தேர்வுசபை, கல்வி ஆராய்ச்சி சபை ஆகியவற்றிலும் உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றினார். சமயபாடத்திற்கான பாடத்திட்டத்தையும் சங்கீத பாடத்திற்கான பாடத்திட்டத்தையும் வடிவமைத்துக் கொடுத்தார். கணேசதோத்திர பதிகம், கதிரையம்பதிமாணிக்கப் பிள்ளையார், இரட்டைமணி மாலை, குமரவேல் இனமலர் மூன்று போன்று சமய நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். இது அவரது சமய பக்தியையும் ஆழ்ந்த புலமையையும் வெளிப்படுத்துபவையாக அமைகின்றது.

சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்த விபுலானந்தரின் அரிய நூலாகிய யாழ்நூல் 1947 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் ஐந்தாம் ஆறாம் திகதிகளில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு பலதரப்பட்ட பணிகளை ஆற்றிய சுவாமி விபுலானந்தர் 1947 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 19 ஆம் திகதி இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தார். அவரது பூதவுடல் சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் அமைக்கப்பட்ட கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

அடிகளாரின் செயற்கரிய பணிகளை நினைவூட்டும் வகையில் மட்டகளப்பில் விபுலானந்த மணிமண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றும் சமயக் கல்வியின் கேந்திர நிலையமாக இது விளங்குகின்றது. விபுலானந்தர் எமக்களித்த அறிவுரைகளில் சிறந்தது “உள்ளத்தினை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிந்து வழிப்படுவதே சிறந்தது” என்பதாகும். இதனை ஈசன் உவக்கும் இன்மலர் மூன்று என்ற பாடல் தொகுதியில் விளக்குகிறார்.

“வெள்ளை நிறமல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளல் அடியினைக்கு வாய்ந்த மலரெதுவோ
வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலடி உத்தமனார் வேண்டுவது”

எல்லையற்ற அண்டத்தை போல் - கல்வி
கரைகளற்ற ஆழியடி தோழி!
கொடுக்க கொடுக்க கூடுமே ஒழியே
குறையாது என்றும் கல்வி!

பாய்ந்து ஓடும் அருவி வற்றிவிடலாம் -ஆனால்
பாங்காய் பயின்ற கல்விவற்றாது
மனதைக் கூட களவாடலாம் தோழி -ஆனால்
கல்வியை களவாட முடியாதடி!

தீயினால் தீய்ந்து போகலாம் உடல்
கொட்ட கொட்ட கூடுமாம் கல்வி
கம்பரும் கற்றார் கல்வியை -பெரும்
கவிஞராய் உயர்ந்தார் அவணியிலே
இளமையில் மொட்டாய் மலர்ந்து
முதுமையில் சுருகாய் உதிர்ந்து போனாலும்
மறுமையில் பயனுண்டு தெரியுமோ! தெு
கல்வியின் மகிமையே தோழி

கற்றதுவோ நமது கையை கவளமதய் கற்க
ஆசானின் சொல்லை நித்தமும் கேட்க- என்றும்
அறவழியில் செவ்வனே நிற்க
இன்றே முயன்று கல்வியை பயின்று
கல்வியால் உலகை கட்டியெழுப்புவோம் நாமே

“முருகு” என்ற சொல் இளமை மணம். அழகு தெய்வம் என்றெல்லாம் பொருள்படும் சங்கால மக்கள் மலையும் மலை சார்ந்த பகுதிக்குரிய கடவுளாக முருகனை வழிபட்டனர் குமரக் கடவுளை வழிபடப்படும் சமயம் கௌமாரம் எனப்படும்.

முருகனின் பெயர்களும் பொருள்களும்

முருகன்	- அழகுடையவன்
குமரன்	- இறைவனால் எழுந்தருளியிருப்பவன்
சுகன்	- அன்பர்களின் இதயமாகிய குகையில் எழுந்தருளியிருப்பவன்
காங்கேயன்	- கங்கையால் தாக்கப்பட்டவன்
சரவணபவன்	- சரவணப்பொய்கையில் உதித்தவன்
சேனாதிபதி	- சேனையின் தலைவன்
சுவாமி நாதன்	- தந்தைக்கு உபதேசித்தவன்
வேலன்	- வேலினை ஏந்தியவன்
கந்தன்	- ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவன்
கார்த்திகேயன்	- கார்த்திகையைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டவன்
சண்முகன்	- ஆறுமுகங்களையுடையவன்
தண்டாயுதபாணி	- தண்டாயுதத்தைக் கரத்தில் ஏந்தியவன்
வடிவேலன்	- அழகுடைய வேலை ஏந்தியவன்
குருநாதன்	- தந்தைக்கு குருவாக இருந்து உபதேசிப்பவன்
சுப்பிரமணியன்	- மேலான பிரம்மத்தின் பொருளாக இருப்பவன்

முருகனின் ஆறுமுகங்களும் தொழில்களும்

உலகிற்கு ஒளிதருவது
வேள்வி காப்பது
அடியார் குறைநீக்கி வரம் அருள்வது
வேத ஆகமப் பொருளை விளக்குவது
பகைவரை தீயோரை அழித்து நன்மை செய்வது
வள்ளிக்கு மகிழ்வைத் தருவது.

மணியத்தார் மகள் சொன்னப்படி வீதியில் சென்று கொண்டிருந்தார். நேரம் மாலை நான்கு மணியிருக்கும் திடீரென கால்கள் தடுமாறிய, கண்கள் அனைத்தும் மங்கலாக தெரிந்தன. திடீரென மணியத்தார் மயங்கி விழும்போது யாரோ ஒருவர் கைத்தாங்கலாக பிடித்துக்கொண்டார். மணியத்தார் விழித்து பார்த்தார் அவர் எதோவொரு கடையில் இருப்பது தோன்றியது. பக்கத்தில் அவரை தாங்கிக்கொண்ட மனிதர் உட்கார்ந்திருந்தார். பானமொன்றை மணியத்தாருக்கு வாங்கிக்கொடுத்து “ஓபு தன் கொஷொமத?” என சிங்களத்தில் கேட்டார். மணியத்தாருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. மீண்டும் அம்மனிதர் “ஓபு தெமள தன்னவாத” என கேட்டார். மணியத்தாருக்கு கொஞ்சம் விளங்கியது. தலையை இருபக்கமும் ஆட்டினார். ஆனால் தமிழை ஏன் அவர் தெமள என கூறினார் என்று விளங்கவில்லை. அச் சிங்களவர் மணியத்தாரிடம் அவருக்குத் தெரிந்த தமிழில், சிங்களத்தையும் சேர்த்து மணியத்தாரின் பைகளை தூக்கிக்கொண்டு அவரை தன் மற்றைய கைகளால் பிடித்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு செல்லும் பேருந்து இருக்கும் இடத்திற்கு கூட்டிக்கொண்டு வந்தார். அப்போது நேரம் 7.30 மணியாகியிருந்தது. அம்மனிதர் பேருந்து வரும் இடத்தைக்காட்டி இங்கு நில்லுங்கள் என கூறினார். அத்துடன் வேண்டுமென்றால் பேருந்து வரும்வரை தான் காத்துக்கொண்டு உங்களுடன் நிற்பதாகவும் கூறினார். ஆனால் மணியத்தாருக்கு அதில் உடன்பாடில்லை. ஏனென்றால் அம்மனிதர் தன் வேலைகள் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு நிற்க விடுவதாக அதனால் அவரை அனுப்பிவிட்டார். மணியத்தார் தன் சிறிய கைப்பையை பேருந்து தரிப்பிடத்திலிருந்த தூணில் சாத்தி வைத்திருந்தார். திடீரென தண்ணீர் போத்தல் வாங்கவில்லை என்ற எண்ணம் தோன்றியது. அதனால் கடையைத் தேடிச் சென்று சிங்களம் தெரியாததால் வதுர வதுர என கேட்டார். கடைக்காரரும் அதை புரிந்து கொண்டு தண்ணீர் போத்தலை கொடுத்தார். மணியத்தார் தண்ணீர் போத்தலை வாங்கிக்கொண்டு முதல் இருந்த இடத்திற்கு வந்து பார்த்த போது தனது சிறிய கைப்பையை காணவில்லை. அதில் அவரது அடையாள அட்டை எல்லாம் இருந்தது எல்லா இடமும் “நல்லூர் கந்தா” என சொல்லிக்கொண்டு தேடினார் உடனே மீண்டும் அதே முகம் உதவிய அந்த சிங்களவர் “என்ன தேடுகின்றீர்கள்” என கேட்டார் மணியத்தார் தேடிக்கொண்டே பேக் என கூறலானார். அவருடன் சேர்ந்து அச்சிங்களவரும் தேடத்தொடங்கினார். உடனே அங்கு பேருந்திற்காக காத்துக்கொண்டிருந்த பெண்மணி மணியத்தார் அருகில் வந்து அவரை அருகிலிருந்த கடைக்கு அழைத்துக்கொண்டு ஏதோ சிங்களத்தில் கூறினார். உடனே அந்த கடைக்காரர். ஒரு பையை எடுத்துக் கொடுத்தார். மணியத்தாருக்கு ஒரே சந்தோஷம் ஏனென்றால் அது அவரது கைப்பை. பையை வாங்கிக்கொண்டு மணியத்தாரும் பெண்மணியும் அச்சிங்கள மனிதர் இருந்த இடத்திற்கு வந்தனர். மணியத்தார் அப்பெண்மணிக்கு நன்றி கூறினார். அப்பெண்மணி பேருந்து வரும் இடத்தை நோக்கி சென்றாள். மணியத்தார் மற்றைய சிங்கள மனிதர் பக்கம் எங்க வந்தீங்க? என்று கேட்டார். அப்பொழுது மணியத்தாரின் குடையை அவர் மறந்து கொண்டுபோய் விட்டார் அதனால் அதை கொடுக்க வந்திருந்தார். அப்போது யாழ்ப்பாண பேருந்தும் வந்தது. அப்போது மணியத்தார் ஆயிரம் ரூபா பணத்தை எடுத்து அவரின் கைகளில் திணித்தார். உடனே அம்மனிதர் தடுமாறி “நன்மைக்கு சல்லி எபா” எனக் கூறி அக்காசை மணியத்தாரின் சட்டைப்பைக்குள் வைத்து விட்டார். பேருந்து புறப்பட ஆயத்தமாயிருந்ததால் மணியத்தாரை அவர் பேருந்தில் ஏற்றி விட்டு வெளியே நின்று அவரை பார்த்து சிரித்துக்கொண்டு நின்றார்.

மணியத்தாருக்கு தன் பையும், குடையும் கிடைத்ததை விட நல்ல உள்ளமுள்ள இரண்டு முகங்களைக் கண்டதில் பெரும் மகிழ்ச்சி. தன் தவறான எண்ணத்தை புரிந்துகொண்டு தான் வணங்கிய நல்லூர் கந்தனே அவ்விருமுகங்களாக தனக்கு வழித்துணையாக வந்துள்ளார். என எண்ணி உள்ளம் பூர்ப்படைந்தார். பேருந்து யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி வேகமாக சென்று கொண்டிருந்தது. மணியத்தாரின் நெஞ்சத்தில் அந்த புன்னகை பூத்த முகங்களிரண்டும் நிழலாடின.

எமது தாய்நாடாகிய இலங்கையில், சிவாலயங்களும் விஷ்ணு ஆலயங்களும் பலவுள்ளன. எமது நாடு இயற்கை வளம் மிக்கது. இங்கு முரகக் கடவுளின் ஆலயங்கள் அதிகமாக உள்ளது. தமிழ் மக்கள் வதியும் பெரும் பகுதிகள் தோறும் முருகன் ஆலயம் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அவ்வாலயங்களுள் செல்வச் சந்நிதியும் ஒன்று. அது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஏறக்குறைய பதினைந்து கல் தொலைவில் தொண்டமான எனும் கிராமத்தில் உள்ளது.

அவ்வாலயம் மிகச்சிறியது. முர்த்திகரம் மிக்கது முலத்தானத்தையும் ஒரு சிறிய மண்டபத்தையுங் கொண்டு அக்கோவில் காட்சி அளிக்கின்றது. முலத்தானத்தில் அஞ்சேல் என அபயமளிக்கும், அருள் நிறைந்த வேல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும் முருகன் அத்தலத்தில் இருந்து அடியார் இடம் தீர்த்து அருள் புரிகின்றார். பிள்ளையார் வள்ளியம்மன் முதலிய தெய்வங்களின் திருவுருவங்களும் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்படுகின்றன. கதிர்காமத்தைப் போலவே இங்கும் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. பூசகர் மஞ்சள் துணியால் வாயைக் கட்டி பூசை செய்வர்.

கோயில் அருகில் தமிழ் வேந்தனாகிய தொண்டமானால் வெட்டப்பட்ட ஒரு சிறிய ஆறு உண்டு. தொண்டமானாறு என்பது அதன் பெயராகும். கோயிலின் பக்கங்களில் பல மடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவை ஆவணி மாத்தில் திருவிழா ஆரம்பமாகின்றது. அவ் விழாக்களுள் தேர், தீர்த்தம் என்பன மிக்க விசேடமானவை. அத்தினங்களில் முருகனை வழிப்பட்டு அவன் அருட்கோலங் காண விழைந்து நிற்கும் அடியார் தொகை பல்லாயிரக் கணக்காகும்.

அடியார்கள் கற்பூர தீச்சட்டி ஏந்தியும் தாவடி எடுத்துத், அங்கப்பிரதட்சிணம் செய்தும், அன்னதானம் அளித்து தங்கள் நேர்த்தக்கடனை புரிந்து முருகனை வழிபாடு செய்வர்.

தீராதயோந் தீர்த்தருளும் வேலகிடம் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பல அடியார்கள் சென்று தோறு பல அடியார்கள் சென்று மிக்க பத்தி சிரத்தையுடன் வணங்கிப் பயன் பெற்று வருகின்றனர். இத்தினத்தில் அங்குள்ள அன்னதான மடத்தில் விசேடமாக அன்னதானம் அளிக்கப்படுகின்றன. அவ்வூரில் உள்ள சில செடயமாரால் அக்கோயில் கட்டப்பட்டது. ஆகவே இக்கோயிலுக்குச் சென்று இறைவனை அதாவது முருகனை வணங்கி அருட் பெறுவோமாக.

என் அன்னை.....

கருவறை என்னும் தியான மண்டபத்தில்

என்னை விளையாட விட்டவள்.....

தனியே, சுதந்திரமாய், இன்பமாய்

என்னை சூழல் விட்டவள்.....

திரும்பிப் படுத்தால் எனக்கு வலிக்குமோ - என

எண்ணி தன் தூக்கம் தொலைத்தவள்.....

வேகமாய் நடந்து போனால் - நான்

பயந்து போவேனோ என பறிதவித்தவள்.....

ஒவ்வொரு வேளையும் தனக்கு பசி

வராத போதும் எனக்கு உணவளித்தவள்.....

அவள் மறு ஜென்மம் எடுத்த அன்று

நான் ஜனனம் அடைந்தேன்.....

நான் ஜனனித்த பின்..... வயிற்றில் இருந்து

இறக்கிய சுமையை மனதில் ஏற்றிய

சுமைதாங்கி ..... இவள் என்

குடும்ப நாடகத்தில் ஒரு வேடதாரி

வீட்டில் தினமும் துவைத்து சலவை

செய்யும் இவள் ஒரு சலவைக்காரி

வெளா வேளைக்கு இட்லியும் சட்டனியும்

தரும் இவள் ஒரு சமையற்காரி.

தன் இன்பங்கள் மறந்து ..... என்

இன்பங்களுக்காக வாழும் இவள் ஒரு தியாகி

மலர் கொய்து மனம் உருகி எமக்காய்

பிரார்த்திக்கும் இவள் ஒரு பக்தை.

அன்றாடம் வீட்டையும் முற்றத்தையும்

கூட்டிப் பெருக்கும் இவள் ஒரு வேலைக்காரி

ரணங்கள் பல தாங்கி..... வலிகள் பல

ஏற்கும் இவள் ஒரு போர் வீராங்கனை.

வீட்டுச் சிறையில் பாசத்தால் சிறைப்பட்டு

வாழும் இவள் ஒரு சிறைக்கைதி

தலைவனின் வாக்குகளை..... தேவ வாக்காக

எண்ணி பணி புரியும் இவள் ஒரு பணியாள்.

பத்து வேடங்களில் இயக்குனர் இல்லாத

என் குடும்ப நாடகத்தில் நடிக்கும்.....

இவள் பத்து கை படைத்த .....

பராசக்தி

விநாயகர் என்ற சொல் சிறப்பான தலைவன் அல்லது தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன் எனப்பொருள்படும். எந்தக் கடவுளை வழிபட்டாலும் முதலில் வழிபடப்படும் தெய்வம் விநாயகக் கடவுளேயாகும். விநாயகரின் தோற்றம் பற்றி சம்பந்தரின் பின்வரும் தேவாரம் விளக்குகிறது.

“பிடியதன் உரு உமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும்வர் இடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே”

“உமை பெண் யானையின் உருவெடுத்தால், சிவன் ஆண்யானையில் உருவெடுத்தார். இருவரும் இணைந்தனர். தன்னை வழிபடுகின்றவர்களது துன்பகங்களை நீக்குகின்ற கணபதி பிறக்குமாறு சிவன் இவ்வாறு அருள் செய்தார்” என்பது அப்பாட்டின் பொருள் ஆகும்.

நாம் எழுதத் தொடங்கும் முன் “உ” என்னும் பிள்ளையார் சுழி போட்டே எழுதத்தொடங்குவது வழமை. விநாயகர் ஓங்கார வடிவினர். அ + உ + ம் எனும் மூன்றெழுத்துக்களில் கூட்டொலியே ஓம். அதன் நடுவெலுத்தான் உகர வடிவமே பிள்ளையார் சுழி.

மஞ்சள், சாணம், சந்தனம் முதலியவற்றால் பிள்ளையாரைப் பிடித்து வைத்தால் அவர் அனைவருக்கும் அருள் பாலிக்க எழுந்தருளுவார். விநாயகருக்கு உரிய மலர்களாக அறுகு, எருக்கம்பூ, வெள்ளெருக்கம் பூ, சூரியகாந்தி, அலரி, மருது, மாதுளை, செண்பகம், பாதிரி என்பன கூறப்படும். பத்திரங்களாக வன்னி, வில்வம், ஊமத்தை, நொச்சி, நாயுருவி, கத்தரி என்பன கூறப்படும். துளசி விநாயகருக்கு ஆகாது. விநாயகருக்கு உரிய விரதங்கள் சுக்ல சதுர்த்தி, விநாயகர் ஷஷ்டி விரதம்.

விநாயகருக்கு பிடித்தமானவையும் - பலன்களும்

கரும்பு	- பிடித்ததை அகற்றும்
எள்ளு	- இரும்புச் சத்து தரும்
அவல்	- சத்துணவு
பொரி	- தாகம் தனிக்கும்
தேங்காய்	- இரத்த சுத்தம், மூளை வளர்ச்சி
மாதுளை	- பித்தநீக்கம், வயிற்றுக் கோளாறு நீக்கம்

உலகமெல்லாம் போற்றி வணங்குகின்ற சிறப்புமிக்க சமயங்கள் பலவுண்டாயினும் தொன்மையும் சிறப்பும், ஆழந்த தத்துவத்தையும் கொண்டு விளங்கும் சமயம் இந்துசமயம் என்றால் மிகையாகாது. இயற்கையோடு இணைந்த இந்துமதம் என்பது சரியான கூற்று. ஏனெனில், ஆதிமனிதன் ஆவணியில் ஏற்படும் மாற்றங்களை கண்டு அஞ்சினான். ஆதலினால் ஐம்பூதங்களான நிலம், நீர், விண், காற்று, நெருப்பு என்பவற்றையும் சூரியன், சந்திரன் ஆகியவற்றையும் கடவுள் என வழிப்பட ஆரம்பித்து பின் அதனின் உருவமாற்றங்களுடன் கூடிய சிவ வழிப்பாட்டையும் சக்தி வழிப்பாட்டையும் தொடர்ந்து தன்னகத்தே பல வழிகளில் வழிப்படத் தொடங்கினான் என்பதே உண்மை. பின்னர் ஆலயங்களை அமைத்து சிற்பங்களையும், சிலைகளையும் வடிவமைத்து அதனுடாக இறைவனை கண்டு வழிபாட்டில் ஈடுபட்டான். இந்துமதத்தினர் தங்களது சமூக கட்டுப்பாடுகள், ஒழுங்குகள் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களை மதத்தோடு இணைத்து வைத்தே உள்ளனர். ஆகையால் அவர்களுக்கே உரிய தமிழர் கலாசாரம் எங்கும் தனித்துவமாக விளங்குகிறது.

இந்து மதத்தின் இருகண்களாக தேவாரமும், திருவாசகமும் காணப்படுகிறது. இன்னும் பல நூல்கள் இருந்தபோதிலும் திருசாவசகத்தில் ஒரு மனிதனுடைய வினைப்பயன்களுடனான ஏழு பிறப்புக்கள், மும்மலங்கள் அதனுடாக முத்தியை அடையவும் ஒரு மனிதன் வாழ்வதற்கு தேவையான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய புருடார்த்தங்களை விளக்கி இந்து மதத்தவர் தவிர ஏனைய மதத்தவர்களையும் சிந்திக்க வைக்கின்றது.

“திருவாசகம் இங்கு ஒரு கால் ஓதின்

கருங்கல் மனதும் கரைந்துருகும்”

என அழகான அடிகள் அதனை உணர்த்துகிறது.

அவ்வாறே தேவாரமானது நமது சமயக்குரவர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரர் பாடி எழுந்த மதத்தினை வளர்த்துள்ளனர். இவ்வாறாக புராணங்கள், இதிகாசங்கள் என எழுந்த மதத்தினை பெருமைப்படுத்தும் வகையிலும், மனிதனின் நன்னடத்தையிலும், சமூக ஒழுக்கங்களிலும் மிகவும் முக்கிய இடங்களை வகிக்கின்றன. இத்தகைய நல்ல பண்புகள் நிறைந்த எழுந்த மதத்தினை நாமும் வளர்ப்பதற்கும், அதன் வழி நடப்பதற்கும் உதவியாக இருக்க வேண்டும். இந்து மதம் என்றும் அழியாததாக இருக்க நாம் எப்போதும் அதன் வழி நடப்போம்.

நன்றி.

இந்துக்கள் விழாக்களாலும் விரதங்களாலும் கடவுளை வழிபடுவார்கள். விரதங்கள் மன உறுதிப்பாட்டுடன் செய்யப்படுகின்றன. விழாக்கள் வேறு விரதங்கள் வேறு இறைவனை வழிபடுவதற்கு விரதங்கள் நல்லதாகப் பல இந்துக்கள் கருதுகின்றார்கள். நாள் முழுவதும் உணவு இல்லாமல் இருத்தல், ஒரு நேரம் உணவு கொள்ளுதல் நீரை பகலில் பருகி, இரவில் பால், பழம் எடுத்தல் எனப் பல வகைகளாக விரதங்கள் இருக்கும் வாரம் ஒருமுறை மாதம் ஒரு முறைவருடத்தில் சில நாட்கள் எனவும் விரதங்கள் இருப்பார்கள். கடவுளை வணங்குதல் பாடல்கள் படித்தல், தீ மிதித்தல், முள்ளு மதியில் நடத்தல் எனப் பல முறைகளிலும் அடியார்கள் தங்கள் கடவுள் பக்தியை வெளிப்படுத்துவார்கள்.

அவ்வாண்டிலும் பல நாட்கள் விரத நாட்கள்களாகும். தைப்பூசம் மாசி சிவராத்தி, பங்குனி உத்தரம், சித்திரைப் பூரணை வைகாசி, விசாகப் வைகுண்ட ஏகாதசி, ஆடிப் புரம், ஆவணிச் சதுர்த்தி, நவராத்தி என்பன சில முக்கிய விரதங்களாகு. அமாசாவை, பூரணை, இந்துக்களுக்கு போல ஒவ்வொரு விரத நாட்களும் புராணங்களில் விசேடமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

மனம் பொறி வழி போகாது நின்றலின் படி
நன் விரதம் அனுட்டித்து எல்லாம் வல்லா இறை அருள்
பொருவோரும்

“அன்பே சிவம்” இதுவே சைவம் கூறும் வேதாந்த வாக்காகும். சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் சைவசமயிகள் சைவம் கூறும் அன்பு வழிகளை நிச்சயம் பேண வேண்டும். உலகம் அன்பினால் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது. இறைவன் மீது நாம் வைக்கும் அன்பு, பக்தி என்னும் இறைவன் மீது நாம் வைக்கும் அன்பு பக்தி என்னும் இறைவன் எம்மீது செலுத்தும் அன்பு ஜீவகாருண்யம் என்றழைக்கப்படுகிறது தன்னுயிர் போல மன்னுயிரையும் நேசி என்பது சைவம் கூறும் அன்பு வழிகளில் ஒன்றாகும் வாயில்லாப் பிராணிகளை வதைக்கக்கூடாது என்பதை எமது சைவம் கூறும் அன்பு நெறியில் ஜீவகாருண்யத்தின் பாற்படும்.

மனுந்திச் சோழன் தன் மகன் கன்றுக் குட்டியைக் கொன்றுவதற்காக தன் மகனையே தேராய் நெரித்துக் கொள்ள ஆணையிட்டான் அனனை எமக்கு நிலாச்சோறு ஊட்டிய காலங்களில் கூறிய கதைகளாகும் நண்டின் காலை ஓடிக்காதே நாயைக் என்பது என கல்லால் அடிக்காதே என்பது நாம் இளமையிலே கற்ற பாடலாகும் ஜீவகாருண்யம் காரணமாகவே சைவநெறி மாமிசம் புசித்தல் பஞ்சமா பாதங்களில் ஒன்றாகும் எனப் கூறியுள்ளது ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவுதல் சைவம் கூறும் இன்னொரு அன்பு நெறியாகும் தெருவிலும் கோயில் வாயில்களிலும் பிச்சை கேட்பவர்களுக்கு பிச்சை அளித்தலும் எளிய நிலையிலுள்ளவர்களை வாழ வைத்தலும் அதாவது தொழில் உதவிகள் செய்தல் ஏழைஎளியவர்களுக்கு உதவுதல் என்னும் கருணை வழிப்படும் சிவப்பெருமானுக்கு தொண்டுசெய்யும் சிவனடியார்களுக்கு உதவுதல் மற்றுமொறு அன்பு வழியாகும் பொருலெல்லாம் இழந்து இளையான்குடிமாற நாயனார் நட்டநடுநிசியில் கொட்டும் மழையில் சிவனடியாராக வந் இறைவனுக்கு உணவு அளித்த கதையும் நாம் இளமையிலே கற்ற கதையாகும் சிவகாரியங்களை கோயில் கட்டுவதற்கு நிதி திரட்டவருவதற்கு முடிந்தளவு நதிக்கொடுத்துதவுதல் கோயில்களில் சிவனடியார்களுடன் சேர்ந்து மாலைக்கட்டுதல் கோயில்களை சுத்தம் செய்தல் போன்ற சரியை நெறிகளுக்கு உதவுதல் இவ்வன்பு வழியினை சாறும் திருமூலர் திருமந்திரத்தில் பொருள் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் இன்சொல் கூறி உபசரித்தல் ஓர் அன்பு வழி என்று கூறியுள்ளனர் பிறரை வருந்தாமல் கருமம் ஆற்றதலும் ஓர் அன்பு வழி என்று கூறியுள்ளனர் பிறரை வருந்தாமல் கருமம் ஆற்றதலும் ஓர் அன்பு நெறியாகும் சைவம் கூறும் அன்பு நெறிகள் எல்லோராலும் கடைபிடிக்க கூடியவையே பிறர் உயிரையும் தன்னுயிர் போல நேசித்தல்.

சைவ சித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் என்ற மூன்று உண்மை பொருட்களையும் அவற்றின் இயல்புகளையும் கூறுகிறது. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்று மூன்றும் பாசம் எனப்படும். இதனை மும்மலம் என்றும் கூறுவர். இவை ஆன்மா இறைவனை உணர்ந்து பேரின்பம் அடைந்து கடையாய், அவ் ஆன்மாவை பந்தித்து நிற்பதால் பாசம் எனப்பட்டது. இறைவனை அடையாத வகையில் ஆன்மாவை மாசுபடுத்தும் காரணத்தால் அவை மலங்கள் என்றும், ஆன்மாவை பந்தித்து நிற்பதனால் தனை அல்லது தட்டு என அழைப்பர்.

ஆணவம்

மும்மலங்களுள் ஆணவமே உயிரை அநாதியாக பற்றியுள்ளது. இதனை மும்மலம், சகமலம், இருள்மலம் என்றும் கூறுவர். ஆணவம் என்பதன் பொருள் ஆன்மாவை அணுத்தன்மை செய்தல் என்பதாகும். அதாவது பேரறிவும் பேராற்றலும் உடைய ஆன்மாவை சிற்றறிவும், சிறு செயலும் உடையதாக்குவதாகும்.

உயிர்களிடத்தில் “தான்” என்னும் அகந்தையையும் “எனது” என்னும் அகப்பற்றும் மமதையும் ஆணவம் உண்டாகும். இது அகந்தை என்னும் அகப்பற்றும் மமதை எனும் புறப்பற்றும் நிலையில்லாதவற்றை நிலையானவை என்றும் எண்ணச் செய்யும்.

கன்மம்

கன்மம் என்பது வினை அல்லது செயல் எனப் பொருள்படும். இது நல்வினை, தீவினை இருவகைப்படும். நல்வினையாவது சிவ நல்வினை, பசு நல்வினை என்றும், தீவினையானது சிவத்தீவினை, பசுத்தீவினை எனவும் பகுக்கப்படும்.

சிவ நல்வினையாவது சிவ தொண்டும், சிவனடியார் தொண்டுமாம். பசு நல்வினையாவது உயிர்களிற்கு செய்யும் பலவகை உபகரணமும் ஆகம். சீவத்தீவினையாவது சிவனையும் சிவனடியார்களையும் நிந்தை செயலாகும். பசுத்தீவினையாவது உயிர்களுக்கு செய்யும் தீங்குமாகும்.

மாயை

உலகத்தின் தோற்ற ஒழுங்கங்கட்டு நிலைக்களனாய், முதற் கரணமாய் விளங்கும் சக்தி மாயை ஆகம். இது சுத்தமாயை சுத்தாசுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என மூவகைப்படும். சுத்தமாயை சிவதத்துவம் எனவும், சுத்தாசுத்தமாயை வித்தியாதத்துவம் எனவும், அசுத்த மாயை ஆன்மா தத்துவம் எனவும் கூறப்படும்.

மாயை தோற்றங்களாகிய தனு, கரண, புவனஈ போகங்கள் இன்பதுன்பங்களாகிய அநுபவம் உயிர்களின் ஈடேற்றித்திற்கு உதவும் சாதனங்களாக அமைந்துள்ளன. எனவே நாம் நமக்கு கிடைத்திருக்கும் தனு, சரண, புவன போகத்தை பேணி இறைவனை அடைவோம்.

ஒன்பது நாள் கொண்டாடும் சிறப்பு வாய்ந்த நவராத்திரி சக்தியின் பெருமையை உணர்த்துகிறது. கன்னி மாதம் வளர்ப்பிறை பிரதமையில் கொண்டாடப்படும் நவராத்திரி துர்க்கை லக்ஷ்மி சரஸ்வதி இம்மூவரையும் முறையே ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று நாள் பூசித்து மகியன் (மஹிஷன்) என்ற அரக்கனை துர்க்கை அழித்த பத்தாவது நாளான விஜய தசமி என கொண்டாடப்படுகிறது. இப் பண்டிகை தீய சக்தியை இவ்வுலகில் இருந்து நீக்க வெற்றி கொண்டு தர்மத்தை நிலை நாட்டியதையே குறிக்கும்.

மகிடம் என்றால் எருமை எனப் பொருள். சோம்பல், தூக்கம், தாமதம் ஆகிய குணங்களை கெட்ட எருமை சேற்றில் அமிழ்ந்திருப்பதற்கும், மனிதனின் தமோ குணத்துக்கும் தொடர்பு உண்டு எனலாம். அநியாமை என்னும் சேற்றில் அமிழ்ந்திருக்கும் மனிதன் சோம்பல், தூக்கம், தாமசம் ஆகியவற்றை எதிர்த்து வெற்றி கொண்டல் தான் இறைவனை அடைய முடியும் என்ற அரிய தத்தவத்தை நவராத்தி நமக்கு உணர்த்துகின்றது. தீயவற்றை, துன்பமானவற்றை, துக்கத்தை அழிக்க சக்தி வேண்டும். அந்த சக்தியை நமக்கு துர்க்கை அளிக்கிறாள். இதனால் தான் முதல் மூன்று நாளும் சக்தியை தரும் துர்க்கையை வழிபடுகிறோம். சக்திக்கு துணையாய் நிற்கும் பொருள் செல்வமாகும். செல்வமும் பொருளும் இல்லாதவர்கள் இவ்வுலகில் எவருவும் இல்லை என கூற முடியும்.

இச் செல்வத்தையும் பொருளையும் தரும் திருமகள் லக்ஷ்மி என்பதால் அடுத்து வரும் மூன்று நாட்களும் லக்ஷ்மியை வழிப்படுகின்றோம். சக்தியும், பொருள் வளமும் மூன்று நாட்களும் லக்ஷ்மியை வழிப்படுகின்றோம். சக்தியும், பொருள் வளமும் இருந்தால் மட்டும் போதாது. இவற்றை பயன்படுத்த எமக்கு அறிவு வேண்டும். இந்த அறிவுச் செல்வத்தை தரும் கலைமகள் சரஸ்வதியாவால், ஆகையால் அடுத்த மூன்று நாளும் நாம் சரஸ்வதியை வழிப்படுகிறோம். சக்தி, பொருள், முயற்சி துன்பத்தை எதிர்த்து அதை அழிக்கும் சக்தி பெறுகிறான். நவராத்தியில் கூறப்படும் மற்றொரு முக்கிய விடயங்களை எமக்கு கொலு பொம்மைகள் உணர்த்துகிறது. பிரபஞ்சம் அனைத்து வகை உயிரினங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ஒருயிரிலிருந்து தெய்வச் சிலைகள் வரை அனைத்தும் படிப்படியாக நவராத்தியின் போது வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இறைவன் அனைத்துயிர்களிலும் நிறைந்திருக்கிறான். இப் பொழுது எடுத்துள்ள அரிய மானிட பிறவியிலிருந்து இன்னும் உயர் நிலையை மனிதன் படிப்படியாக அடைய முடியும். மண் பொம்மை போல் மனித வாழ்வும் நிலையில்லாதது என்று மூன்று முக்கிய அரிய விடயங்களை எமக்கும் கொலு பொம்மைகள் உணர்த்துகின்றது. எனவே மனிதன் தீமையை அழித்து, நன்மையை நிலைநாட்டி இறையருள் என்னும் அனுபவத்தை அடைந்து இன்புற வேண்டும் என்பதனை உணர்த்து இவ்விரதத்தை அனைவரும் அனுட்டிப்போம்.

விளாம்பழம் - பித்த நீக்கம், இரத்த சுத்தி, மூளை வளர்ச்சி
 நாவற்பழம் - குளிர்ச்சி தரும், கண் எரிச்சல் நீக்கம்
 மோதகம் - புரதம்

விநாயகருக்கு பிடித்தமான திண்பண்டங்கள்.

கரும்பு	பழுவகை
பருப்பு	எள்
அவல்	வெள்ளரிப்பழம்
கிழங்கு	அன்னவகை
அவரை	சக்கரை
நெய்	பொரி
பச்சையரிசி	மோதகம்
கடலை	

விநாயகருக்கு சிதறு தேங்காய் உடைப்பது வழமை. இது நம்மிடம் உள்ள தீய வினைகளை சிதறி அனைத்து துன்பங்களும் சிதறி நொறுங்கி இறுதியில் தூய பக்தி எனும் அமுத நீர் வெளிவருவது போல் நிவாயகரின் அருள் எமக்கு கிடைக்கும் என்பதை குறிக்கும்.

விநாயகரூபங்கள் சில:

மகா கணபதி
 சித்தி கணபதி
 புத்தி கணபதி
 பால கணபதி
 வீர கணபதி
 நிதி கணபதி
 சக்தி கணபதி
 நிருத்த கணபதி
 யோக கணபதி
 துர்க்கா கணபதி

ஆன்மாக்களைப் பக்குவப்படுத்துவது சமயம் ஆகும். சமயம் சமுதாயத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தை பெறுகிறது. சமுதாயத்தில் தனி மனிதனின் வாழ்க்கை நெறியே சமயம் ஆகும். குறிக்கோளினைப்படையில் மக்களைப் பக்குவப்படுத்துகின்ற செயல் நிலையில் உயர்நிலை நோக்கி செலுத்துகிற சமய நிறுவனங்களாக அமைவது திருக்கோயில்கள் ஆகும்.

இறைவனை இருத்தி மக்கள் வழிபடும் இடம் கோயில் எனவும் ஆலயம் எனவும் கூறப்படுகிறது. கோயில் என்பதில் இருபொருள் உண்டு. கோ + இல் இதில் கோ என்பது நம்மை ஆளும் அரசன் எனவும் இல் என்பது அவன் வாழும் இடம் குடிக்கொண்ட பதி இருப்பது மேலான இடம் எனவும் பொருள்படும். மற்றொரு கோ என்பது எல்லா உலகங்களையும் ஆண்டு கொல்லும் ஆண்டவன் என்றும் இல் என்பது அவன் எங்கும் நிறைந்தவனாக இருத்தல் என பொருள்படும். இன்னுமொரு விளக்கம் ஆ என்பது ஆன்மா லயம் என்பது லயிப்பது என பொருளாகும்.

கோயிலை தூய்மை செய்தல், பாடல் பாடுதல், கலை வெளிப்பாடுகள் மூலம் பணி செய்தல் போன்றனவும் வழிப்பாட்டிக் உகந்த பணிகளை செய்வதன் மூலம் சமய சூழலை பாதுகாக்க முடியும். கோயிலின் அடிப்படையாக வலியுறுத்தப்படும் விதிமுறைகளையும் கோயிலில் நிறைவேற்றப்படும் செயல் முறைகளும் குடிமக்களை தழுவிய கோயிலின் அடிப்படைகளாகின்றன. ஆகவே நாம் எமது சமய சூழலை பாதுகாப்போமாக.

விரும்புவோருக்கு ஆத்ம, ஸ்நான, திரவிய, இலிங்க, மந்திரம் ஆகிய ஐவகைச் சுத்திகளும் இன்றியமையாதனவெனச் சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன.

ஆன்மா சிவத்துடன் அத்துவிதமாதலே பிறவாய் பெறு நிலையாகும் எனச் சிவாகமங்கள் கூறும். சிவாகமங்கள் சதாசிவ மூர்த்தியின் உச்சி முகத்திலிருந்து தோன்றியவையுள்ளன. சிவாகமங்கள் 28 ஆகும். உபாகமங்கள் 207 ஆகும். இவற்றை சைவம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பர். சுத்த வைதிக சுத்த சைவத்தின் உட்பட்ட சிவதீட்சை செய்தலும், பெறுதலும் சரியை முதலியவற்றை அநுபூதித்தலும், ஆகமமம் உணர்ந்தார்க்கன்றி, வேதம் மாத்திரம் உணர்ந்தார்க்கு முடிதல் இல்லையாம் சிவாகமங்கள் வடமொழியிலுள்ளன. “நிலைபெறுமாறெண்ணுதியே” என்பது அப்பரதும், “மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே” என்பது மெய்கண்ட தேவரதும் அருள் வாக்குகள் ஆகும். சிவாகமங்கள் மனித வாழ்வு மேம்பட உதவுகின்றன.

“உற்சவம்” என்னும் சொல்லுக்கு மேலான பஞ்சகிருத்தியம் என்பது கருத்து. சிவபெருமானுடைய மகா பஞ்சகிருத்தியம் உற்சவத்திற் குறிக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறெனில், உற்சவ காலத்தில் நடைபெறுங் கிரியைகளுள்ளே அங்குரார்ப்பணம், புண்ணியாகம், துவஜாரோகணம், ரஷாபந்தனம் ஆகிய இவைகளால் படைத்தத் தொழிலும், அஸ்திர தேவரை எழுந்தருளுவித்துச் செய்யும் வாகனாதியற்சவம், ஓமம், பலியிடுதல் ஆகிய இவற்றால் அழித்தற்றொழிலும், மௌன உற்றவத்தால் மறைத்தல் தொழிலும், தீர்த்ததோற்சவம், சக்தி ஊடல் ஆகிய இவற்றால் அருளலாகிய தொழிலும் குறிக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறே நித்திய பூசையில் நித்திய பஞ்ச கிருத்தியம் குறிக்கப்படுகின்றது. எப்படியெனில் நித்திய பூசையில் அபிஷேகம் படைத்தலையும், கௌதுபந்தனம் காத்தலையும், தூபம் அழித்தலையும், கற்பூரதீபம் மறைந்தலையும் கற்பூர அடுக்குத் தீபம் அருளலையும் குறிப்பன பத்து நாள் நடைபெறும் உற்சவத்தில் முதலாம் நாள் சரீரத்தை உண்டாக்குதலையும், 2ம் நாள், நல்வினை தீவினைகளையும் பயன்படுத்தலையும் 3ம் நாள் முக்குணங்களை எழுப்புதலையும் 4ம் நாள் உட்கருவிகளை முயற்சிப்பித்தலையும் 5ம் நாள் ஞானேந்திரியங்களை வசப்படுத்தலையும் 6ம் நாள் ஆசை முதலியவற்றை கெடுத்தலும் 7ம் நாள் எழுவகை மந்திரங்களைப் பதித்தலையும் 8ம் நாள் பாச ஞானம் நீக்குதலையும் 9ம் நாள் மும்மலங்களை கெடுத்தலும், 10ம் நாள் சிவானந்தத்தை கொடுத்தலையும் குறிக்கும் என்பர்.

ஆதலினால், ஆலயங்களில் உற்சவங்களை நடத்தலும் அக்காலத்தில் அந்தக் கிராமச் சனங்களும், அவ்வுற்சவ தரிசனத்திற்கு வருவோரும், புலாலுண்ணல், மதுபானம் முதலிய பாவ செயல்களின்றித் தூய எண்ணச் செயல்களுடையராய், விரத நியமம் பூண்டு உற்சவ காலங்களில் தரிசனம், வழிபாடு பூசை முதலியவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். அதனால் இம்மை, மறுமையின் பங்களையும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தையும் பெறுவர்.

தொன்றுதொட்டு வரும் முறை “ஆகமம்” எனப்படும். “ஆகமம்” என்பதற்கு பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்களைக் கூறுவது எனவும், மலத்தை நீக்கி ஞானத்தைக் கொடுப்பது எனவும் பொருள் கூறுவர் பெரியோர். ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் ஆகமங்கள் வெவ்வேறாக உள்ளன. இதனால் ஆகமங்கள் சமயச் சிறப்பு நூல்கள் ஆகம். சிவ வழிபாடு மிகக்க தொன்று தொட்டு வழங்கி வருவது ஆகம். சிவாகமங்கள் சிவ வழிபாட்டு முறைகளை விளக்கிக் கூறுகின்றன. ஆகவே, சிவாகமங்கள் சைவச் சமயக் கொள்ளைகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சிவபிரானால் அருளிச் செய்யப்பெற்றவை. “மகேந்திரமதனில் சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்தருளியும்” என மணிவாசகனாரும், “வேதமோடாகமம் மெய்யாம் இறைவனுால்” எனத் திருமூலமும் அருளியமை நோக்கற்பாலன. ஆகமங்கள் தந்திரம் என்றும் கூறுப்படும்.

வேதங்களில் பொதுவான சமயக் கொள்கைகள் கூறப்படும். வழிபாடுகளும், கிரியைகளும், சிறப்பாகவும் விரிவாகவும் ஆகமங்களினால் கூறப்படுகின்றன. கடவுளின் இயல்புகள் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும் வழிகள், கடவுளை வழிபடும் முறைகள், வழிபடும் இடங்களின் அமைப்புகள், கடவுட்டிருவங்களின் அமைப்புக்கள், கோயிற் கிரியைகளின் வகைகள், அவைகளை நடத்தும் முறை, வழிபடுவோர்க்குரிய இயல்புகள், சைவ சாதனங்கள், கடவுள் வழிபாட்டினால் ஆன்மாக்கள் அடையும் பேறுகள் ஆகியவைகளை ஆகமங்கள் விரிவாக விளக்குகின்றன.

ஆகம முறையிலான கடவுள் வழிபாட்டில் இரகசியம், மந்திரம், ஆலயம், மூர்த்தி என்பன முக்கியமானவை. கடவுள் சொல்லுக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவர். அவர் அருளைப் பெற ஆலய வழிபாடு தேவை எனச் சிவாகமங்கள் வற்புறுத்துகின்றன. இதனாலேயே, ஆலய அமைப்பு, ஆலய வழிபாடு, ஆலயத் தொண்டு என்பவைகளே ஆகமங்கள் விளக்குகின்றன. கடவுளை அடைவதற்கு ஆலய வழிபாடு எளிதானது. அனைவராலும் செய்யக்கூடியது. இது செயல்முறை வழியாம், ஆகவேதான் சிவாகமங்களில் ஆலய வழிபாட்டுக் கிரியைகள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அறிவு வழி (ஞானவழி) - உயர்ந்த வழி ஆயின் அனைவராலும் எளிதில் அடைதற்குரியதன்று.

திருக்கோயிற் தொண்டுகளும், வழிபாடுகளும் பக்தியை வளர்க்கும், உள்ளத்தைத் தூய்மையாக்கும், சிவ அருளுக்கு உரிமையாக்கும், பேரானந்தப் பெருவாழ்வைக் கொடுக்கும். இம்மைப் பேறுகளையும், மறுமைப்பயன்களையும் பெறுவதற்கு வழிபாடும் கிரியைகளும் உதவுகின்றன. வழிபாட்டின் பயனைப் பெற

பண்டிகைகள் என்பவை மனித வாழ்வில் முக்கிய நிகழ்வுகள் ஆகும். வருடம் முழுவதும் பல்வேறு செயற்பாடுகளில் தன்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட மனிதன் வருடத்தின் முதல் இடை கடைப் பருவங்களில் கொண்டாடி மகிழ்ந்து தம்முடைய மனங்களிலும் குதூகலத்தை ஏற்படுத்தி வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியாக்கும் நிகழ்ச்சிகளே பண்டிகைகள் ஆகும். இவை பருவம் சார்ந்தும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக சைவர்களில் வாழ்வின் பண்டிகைகள் சமயம் சார்ந்தனவாகவே உள்ளன. தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி என்பன சமயம் சார்ந்த முக்கிய பண்டிகைகளாகும்.

தம்மையும் தம்முடைய குழலையும் புனிதப்படுத்தி, இறைவனை வழிபட்டும் பெற்றோர், பெரியோர் ஆசி பெற்றும் பல வகை உணவுகள் பட்சணங்கள் பரிமாறியும் விருந்து வழங்கியும் பண்டிகை கொண்டாடப்படும். அத்துடன் வழக்கமான உணவிலும் சிறப்பான சுவையான உணவு வகைகளை உண்ணல், புத்தாடை அணிதல், உளவியல் நோக்கில் மகிழ்ச்சியை பெருக்குதல், உற்றார் உறவினர் அயலவர் வீடுகளுக்கு சென்று கலந்து உறவாடி விருந்துண்டு மகிழ்தல் போன்ற நிகழ்வுகளும் பண்டிகைகளின் போது இடம் பெறும்.

தைப்பொங்கல்

சூரியன் தனு இராசியிலிருந்து மகர இராசியின் பிரவேசிக்கும் காலம் உத்தராயண நாளாகும். இது மகர சங்கிராந்தி எனப்படும். இத்தினத்திலேயே நாம் தைப்பொங்கல் பண்டிகை எனக் கொண்டாடுகின்றோம். தை மாதம் முதலாம் நாளில் பொங்கல் செய்து படையிட்டு சூரியனை வழிபடும் பண்டிகை இதுவாகும். இப் பண்டிகையை சூரியப் பொங்கல், உழவாளர் திருநாள் எனவும் அழைப்பர். உணவு உற்பத்திக்கும் உயிரினங்களின் வளர்ச்சிக்கும் தேவையான வெப்பம், வெளிச்சம் மறை என்பவற்றை சூரியன் வழங்குகின்றான். அதனால் பயிர்கள் செழித்து வளர்கின்றன. எனவே நெல் அறுவடை செய்ததும் சூரியனுக்கு நன்றிகடன் செலுத்தகின்றன.

தைப்பொங்கலுக்கு அடுத்த நாளில் பட்டிப்பொங்கல் (மாட்டுப் பொங்கல்) இடம்பெறும். உழவுத் தொழிலுக்கு உறுதுணையாக விளக்கும் பசுக்களையும் எருதுகளையும் போற்றும் விழாவாக இது அமைகின்றது. கால்நடைகளைக் குளிப்பாட்டி, அலங்கரிப்பதுடன் பொங்கல் பொங்கி, அவற்றிற்கும் கொடுத்து தாமும் உண்பர்.

தைப்பொங்கல் பண்டிகையானது கடவுள் வழிபாட்டினையும் சைவ மக்களின் மரபு வழி விழுமியங்களான நன்றி மறவாண்மை, பகிர்ந்துண்ணல். அன்பு, அறம்,

அகிம்சை, புனிதம் பேணுதல் முதலான பண்புகளையும் கலைகளையும் வளர்க்க இடமளிக்கின்றது.

சித்திரை வருடப்பிறப்பு

சித்திரை மாதம் வருடத்தின் முதலாவது மாதமாகும். அவ்வேளையில் சூரியன் இராசிகளில் முதலாவதான மேட இராசியிலே பிரவேசிக்கின்றான் எனவே இத்தினம் வருடப் பிறப்பு தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது இதுவே தமிழ் புத்தாண்டு பிறப்பு ஆகும்.

சித்திரை வருடப் பிறப்பு தினத்தில் பலவகையான பூக்கள், இலைகள், தழைகள், அறுகு, மஞ்சள், கோசலம், கோமயம் முதலானவற்றைச் சேர்ந்துச் காய்ச்சுகின்ற விசேட நீரான மருத்துநீரைத் தலையில் தேய்த்து நீராடுவர். புதிய ஆடை அணிதல், ஆலயதரிசனம் செய்தல், புதுப்பாணையில் பொங்கிய பொங்களை சூரியனுக்குப் படைத்து கடவுளை வணங்குதல் ஆகியவற்றை மேற்கொள்வர்.

அத்துடன் பெற்றோர் பெரியோரை வணங்கி ஆசி பெறுதல், உற்றார் உறவினர் நண்பர்கள் ஆகியோருடன் விசேடமாகச் சமைக்கப்பட்ட உணவு வகைகளை உண்டு மகிழ்தல், உறவினர் வீடுகளுக்கு சுபதின சுப நேரத்தில் விஜயம் செய்தல் என்பன புத்தாண்டு தினத்தில் பின்பற்றப்படும் சம்பிரதாயங்களாகும். புத்தாண்டு தினத்தில் அந்த ஆண்டுக்குரிய பலனை வாசிப்பதுடன் கேட்பதும் வழக்கமாகும் பஞ்சாங்கம் குறிப்பிடும் சுபநேரத்தில் கைவிசேடம் பறிமாறுதல், புதுகணக்குகளைத் தொடங்குதல், ஏமர்மங்கலம், ஏடுதொடக்குதல் முதலான செயல்களை தொடங்கும் வழக்கமும் சைவ மக்களுக்கிடையே உள்ளது. சித்திரை வருடப்பிறப்பின் போது பெரிய மரங்களில் ஊஞ்சல் கட்டி பாடி ஆடதல், போர்த்தேங்காய் அடித்தல் முதலான பாரம்பரிய விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் தமிழ்க் கிராமங்களில் நடத்தப்படுகின்றது.

நன்றி

வணங்குதல் வடமொழியில் நமஸ்காரம் என அழைக்கப்படும். ஒருவருக்கு மரியாதை செலுத்துவதுக்கு பணியை காட்டுவதற்கு வணக்கம் முக்கியமாகும். இறைவன் சந்நிதானத்தில் கொடிக் கம்பத்திற்கு முன்பாக விழுந்து வணங்குதல் வேண்டும். இது ஐந்து வகைப்படும்.

ஏங்கானம் - தலையை மட்டும் தாழ்ந்து பணிந்து வணங்குதல், பெரியவர்களைக் கண்டால் இவ் ஏகாங்க வணக்கமே செய்யவேண்டும்.

துவியாங்கம் - சிரசில் (தலையில்) வலக்கையை மட்டும் வைத்து வணங்குதல் வணங்குதல்.

திரியாங்கம் - சிரசில் இருக்கைகளையும் குவித்து வணங்குதல். கோபுரத்தை கண்டதும் இவ் வணக்கம் செய்யவேண்டும்.

பஞ்சாங்கம் - தலை, இருகை, இருமுழந்தாள் எனும் ஐந்து உறுப்புகள் நிலத்தில் பொருத்த வணங்குதல். (இது பெண்கள் மட்டும் செய்வதாகும்)

அஷ்டாங்கம் - தலை, இது கை, இருசெவி, இருபுயமும், மோய்வாய் எனும் எட்டு அங்கங்கள் பொருத்த வணங்குதல் இது (இது ஆண்கள் மட்டும் செய்வது)

இவற்றில் பஞ்சாங்க வணக்கமும், அட்டாங்க வணக்கமும், விருப்பத்தக்கது. வணங்கும்போது மேற்கு அல்லது தெற்கில் கால்களை நீட்ட வேண்டும். சங்கிராத்தி, பிற்பகல், சூரிய கிரகண நாளில் மேற்கில் கால்களை நீட்டுதல் கூடாது. கொடி மரத்தை கடந்து உள்ளே சென்றதும் எந்த இடத்திலும் விழுந்து வணங்குதல் கூடாது. மும்முரத்திகளுக்கு சிரசின் மேல் அங்குலம் உயர்த்தியும், ஏனைய தெய்வங்களுக்கு சிரசின் மேல் கூப்பியும் வணங்குதல் வேண்டும்.

பகல் 12 மணிக்கு மேல் சூரியன் மறைவதற்கு முன் அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யலாகாது.

பிரதட்சனபலன்

பிரதக்ஷிணம் இறைவனை வலம் வருதல் எனப் பொருள்படும். கர்க்கிரகம் திறந்துள்ளபோதே பிரதட்சணம் செய்யப்படல் வேண்டும். உட்பிராஜாரப் பிரதட்சணத்தை விட வெளிப்பிரகாரப் பிரதட்சணம் மும்மடங்கு நன்மையைத் தரும்.

பிரதட்சணமும் எண்ணிக்கையும்

விநாயகருக்கு - ஒருமுறை

சிவனுக்கு - மூன்று முறை

அம்மன் - நான்கு முறை

ஏனைய தெய்வங்கள் - மூன்று முறை

எனவே நாம் இவ்வணக்கங்களை வணங்கி பயன்களை பெற்று நன்றாக வாழ்வோம் நன்றி.

சிவனுடைய வழிப்பாட்டைக் கூறும் ஆகமங்கள் “சைவாகமங்கள்” எனப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு ஆகமங்களை அருளிச் செய்தருளினார் என்பது சைவ சான்றோர் கொள்கையாகும். சைவ ஆகமங்கள் மூலாகமங்கள் எனவும் கூறப்படும். மூலாகமங்கள் காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக இருபத்தெட்டாம். இவற்றுள் முதற் பத்தும் சிவபேதம் என கூறுவர். அவையாவன :

1. காமிகம்
2. யோகஜம்
3. சிந்தியம்
4. காரணம்
5. அசிதம்
6. தீப்தம்
7. சூக்குமம்
8. சகஸ்ரம்
9. அஞ்சுமானி
10. சுப்ரபேதம்

மூலாகமங்களில் முதற்பத்தை தவிர ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திர பேதகம் எனப்படும். அவையாவன:

1. விஜயம்
2. நிச்சுவாசம்
3. சுவாயம்புவம்
4. ஆக்நேயம்
5. வீரம்
6. ரௌரவம்
7. மகுடம்
8. விமலம்
9. சந்திரஞானம்
10. முகவிம்பம்
11. புரோற்கீதம்
12. லளிதம்
13. சித்தம்
14. சந்தானம்
15. சர்வோக்தம்
16. பரமேசுரம்
17. கிரணம்
18. வாதுளை

சைவாகமங்கள் சதாசிவ மூர்த்தியின் ஈசான முகத்தினின்று தோன்றின. இருபதெட்டு ஆகமங்களில் காமிகம் முதல் அசிதம் வரையுள்ள ஐந்தும் கௌசிக முனிவர்க்கும், தீப்தம் முதல் வீரம் வரையிலானவை பரத்துவாச முனிவர்க்கும் ரௌரவம் முதல் முகவிம்பம் வரையிலான ஐந்தும் கௌதம முனிவர்க்கும், புரோற்கீதம் முதல் வாதுளம் வரையிலான எட்டும் அகத்திய முனிவர்க்கும் அருளிச் செய்யப்பட்டன.

சைவாகமங்கள் ஆன்மாக்களின் மலத்தை நீக்கி வீடுபேற்றை பெறும் வழிகளை குறிப்பிடுகின்றன. அத்துடன் கடவுளின் வழிப்பாட்டை இரகசியம், மந்திரம், மூர்த்தி ஆலயம் ஆகிய முறைகளில் விரிந்து கூறுகின்றன. ஆலய அமைப்பு முறையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. முலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், மூர்த்திகள், பிரகாரம், கொடிமரம், நந்தி, கோபுரம் முதலானவற்றின் அமைப்பும், சைவாகமங்கள் விரித்து கூறுகின்றன.

கல்வியின் அரசி சரஸ்வதி
அகரத்தின் வரிசை சரஸ்வதி
நல் அறிவினை தருவாள் சரஸ்வதி
நம் சமயத்தை காக்கும் சரஸ்வதி

கைகளிலே வைத்திருப்பாள் வீணை
தூயவனாய் மாற்றுவாள் உன்னை
எமது சக்தியாய் விளங்கிடுவாள் சரஸ்வதி
உன் கரங்களை வணங்கிடுவோம் சரஸ்வதியே

கல்வியே அளியாத செல்வமே
அச் செல்வத்தை தருவாள் நம் தெய்வம்
நிலையற்ற பொருளை அடைய வேண்டுமோ
நிலையான கல்விச் செல்வத்தை அருளும் போதிலே

பக்தனாய் வேண்டுகின்றோம் தாயே
எமக்கு கல்வியே தருவாயோ தாயே
ஸ்வரங்களாய் ஒலித்திடும் நம் தாயே
இந்து சமயத்தை உயர்ந்திடும் கல்வித் தாயே

உலகத்திலே பல சமயங்கள் உள்ளன. அவற்றுள், ஈழத்தில் வழங்கும் சமயங்கள் நான்கு. அவை சைவம், பௌத்தம், இஸ்லாம், கிருஸ்தவம் என்பன. இவற்றுள் பௌத்த சமயம் 2518 வருடங்களுக்கு முன் கௌதம புத்தராலும், இஸ்லாம் 1394 வருடங்களுக்கு முன் முகமது நபியாலும், கிறிஸ்துவினாலும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு ஒருவராலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமயத்துக்குத் தொடக்கக் காலம் கூறலாம். சைவ சமயத்துக்குத் தொடக்கக் காலம் கூறுவதனால், அது யாரோ ஒருவரால் ஏனோ ஒரு காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் அது எவராயேனும் எக்காலத்திலேனும் தோற்றுவிக்கப்படாமையால், அதற்குத் தொடக்கக்காலம் இல்லை.

சிவபெருமான் என்றும் உள்ளவர், உயிர்களுக்கும் என்றும் உள்ளவை, என்றும் உள்ள சிவபெருமானை என்றும் உள்ள உயிர்கள் அடைந்து, பேரின்பம் அநுபவிப்பதற்கான வழியும் என்றும் உள்ளது. அநாதியானது, எவராலும் தோற்றுவிக்கப்படாதது என்பது தெளிவாம்.

சிவபெருமான் உயிர்கள் இளைப்பாறும் பொருட்டுச் செய்தருளும் சர்வசங்காரத்தில் எல்லா தனு, கரண, புயவன, யோகங்களும் அழியும், மாயையிலே ஓடுங்கும். உயிர்கள் இளைப்பாறிய பின் ஆனவ, மல நீக்கத்தி் பொருட்டு சிவனருளால் அவை மீளவும் தோன்றும். இந்த புலன முந்த தோன்றும், அவ்வுயிர்கள் யோகங்களை அநுபவிக்கும்போது முன் செய்த தல விசேடத்தால் நாளடைவிலே அவற்றுக்குச் சமய உணர்வுத் தோன்றும்

கோயிலிலே மிக உயர்ந்த அமைப்புடன் விளங்குவது ராஜ கோபுரமாகும். இராஜ கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றதும் கொடிமரம் காணப்படும். கொடிமரம் சூக்குமலிங்கம் எனப்படும். இதன் அடிபாகத்தில் உள்ள சதுரவடிவமானது இறைவனின் படைப்பை உணர்த்தும் பிரமபாகமாகும். அதன் மேலுள்ள எண் கோள வடிவமானது காத்தலைக் குறிக்கிறது. அதன் மேலே உருண்டு நீண்டபாகம் அழித்தல் தொழிலைச் செய்யும் உருத்திரபாகமாகும். ஆதலால் கொடிமரம் மும்மூர்த்திகளையும் முத்தொழில்களையும் உணர்த்தி நிற்கிறது. இதை வடமொழியில் “தீவஜஸ் தம்பம்” என கூறுவர். அசுரர்களை அழிக்கவும் சிவகணங்களையும் தேவர்களையும் அழைக்கவும், ஆலயத்தைக் காக்கவும் அடியார்களைப் பாதுகாக்கவும் கொடி மரம் வைக்கப்படுகிறது. சிவன் கோயிலில் கொடிச் சீலையின் மேற்பகுதியில் நந்தியையும், தேவி ஆலயமாயின் சிங்கத்தையும், விநாயகர் எனின் முஷிகமும், முருகன் எனின் மயிலையும் வரைய வேண்டும்.

மனித குண்டலினிச் சக்தி உறங்கிக் கிடக்கும் மூலாதாரம் கொடி மரமாகவும், கொடி மரத்திலுள்ள வளையங்களும், முள்ளந்தண்டிலுள்ள 32 என்புகளையும். கொடிக்கயிறுகள் இடகலை, பிங்கலை எனும் நாடிகளையும் குறிக்கின்றது. இவற்றின் வழியே யோகம் பயிலும் போது ஆன்மா பேரானந்தத்தை எய்துகிறது என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை மேலும் சித்தாந்திகள்.

01. கொடித்தம்பம் - பதி எனவும்
02. கொடிக்கயிறு - பாசம் எனவும்
03. கொடிச்சீலை - பசு எனவும் கூறுவர்.

உயிர் எவ்வாறு பாசத்துடன் இணைந்திருந்து பதியாகிய இறைவனை அடைகிறது எனும் தத்துவமே கொடியேற்றம் என சித்தாந்திகள் கூறுகின்றனர்

‘நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லு தமிழ் எங்கே? சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏந்து புராணங்கமங்கள் எங்கேமர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே அறை’ -

எனத் தமிழ் வளர்த்த தாமோதரம் பிள்ளையினால் போற்றப்பட்ட பெருந்தகை ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர். அவர் சிறந்த தமிழ் அறிஞர், சமயத் தொண்டர், கல்விப் பயிர் வர்த்த கரும் வீரர், தமிழ் வசனநடை கைவந்த வல்லாளர். தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கத் தன் வாழ்வையே அர்ப்பணித்தவர்.

நாவலரவர்கள் 1822 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 18 ஆம் திகதி நல்லூரின் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் பெயர் கந்தப்பிள்ளை. தாயார் பெயர் சிவகாமி. பெற்றோர் அவருக்கு ஆறுமுகம் எனப் பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தனர்.

ஆறுமுகம் தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றார். இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகியோரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் கற்றார். வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் எனப் போற்றப்பட்டார். சைவச் சிறுவர்கள் சைவச் சூழலில் சைவமும் தமிழும் கற்க வேண்டுமென விரும்பினார். கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசங்கங்களை எதிர்த்துப் போராடினார். யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் வைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவினார். இதனைத் தொடர்ந்து ஊர்தோறும் சைவப்பாடசாலைகள் தோன்றுதற்கு வழிகாட்டினார். சைவ ஆலயங்களில் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்யும் முறையை ஆரம்பித்து வைத்தார். பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாகக் கல்வி கற்பிக்க வழி செய்தார். தமிழ், சமய நூல்கள் பலவற்றைத் தாமே எழுதி வெளியிட்டார். நாவலர் எழுதிய சைவவினா விடைகள், பால பாடங்கள், பெரிய புராண வசனம் போன்றவை சைவமக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டது.

பழந்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண, சமயநூல்கள் பலவற்றை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இதன் பொருட்டு வித்தியானுபாலன் யந்திரசாலை என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணத்திலும் சென்னையிலும் இரு அச்சுக் கூடங்களை அமைத்தார். தமிழ்நாட்டில் உள்ள சிதம்பரத்தில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவி மாணவர்கள் சமயச் சூழலில் கல்விபெற வழிகாட்டினார்.

நாவலர் வாழ்ந்த காலத்தில் செய்யுள் நடையே பெரிதும் பேணப்பட்டு வந்தது. இதனால் சமய, தமிழிலக்கிய, இலக்கண நூல்களைச் சாதாரண மக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாதிருந்தது. சைவ சமய மறுமலர்ச்சியை உருவாக்குவதற்குச் சமய இலக்கிய நூல்களை எளிய வசன நடையில் எழுதுவதன் மூலமே அவை சாதாரண மக்களைச் சென்றடைய முடியுமென நாவலர் கருதினார். இதன் பொருட்டுக் கந்தபுராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலியவற்றை வசனநடையில் எழுதி வெளியிட்டார். இதன் மூலம் ‘வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்’ எனவும், ‘உரைநடையின் தந்தை’ எனவும் போற்றப்பட்டார்.

சமயத் தொண்டுகளில் மட்டுமன்றிச் சமூகத் தொண்டுகளிலும் நாவலர் ஈடுபடத் தவறவில்லை. மக்களுக்குத் துன்பம் துயரம் ஏற்பட்ட போதெல்லாம் அவர்தம் துயர் துடைக்க நாவலர் முன்னின்று உழைத்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் பஞ்சம் நிலவிய போது கஞ்சித் தொட்டிகளை நிறுவி உணவளித்தார். இதனைக் கஞ்சித் தொட்டித் தர்மம் என அழைத்தனர். இவரது சமய, தமிழ்ப் பணிகளைப் பெரிதும் பாராட்டிய திருவாவடுதுறை ஆதினம் நாவலர் என்னும் பட்டம் அளித்துக் கௌரவித்து ஆறுமுகம் ஆறுமுகநாவலர் ஆனார்

ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் நாவலர் என்றதும் ஆறுமுகநாவலரது பெயரே மக்கள் மனதில் வரும் . அத்தகுபெரு மைக்குரிய நாவலர் தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கத் தம் வாழ்க்கையே அர்ப்பணித்தார் பிரமச்சாரியாக இறுதிவரை வாழ்ந்தார்.

1879 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 21 ஆம் திகதி இவர் இறைவனடி சேர்ந்தார். நாவலரை இலங்கை அரசு தேசிய வீரர்களில் ஒருவராகப் பிரகடனம் செய்துள்ளது. அவரது நினைவாக முத்திரை ஒன்றையும் வெளியிட்டு கௌரவித்தது.

நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழ் எங்கே? சுருதி எங்கே? என்று கூறும் அளவிற்கு அவர் புகழ் மக்கள் மனதில் நிலைத்து நிற்கிறது. நாவலர் நாமம் வாழ்க!

ஒல்லாந்தர் காலத்திற் சமய உண்மைகளை விளக்கும் சைவ சமயம் சார்பான புராணங்கள் பல எழுந்தன. அவற்றுள் சிவராத்தி, புராணம், ஏகாதசிப் புராணம் என்பனவை குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை இரண்டும் காசியிலிருந்து வந்து சுன்னாகத்தில் குடியேறிய வேதிய குலத்திற் பிறந்த வரத பண்டிதர் கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்நூல்களை இயற்றினாரென்பர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நிலவிய சமயச் சுதந்திரத்தின் வெளிப்பாட்டையும், அக்காலத்தில் தனிமனிதர்கள் ஈழத்தில் சைவமரபைக் காத்தளித்து நிலைநிறுத்திய தன்மையும் அவரது பணிமூலம் அறிய முடிகின்றது.

சிவராத்திரி புராணம்

சிவனுக்குரிய முக்கிய விரதங்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் சிறந்த விரமாதாகிய சிவராத்தி விரத்தின் வரலாறு மகிமை நோற்கும் முறை என்பன சிவராத்தி புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றை சூதமுனிவர் மறையை முனிவர்களுக்கு விளக்குவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. சிவராத்தி விரதத்தாற் பயனடைந்த பலரின் கதைகள் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. வரதபண்டிதர் வடநூல்களிலுள்ள சிவராத்தி மான்மியத்தை திரட்டி, ஒரு புராணமாகப் பாடியுள்ளார். அவற்றால் இயற்றப்பட்ட நூல்களுள் இது அளவிற் பெரியது. சொற்சுவை, பொருட்சுவை மிக்கது. காப்புச் செய்யுள் உட்பட எழுநூற்றுப் பதினைந்து செய்யுள்களையும் இந்நூல் கொண்டுள்ளது.

தவசிகளும், முனிவர்களும் பல காலங்களாக பல இடங்களில் வசித்து வந்துள்ளனர். அன்னவர்களின் சிந்தனையில் பல உயர்ந்த எண்ணங்கள் ஓயாது உதித்து வந்துள்ளன. இந்த எண்ணங்கள் வழுவால் அந்தம எண்ணங்கள் எங்கெங்கெல்லாம் உதித்தனவோ அந்த இடங்கள் யாவும் புண்ணிய ஸ்தலங்களாக மாறியுள்ளன. சாதகர்கள் எண்ணும் மேலான எண்ணங்களுக்கு இத்தலங்களின் அமைவிடமும், இயற்கையின் பொலிவும் துணைபுரிகின்றன. தொன்று தொட்டு இவ்வகையான தலங்களிற்கு, உயர்ந்த எண்ணங்களை வளர்ப்பதற்காகவும், இறைவனை அடைவதற்காகவும் தம் பாவங்களை போக்குவதற்காகவும் அடியார்கள் புனித யாத்திரை செல்லதுண்டு, இவ்வாறான பல அற்புதமான புனித ஸ்தலங்களும் நதிகளும் இந்தியாவில் உள்ளன.

அவற்றுள்,

1. திருவாரூர் - பிறந்தால் முத்தியளிக்கும் ஸ்தலம்.
2. சிதம்பரம் - வாழ்ந்தால் முத்தியளிக்கும் ஸ்தலம்
3. காசி - இறந்தால் முத்தியளிக்கும் ஸ்தலம்
4. திருவண்ணாமலை - நினைத்தாலே முத்தியளிக்கும் ஸ்தலம்

திருவாரூர்

திருவாரூர் தியாகராஜர் கோயில் ஸப்த விதாங்க ஸ்தலங்களில் மிகவும் முக்கியமானது. இதன் மூலஸ்தானத்திலுள்ள மூர்த்தி சுயம்புலிங்கமாக தோன்றிய ஸ்ரீ வான்மீகி நாதர், இறைவியின் பெயர் சோமகுலாம்பிகை தீர்த்தம் கமலாயம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு சிறப்பம்சம் மரகதத்தினால் ஆக்கப்பட்ட மரகதலிங்கமும் மிகவும் அரிய சிவபெருமானின் ஐந்து முகங்களையும் கொண்ட இசைவாத்தியமான பஞ்சமுக வாத்தியமும் காணப்படுகின்றது. திருவாரூரிற்கு இன்னோர் பெருமையும் உண்து. திருவாரூரில் பிறந்து தியாகராஜ சன்னிநிதியில் சேவைசெய்து இசைக்கு பெரும் சேவையாற்றியவர்களே தியாகராஜசுவாமிகள், சியாமா சாஸ்திரிகள், மற்றும் முத்துசாமி தீட்சிதர் ஆகியோர்.

சிதம்பரம்

நடராஜர் ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆகிய தலமாகிய சிதம்பரம் பஞ்ச பூத ஸ்தலங்களில் ஒன்றாகும். மூலஸ்தான மூர்த்தி நடராஜரும் இறைவி சிவகாமியம்மையும் ஆகம். தீர்த்தம் சிவகங்கை. இங்கு சிவனின் சித்திர சபை, கனகசபை, தேவசபை, ராஜசபை

திருத்த சபை ஆகிய ஐந்து சபைகளும் உள்ளது சிறப்பம்சமாகும். இந்த இராஜ சபையில் சேக்கிழார் அடிகளார் தமது பெரிய புராணத்தைப் பாடியதாக நம்பப்படுகின்றது. அத்துடன் இங்குள்ள உயர்ந்த கோபுரங்கள் நடராஜரின் 108 கரணங்களையும் எடுத்தியம்பும் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. இது சிம்ஹவர்மன் என்ற சோழ அரசனால் கட்டப் பெற்றது.

காசி

இந்தியாவிலுள்ள புண்ணிய ஸ்தலங்களுள் மிகவும் புனிதமான தலமாகக் கருதப்படுவது காசி. இங்குள்ள மூலஸ்தானத்தில் சிவனின் 12 ஜோதி லிங்கங்களில் ஒன்று உள்ளது. இங்குள்ள முர்த்தி விஸ்வநாதர் எனவும், இறைவி விசாலட்சி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இங்கு வரும் அடியார்கள் கங்கை நீரைக் கொண்டு ஜோதிலிங்கத்திற்கு சதா அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது. இது சக்த பீடங்களில் ஒன்றாகவும் திகழ்கின்றது.

திருவண்ணாமலை.

திருவண்ணாமலை அருணாச்சலேஸ்வரர் ஆலயம். திருவண்ணாமலை மலையடிவாரத்திலுள்ள தென்னிந்தியாவிலுள்ள முக்கிய சிவஸ்தலங்களில் ஒன்று ஆகும். இங்கு இறைவனின் முதலவதாரமான ஜோதிலிங்கம் உள்ளது. இதன் முர்த்தி அருணாச்சலேஸ்வராகும். இறைவி அபிதாசூரமாலும் ஆகும். தீர்த்தம் சிவகங்கை ஆகும். திருவண்ணாமலையை சிறப்பிப்பது அங்கு ஆண்டாண்டு காலமாக வாழ்ந்த ஞானிகளும் யோகிகளுமாகும். அருணகிரிநாதர் தனது திருப்புகழை இத்தலத்திலேயே இயற்றினார். பகவான் ரமண மகரிஷியின் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி இத்தலத்தின் பாதாள லிங்கத்துடன் தொடர்புபட்டது. இங்கு பெளர்ணமி தினங்களில் அடியார்கள் 'கிரிபிரதட்சணம்' அல்லது 'கிரிவலம்' செய்வார்கள்.

இவைதவிர வட இந்தியாவில் "சார்தாம்" யாத்திரை என்ற புனித பயணம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த யாத்திரை இமயமலையிலுள்ள மிகவும் பிரசித்தமான 'பத்ரிநாத்' 'கோதாரநாத்' 'கங்கோத்ரி' மற்றும் யமுனோத்ரி ஆகிய தலங்களை உள்ளடக்குகின்றது.

அதேபோல ஆதி சங்கரரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, இந்தியாவின் நான்கு திசைகளிலுமுள்ள கிருங்கேரி பத்ரிநாத், பூரி, துவாரகா ஆகிய காஞ்சி மடங்களும் பக்தர்களால் போற்றப்படும் புண்ணிய ஸ்தலங்களாகும்.

புண்ணிய ஸ்தலங்கள் எவ்வளவு பிரசித்தமானவையோ அதே போல கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி போன்ற நதிகள் மிகவும் பிரசித்தமானவை அடியார்களால் போற்றி வழிப்படப்படுபவை. இவற்றுள் கங்கை நதி மிகவும் புனிதமாகக் கருதப்படுகின்றது.

கங்கை நதி சில பெருமானின் சடாமுடியிலிருந்து தோன்றியதாகக் கருதப்படும் இந்நதியில் ஸ்நானம் செய்பவர்கள் யாவரினதும் பாவங்கள் களையப்படும் என்பது இந்துக்கள் யாவரினதும் நம்பிக்கை.

இதே போல் கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி இணையும் இடமான திரிவேணி சங்கமம் “பிரயாக்” என்றழைக்கப்படுகின்றது. இது ‘அலஹபாத்’ என்ற இடத்திலுள்ளது. இதுவம் இந்துக்களின் புண்ணிய பூமியாக கருதப்படுகின்றது. கும்பமேளா எனும் திருவிழாவின் போது லட்சக்கணக்கான சாதுக்கள், சந்நியாசிகள் இந்து மக்கள் இங்கே நீராடி ஆனந்திடுப்பர்.

இது தவிர தெற்கே இராமேஸ்வரமும் வடக்கே காசியும் இந்துக்களின் இதயங்களோடு ஒன்றிவிட் அற்புத திருத்தலங்களாகும்.

நின் அருள் வேண்டும் தாயே
உன் இன் அருள் வேண்டும் தாயே
உண்மையை அறிந்திட உலகினை புரிந்திட
உன் அருள் வேண்டும் தாயே

ஊனம் உயிரும் உன்னையே போற்றும்
புனித அருள் வேண்டும் தாயே
புல்லிய குணமும் நான் பூண்டிடாமல்
உன் அருள் வேண்டும் தாயே

எதனை கண்டினும் மெய்யினை அறியும்
மெய் அருள் வேண்டும் தாயே
உன் இன் அருள் மறவா
நல் அருள் வேண்டும் தாயே

பொன் பொருள் கண்டினும்
மனம் தளரா அருள் வேண்டும் தாயே
வேதம் அறியினும் பொய் தற்புகழ்
பேசா அருள் வேண்டும் தாயே

உதிரத்தை பாழாக்கி என்னையே உயர்வாக்கி
உலகினை அறியச் செய்த தாயையும்
பல அருள் தரும் பராசக்தியையும்
மறவா புனித அருள் வேண்டும் தாயே!

ஆதியில் பிள்ளையார் வழிபாட்டில் அறுகம்புல் முக்கிய இடம் பிடித்துள்ளது. அது ஏன்?

வெறும் புல் அதனை விநாயகர் விரும்பி ஏற்கிறார். உலகில் உள்ள மூலிகைகளில் மிகச் சிறந்தவற்றில் அறுகம்புல்லும் ஒன்று.

முன்பொருமுறை அனலாகரன் தேவர்களுக்குக் கொடுமை செய்து வந்தான். அவர்கள் சென்று விநாயகரிடம் முறையிட்டார்கள். உடனே அவனுடன் யுத்தம் செய்து அவனை விநாயகர் விழுங்கி அருளினார். அந்த உஷ்ணத்தை தாங்க விநாயகர் கஷ்டமடைந்தார். தேவர்கள் எல்லா விதமான கிரியைகள் செய்தும் தனியவில்லை. ஒரு முனிவர் அறுகம்புல்லை சாத்தினார். உடல் உஷ்ணத்தில் இருந்து நீங்கியதாக விநாயகர் புராணம் கூறுகின்றது.

இயற்கை மருத்துவத்தில் அறுகம்புல் சாறு பொதுவான ஒரே மருந்தாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. இது ஓர் சர்வதேச நீக்கியாக பயன்படுத்துகின்றது. அறுகம்புல், சளி, கண்ணோய், வாதம், பித்தம், தலைச்சூடு, பொடுகு என்பன நீங்கும் என்கின்றனர்.

அறுகம்புல்லில் பச்சையமும், பச்சையான உயிர்ச்சத்துக்கள். தாது உப்புக்களும் மிகுந்துள்ளன. இந்தப் பச்சையம் குருதியிலுள்ள செங்குருதிக் கலங்களின் வளர்ச்சியை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. இதனால் உடலில் நோய் எதிர்ப்பு ஆற்றலை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. நரம்புத் தளர்ச்சியை நீக்குவதுடன் ஆண்மை ஊக்கியாகவும் அறுகம்புல் சாறு செயற்படுகின்றது.

நீண்ட நாட்பட்ட நோய் சலரோகம், குருதி அழுத்தம், ஆஷ்மா, மூட்டுவாதம், தோல் நோய்களுக்கும் அறுகம்புல் சாறு மிகச்சிறந்த மருந்தாகும்.

ஜேர்மன் நாட்டில் அறுகம்புல், சப்பாத்தி மாவில் கலந்த ரொட்டி செய்கிறார்கள். அதில் விலை அதிகமாக இருப்பினும் மக்கள் அதிக அளவில் வாங்குகிறார்கள். இந்தியாவில் அறுகம்புல்க் குளிரைகள் விற்பனைக்கு வந்த விட்டது. பெரியோர்கள் இதனை தருவித்து சந்தைப்படுத்தல் வேண்டும்.

பாண்டிய நாட்டிலுள்ள மதுரையில் வைசியர்குலத்தில் மூர்த்தி நாயனார் தோன்றினார். இவர் தினந்தோறும் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குச் சந்தனக் காப்பு இடுவதற்கு சந்தனம் அரைத்துக் கொடுத்து வந்தார். இது நிற்க கருநாடக தேசத்து அரசன் பாண்டியனை வென்று அவன் நாட்டைக் கவர்ந்தான் அவன் சமண சமயத்தைத் தழுவுபவன் அதனால் பாண்டி நாட்டுமக்களையும் சமணசமயத்துக்கு அடங்கி நடக்குமாறு செய்ய எண்ணினான் மூர்த்தி நாயனாரையும் அவ்வழியில் திருப்ப எண்ணி நாயனார் சந்தனக்கட்டைகள் வாங்கும் கடைகளில் சந்தனக்கட்டைகள் கொடுத்தாதிருக்குமாறு கட்டளையிட்டான் அதனால் மூர்த்தி நாயனார் மிகவும் துன்பப்பட்டார் சந்தனக்கட்டை எங்கும் கிடைக்காமையால் அவர் ஆலயத்திற்கு சென்று இறைவனானார் வணங்கு அண்ணாலே தாங்கள் அணிதற்கு வேண்டிய சந்தனக் கட்டைக்கு மூட்டு வந்தாலும் அதனை தேய்க்கும் கைக்கு மூட்டு இல்லை என்று கூறி ஒரு சந்தனக்கல்லில் தமது முழங்கையை வைத்து எலும்பினுள் அருக்கும் துவாரம் திறந்து முளை ஒழுகும் வரையில் உரைத்தார் அவ்வளவில் சிவபிரான் காட்சி தந்து அன்பே நீ இவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் உனக்கு துன்பம் விளைவித்தவன் விரைவில் இறப்பான் நீயே இந்த நாட்டின் அரசனாக அருந்து சைவ சமயத்தை வளர்ந்து முடிவில் நம் உலகை அடைவாயாக என்று கூறியருளினார்

அந்நிலையில் சந்தனம் உரைத்த கை வளர்ந்து மறு நாள் மன்னனும் மாண்டான் அமைச்சர்கள் அவனுக்கு செய்யவேண்டிய இறுதிக் கடன்களையெல்லாம் செய்து முடித்தனர் அரசனுக்கு மைந்தன் இல்லாமையால் நல்ல அரசனைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக அவர்கள் பட்டத்துயானையின் கண்ணைக் கட்டி ஏவினார் அந்த யானை சொக்கநாதர் சந்நிதியில் இருந்து வந்த மூர்த்தி நாயனாரை தேர்ந்துதெடுத்து தன் முடி மீது வைத்து கொண்டது எனவே மூர்த்தி நாயனார் மதுரையில் அரசனானார் அவலது ஆணைப் படியே அமைச்சர்கள் விபுதி உருத்திராட்சம் முதலியவற்றையே அவனது திருமுடியில் அணிவித்தனர். இவ்வாறு மூர்த்தி நாயனார் நெடுங்காலம் அரசாண்டு முத்தி அடைந்தார்

உருத்திர பசுபதி நாயனார்

சோழநாட்டில் திருத்தலையூரில் அந்தணர் குலத்தில் பசுபதி என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிவபக்தியில் சிறந்தவர் பசுபதியார் இரவும்பகலும் தாமரை மலர்கள் மலர்ந்த தாடாகத்தில் இறங்கிக் கழுத்தளவு உள்ள தண்ணீரில் நின்றுக்கொண்டு தலை மேல் குவித்த கைகளை உடையவராய் திரு உருத்திர பசுபதி மந்திரத்தினை நாடோறும் ஓதி இறைவன் திருவருளைக் கண்டதார் அதனால் அவருக்கு உருத்திர பசுபதி நாயனார் எனும் பெயர் வழங்களாயிற்று.

முருக நாயனார்

சோழநாட்டில் திருப்புகலூர் என்னும் ஊரில் முருக நாயனார் தோன்றினார் அவர் செந்தன்மை பூண்டோறும் அந்தணர் நான்மமைகளை ஓதி உணர்ந்தவர் முருகனார் நாடோறும் சூரியன் உதிப்பதற்கு முன் விழித்தெழுவார் நீராடுவார் பலவகை மலர்களை பறித்து மாலைகள் தொடுத்து அவ்வூரிலுள்ள வர்த்த மானீச்சவருக்குச் சூடி வழிபடுவர் நாயனார் இவ்வாறு ஒழுகி வரும் காலத்தில் திருஞானசம்பந்தர் திருப்புகலூருக்கு எழுந்தருளினார் முருகநாயனார் அவருக்கு நண்பனார் பின்பு அவர் திருஞானசம்பந்தரின் திருமணத்தில் சிவபெருமானின் திருவடியடைந்தார்.

கோலம் என்பது அலங்கரித்தல் என்பது பொருள் வீட்டின் துயில் எழுந்து காலை கடன்களை முடித்து குளித்து நெற்றியில் குங்குமம் பொட்டு இட்டு வாசலை பெருக்கி நீரிட்டு பசுச்சாணம் இட்டு தெளித்து வாசல் முழுவதும் நிறைவான கோலம் இடுவது நம் இந்து மத சம்பிரதாயம் ஆகும்.

தீபம் எந்திய பிறகு அடுப்பையும் சாணம் கொண்டு மெழுகி கோலம் இட்ட பின்னறே அடுப்பை ஏற்ற வேண்டும் என்று நம் முன்னோர்கள் கூறிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

கோலத்திற்கு அரிசிமாவையே பயன்படுத்த வேண்டும் ஆனால் தற்காலத்தில் கல்மாவும் பல வண்ணப் பொடிகளும் பயன்னடுத்தப்படுகின்றன வாசலில் கோலம் இடுவதால் வீட்டில் அஷ்டலட்சுமியும் வாசம் செய்வால் என்பது ஆதிகம் கணவன் அல்லது வீட்டின் யாராவது வெளியே செல்வதாக இருந்தால் அவர்கள் செல்வதற்கு முன்பதாகவே வாசலை சுத்தம் செய்து முறைப்படி கோலம் இடவேண்டும்.

கோலம் என்பது பலவகை யந்திர உருவமைப்புக்களுடன் போடப்படுவது இது யந்திர வடிவத்தில் பல வேத மந்திர எழுத்துக்கள் இடமுன்னதாய் எண்கோணம் அறுகோணம் வடிவங்களில் இடப்படுவது இவ்வாறு யந்திரவடிவத்தில் வாசலில் கோலம் போடுவதால் வீட்டிற்கு வரக்கூடாத தீயச்சக்தி வராது இந்த யந்திர உருவமைப்புடைய கோலங்களை கொண்ட பிதிர்கள் அஞ்சி வீட்டிற்குள் வரமாட்டார்கள் அதனால் தான் அமாவாசை பிதுர் நினைவு நாட்களில் வாசலில் கோலம் இடாமல் இருந்தால் அவர்கள் விட்டிற்குள் வந்து நாம் செய்யும் கிரியைகளை ஏற்க செய்கிறோம். தீய தேவதைகளை வீட்டிற்குள்வராமல் தடுப்பதற்காகவே வீட்டுவாசலிலும் வீட்டிற்குள்ளும் கோலம் இடுகிறோம் தெற்கு பார்த்து நின்று கொண்டு முடியக்கூடாது.

கோலத்தின் வகை

சுப காரியங்களுக்கு இரட்டைக் கோடு கொண்ட கோலமும் போட அசுப காரியங்களுக்கு ஒருக்கோடு கொண்ட கோலமும் போடவேண்டும்

சூரிய உதயத்தியற்கு முன் குளித்து அதிகாலையில் தூய ஒட்சிசன் காற்று கிடைப்பதால் உடல் நலம் விளைவிக்கும் மேலும் குனிந்து நிமிர்ந்து கோலமிடுவதால் பெண்ணின் கருப்பை வலுப்பெறும் உடல்வலம் பெருகும் குண்டலிசக்தி ஏற்படும் அகம்பாவம் இல்லாமல் குனிந்து இருப்பதால் வளைந்து நெளிந்து சிவத்தை அடையமுடியும்.

கோலம் போடும் போது பெண்களின் கை நன்கு வளைந்து நெளிந்து செயல்படுவது கைகளுக்கும் நல்லது கோலத்தின் புள்ளிகளும் கோடுகளும் வரையும் கலையானது பெண்களுக்கு நல்லநினைவாற்றலையும் கற்பனை வளத்தையும் வளர்க்கும் வாசலை தூய்மை செய்து சாணம் தெளித்து கோலமிடுவதால் சுத்தமும் சுகாதாரமும் கிட்டும் மேலும் சாணம் சிறந்த கிருமி நாசினியாகவும் விளங்குகின்றது கோலமாக அரிசிமாவை பயன்படுத்துவதால் ஏறும்பு போன்ற பல சிற்றுயிர்களுக்கு உணவு கொடுத்த புண்ணியமும் கிடைக்கிறது.

கோலத்தை வாசலில் வெண்மையாக கோலமிடுவதால் லட்சுமி தாண்டவம் ஆடவாள் கோலத்தில் காவி செம்மண் இட்டால் அதில் இறைவனையும் இறைவியையும் நம்வீட்டு வாசலில் நிறுத்தி வைத்து வரவேற்பது போல் விளங்கும் அம்மையின் திருமேனி செந்நிறம் அவள் அணியும் பட்டுடையும் செந்நிறம் சிவன் வெண்ணிறணிந்த திருமேனியின் எனவே வெள்ளையும் சிவப்பும் கலந்த கோலம் சிவசக்தி வடிவமாகும் சாணத்தின் அக்கினி தேவன் வாசம் செய்வதாக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றது.

தாமரைக்கோலம்

மூலாதாரத்தில் தோன்றுவது நாளிதழ் தாமரை விரிந்த தாமரையைத் தாங்குபவன் சக்தி மூலத்திடம் தோன்றிய திருவருள் ஆற்றலாகிய அம்மை வீற்றிருந்தருள் வாய்ந்த நறுமலர் தாமரை புவை வரைந்து தேவியை வரவேற்பதாகும் வெளி முற்றம் சமையலறை படிக்கட்டுகள் திண்ணை திண்ணைக்கூடம் உள்முற்றம் துளசி மாடம் புசையறை முதலிய இடங்களில் கோலம் போடவேண்டும் ஆங்கே லட்சுமி வாசம் செய்வாள்.

மக்களின் மனக்கலவையை மறப்பதற்கு மனிதர்களுக்கு உதவும் முறையான வழி மதங்களும் தெய்வ நம்பிக்கையுமேயாகும்.

‘மலர்மிசை ஏகினான் மானடி சேர்ந்தார்க்கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது’

என்றார் திருவள்ளுவர்.

‘அன்பரின் அகமாகிய மலரில் வீற்றிருக்கும் கடவுளின் சிறந்த திருவடிகளை இடைவிடாமல் நினைக்கின்றவர். இன்ப உலகில் நிலைத்து வாழ்வார்’ என்று இக்குறளுக்குத் தெளிவுரை எழுதியுள்ளார் டாக்டர் மு. வரதராசனார்.

மதமானது மனிதனை சோம்பேறியாக்கி விடுகின்றது என்று கூறுபவர்களும் உள்ளனர். தனது நலத்திற்காக சதா பிராத்தனை செய்யும் ஒருவனைப் பிறர் நலம் சிந்திக்க விடாமல் செய்கின்றது. மதம். மதச் சிந்தனைகளிலும், இறைவனை நினைப்பதிலும் செலவிடும் காலத்தை மக்கள் நலனுக்காகச் செய்யும் சேவைகளிற்கும் செலவிடலாமே என இவர்கள் விளக்கம் கூறுவார்கள். இவை தவறான கொள்கைகளென்பதை உணர வேண்டாம்.

மத அடிப்படையில் கட்டுப்பாடாக வாழ்பவன், நான் தனது என்ற அகந்தையை விட்டு விடுகின்றான். மதமும் அது காட்டும் தன்னடக்கமும் தான் பிறவிப்பிணி அகற்றும் மருந்தாகிறது.

எல்லாவற்றையும் பகவானிடம் ஒப்படைத்து விட்டேன் நாள் எதையும் எதையும் செய்யப் போவதில்லை எனச் சொல்லி சோம்பி இருப்பவன் தன்னைத்தானே முட்டாளாக்கிக் கொள்கின்றான். தனக்கு உதவுபவனுக்குத் தான் கடவுள் உதவுகின்றார் ஒரு மதவாதி கடவுளுக்குப் பயந்து தன் கடமையை சரிவரச் செய்கின்றான்.

எல்லா மதங்களுமே செயலையும், சேவையையும் வலியுறுத்துகின்றன. மனித வாழ்வு கடவுள் அளித்துள்ள ஒரு ஒப்பற்ற பரிசு. அது மனித உடல் செய்யும் புனித யாத்திரை என்கின்றது கீதை பற்றற்ற நிலையில் பணி ஆற்றுவோன் பகவோன் பகவானை நெருங்க முடிகின்றது. தன்லம் கருதாது ஒரு பணியில் ஈடுபடுபவன் சிறந்தவனாகின்றான். ஏனெனில் அடுத்தப் பணி மூலம் அவன் பகவானை வழிபடுகிறவன் ஆகிறான் என்கிறது கீதம்.

மக்கள் நன்மைக்காக சேவை புரிவது மகத்தானது. மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவையாகும். எல்லா மதங்களும் தன்னலற்ற புனிதமான சேவையையே வலியுறுத்துகின்றன.

கடவுள் எங்கும் உள்ளவர், எதிலும் உள்ளவர். தனக்கென சேமித்து வைப்பது இன்பம் அல்ல. அடுத்தவரிற்கு உதவுவதே இன்பம், நிலையற்றதும் அழியக் கூடியதுமான பொருட்களின் மீது பற்று வைப்பது தாள் துன்பத்திற்கெல்லாம் வித்து.

“பற்றற்ற நிலையே பரமாணந்தம் நல்குவது” என உபநிடத வார்த்தைகளைப் பின்பற்றி வாழ்வதே உண்மையான மகிழ்வுட்டும் மதம் ஆகம். இதுவே மக்கள் சமுதாயத்திற்கு உதவும்.

“அட்சய திரிதியை” என்பது சித்திரை மாதம் அம்மாவாசை முடிந்த வளர்பிறையின் மூன்றாம் நாள். இதற்கு ஒரு தனிமகத்துவம் உண்டு. அட்சய பாத்திரத்தில் எப்படி எடுக்க எடுக்க பொருள் வருகிறதோ அதுபோல ஐஸ்வரியமானது குறைவில்லாமல் இல்லத்தில் பெருகும் என்கிற ஐதீகம் உண்டு.

மகாவிஷ்ணுவின் 6வது அவதாரமான பரசுராமரின் பிறந்த தினத்தை அட்சய திரிதியை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் தேவ வியாசரும் விநாயக பெருமானும், மகாபாரதம் எழுத ஆரம்பித்த நல்ல நாள் என்றும் புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

மகத்துவம் மிகுந்த அட்சய திரிதியை தினத்தில் எந்தச் செயலை துவங்கினாலும், பொன்னும், பொருளும், மணியும், வெள்ளியும் குறைவில்லாது மேலும் மேலும் வளர்ந்து வளமை தரும் என்கிற ஐதீகம் நெடுங்காலமாகவே இருந்து வருகிறது.

அட்சய திரிதியை தினத்தில் இல்லத்தில் குபேரபூசை செய்வதோடு தானம் வழங்குதல், பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் மேற்கொள்ளுதல் போன்ற காரியங்களை செய்வதால் லட்சுமி நாராயணனின் அருளாசியை பெறலாம்.

அட்சயா ஒரு பார்வை.

சிவபெருமானின் அருளாள் குபேரன் செல்வங்களுக்கெல்லாம் அதிபதியாக பதவியேற்றுக் கொண்ட நாள் இந்த நாள். குசேலர் கிருஷ்ண பகவானுக்கு அவல் கொடுத்த தினமாகவும் கருதப்படுகிறது. ஆதி சங்கரர் தங்க நெல்லிக் கனியை வரவழைக்க கனகதாரா ஸ்தோத்திரம் இயற்றிய மிக புனிதமான நாள் இந்நாள்.

இன்றைய தினத்தில் உபவாசம் இருந்து துளசி, தீர்த்தத்தை வீடெங்கும் தெளித்து, பொன், மணி ஆபரணங்கள் போன்றவற்றை கடுகளவாவது வாங்க வேண்டிய நாள். இந்நாள் ஐஸ்வரியம் பெருகும் ஆரம்பநாள் என வேதம் சொல்கிறது.

இத்தினத்தின் சிறப்புகள்.

- ❖ திருமகளின் எட்டு அவதாரங்களும் ஐஸ்வர்ய லட்சுமி மற்றும் தானிய லட்சுமி தோன்றிய நாள் இந்த புனித நாள்.
- ❖ திருப்பாற்கடல் கடையப்பட்டபோது அமுதத்தோடு அவதரித்த மலைமகள் மாலவன் மார்பில் நிலையான இடம் பிடித்தது இந்த திரிதியை நாளில்தான்.
- ❖ குசேலர் கண்ணன் கூறிய அஷ்யம் என்ற சொல்லால் குபேர வாழ்வு பெற்றது திரிதியை தினத்தில்தான்.
- ❖ அகிலாண்ட நாயகி உலகுக்கு அன்னம் வழங்க தொடங்கிய நாள் இத்திருநாள்

அட்சய என்றால் எடுக்க எடுக்க குறையாது என்று பொருள். தமிழ் வருடங்களான 60 வருடங்கள் பிரபவ என தொடங்கி அட்சய என்று நிறைவடையும். எனவே இச்சிறப்பான நாளில் பொன், பொருள் வாங்கி நாமும் குபேர பாக்கியம் அடைவோம்.

சமயம் என்பது வாழ்க்கை நெறி அல்லது வாழும் முறை எனப் பொருள்படும். இன்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கில் ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ நாகரிகம் தேர்ன்றியது. இறைவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன். இறைவனைப் பற்றி கூறும் நம் சைவ சமயமும் சிவனை முதற் கடவுளாகக் கொள்கிறது.

இறைவன் உயிர்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் பொருட்டு இரண்டு இலட்சியங்களை எடுக்கறார் ஒன்று சொருப இலட்சிணம். அது அவனின் எண்வகை குணங்களையும் குறிக்கும். இரண்டாவது நடத்த இலட்சியமாகும். இது சிவனின் பொதுவியல்புகளைக் குறிக்கின்றது. இறைவன் மீது அன்பு செலுத்துபவர்களுக்கு இறைவன் வேண்டிய வடிவில் வந்து அருள் புரிவான். சைவசித்தாமந்தம் கடவுளை இரு பிரிவுகளாக விளக்கிக் கூறுகிறது. ஒன்று கடவுள் உண்டு என்பதை நிரூபிப்பது. இரண்டு கடவுளின் குணங்களையும் இயல்புகளையும் பற்றிக் கூறுவது.

எமது சைவ சமயம் மிகவும் பழைமையானது புனிதமானது. இறைவனின் இடப்பக்கத்தைக் கொண்ட உமாதேவியார் அரவுக்கு சக்தியாக உள்ளார். இது அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவம் ஆகும். நாம் விரதங்கள், பண்டிகைகள் என்பவற்றை கொண்டாடுவதன் நோக்கம் இறைவனின் மீது பக்தி கொள்வது ஆகும். “அவனின்றி ஓரணவும் அசையாது” என்ற கூற்றையே இது விளக்கிக் காட்டுகிறது. இறைவன் மக்களை எண்குணங்கள் மூலம் தடுத்தாட் கொள்கிறான். சைவ சமயம் அநீதியையும் அதர்மங்களையும் ஒழித்து நீதியைக் கூறும் இறைவன் (சங்-சுகம்-கரன்-கொடுப்பவன்) சங்கரன் என்படுவான். எனவே, பிறப்பணிகளைத் தினமும் செய்து இறைவனைப் போற்றி வழிபடுவோமாக.

பாசங்களில் கொடிய ஆணவமலம் பிறப்பு முதலாம் துன்பங்களைத் தருவது, அது உயிரறிவை மறைந்து நின்று உண்மையை உணரவிடாமல் செய்து, திருவருள் மோசம் என்பன இல்லை என்பது. இருள் ஏனைய பொருள்களை மறைத்துத் தன்னையாவது காட்டும். ஆனால் ஆணவம் தன்னையும் காட்டாமல் நின்று உயிரறிவை மறைக்கும். மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய இறைவனைச் சாராத ஆணவம் உயிரை அநாதியே பொருத்தி நிற்கும். அது காரியநிலையில் பல சத்திகளையுடையதாய் எல்லா உயிர்களோடும் கூடியதாய் இருந்தாலும், அதனைத் தனது நாயகர்களான உயிர்களும் காணமுடியாதபடி செய்யும் அளவுக்குக் கற்புடையது. உயிர் அறியத் தன்மையுடையதாக இருந்தும் அதன் அறிவு விளங்காத வண்ணம் அதன் அறிவை மறைத்து நிற்பது ஆணவமே. ஆணவம் இன்றேல் பிறவித்துயரில்லை. பிறவியுண்டேல் ஆணவம் உண்டு. ஆணவம் உயிரின் குணம் என்றால், திருவருள் ஆணவ சக்தியை அழிக்கும் போது உயிரும் குணமல்ல. அது ஒரு குற்றம். ஆகவே தான் உயிர் அதனை நீக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆணவம் இடையில் வந்ததாகில் அதற்குக் காணரம் இல்லை. அது அநாதியாகவே உயிரோடு உள்ளது. ஒலியும் இருளும் ஒரே இடத்தில் இருந்தாலும் ஒன்று மிரும்பொழுது மற்றது இருக்க மாட்டாது. ஒளி மிகுந்தபோது இருள் நீங்குவது போல, திருவருள் உயிரில் மிகும்வரை மாயை விளக்குப் போல நின்று உயிரறிவை ஓரளவுக்கு விளக்கத் துணையாகும்.

“அரிது, அரிது அரிதிலும் அரிது மானுடனாய் பிறப்பது” என்கின்றார்கள். நம் முன்னோர். இப்படிப்பட்ட அரிதான பிறவியை எடுத்த நாம் அதை முழுமையாக பயன்படுத்துகின்றோமோ? இதுவே என் கட்டுரையின் அடிப்படைக் கேள்வி.

நமது உயர்வுக்கும், தாழ்வுக்கும் பல காரணங்கள் உண்டு. இருப்பினும் எமது உடலும், சித்தமுமே அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைகின்றன. ஏதோ ஒரு முடிவிலாப் பாதையில் பலவித நாடகங்களை அரங்கேற்றும் நாம், உண்மையிலேயே நடிக்கர்கள் ஆவோம். எமது இந்த நாடகப் பாதையில், நாம் பலவித மானுடர்களை, காலங்களைக் கடக்கின்றோம். இப் பொருட்கள் நமக்கு பலவித படிப்பினைகளையும், கருத்துக்களையும் கூறுகின்றன.

காலங்கள் மூன்று வகைப்படும். இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம். அசோக ஆட்சிக்காலம், ஹரப்பா நாகரீகக் காலம், சம்பந்தர் மற்றும் அப்பரின் காலம், அசுர ஆட்சிக் காலம் என்பன இறந்த காலங்கள் ஆகும். சைவ சமயம் நலிவுற்று வரும் போது சைவர்கள் சைவத்திற்கு ஊன்று கோல் கொடுத்த காலம். இன, மத, வேரிகள் குறைவாகக் காணப்பட்ட காலம். முடிந்ததை நினைத்து பயன் ஒன்றும் இல்லை. எமது சைவ சமய சரித்திரத்தை புரட்டிப்பார்த்து பெருமையடைவதால் நமக்கு ஒன்றும் கிடைக்கப் போவதில்லை. எனவே, நாம் நிகழ் காலத்திற்கு வருவோம்.

விஞ்ஞானமும், அரசியலும் போட்டிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலம். சமயமும், கலாட்சாரமும் அழிந்து கொண்டு போகும் காலம். உயிர்களை விட பணம் மேலான அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ள காலம் என்று கூறிக் கொண்டே போகலாம். இருந்தாலும் அங்காங்கே “இலை மறைகாய் போல் சிலர் அவர்களது மதத்திற்காக பாடுபடுகின்றனர். ஆனால் நாம் எத்தனை பேர் காலையில் எழுந்து இறைவனுக்கு பூசை செய்கிறோம்? பூசை கூட செய்யத்தேவையில்லை, வீழ்தியையாவது தரிப்பவர்கள் வரும் உண்டா? 35 சதவீதமானவர்களே பகம் சாணத்தால் செய்யப்பட்ட வீழ்தியைத் தரிக்கின்றார்கள். இவற்றையே நாம் கவனிக்க வேண்டும். சீன தற்காப்புக் கலையின் அதிபதி ஒரு சைவன். இது நம்மில் எத்தனை பேருக்கு தெரியும்? சினிமாப் படங்கள் பார்க்கவிட்டால் யாருக்குமே தெரிந்திருக்க சாத்தியமில்லை.

சைவத்தை வளர்க்க நாம் ஒன்றும் உயிரைத் தியாகம் செய்யத் தேவையில்லை. எம்மால் இயன்றளவு உதவியை செய்தல் வேண்டும். சைவ சமயம் இருக்காவிட்டால் உலகிலே தொன்மையான மதம் என்று கூறிக்கொள்ள வேறு ஒரு மதமும் இருக்காது.

இனி எதிர்காலம் பற்றி நோக்குவோம் எதிர்காலம் அமைவது நிகழ்காலத்தின் வெளிப்பாட்டிலே எனவே, நிகழ்காலம் நல்லதாக அமைந்தால் எதிர்காலமும் சிறப்பாக அமையும்.

எனவே, இவற்றை வைத்துக் கொண்டு காலங்கள் சொல்லும் மூன்று சத்தியங்களாக நாம் பின்பவனவற்றைக் கூறலாம்.

ஒருவருக்கு நல்லது செய்யக்கூடிய நிகழ்காலமே புனிதமானது
எதிர்காலத்தை கண்ணால் காணவோ, தெரிந்து கொள்ளவோ முடியாது.
இறந்த காலம் எப்பொழுதோ முடிந்து விட்டது.

இந்த மூன்றையும் சமய நோக்குடன் பார்த்தால் நான் கூறியது உங்களுக்கும் புரியும். உமது பணிவிடை ஒருவருக்குத் திருப்தியைத் தருமானால் அதுவே நீர் செய்திடும் சிறந்த காரியம்.

இந்து மத மிகத் தொன்மையானது. மனித மனத்துக்குச் சாந்தியைக் கொடுத்து ஆனந்தப் பெருவாழ்வுக்கு வழி காட்டுவதாகும். நல்வினை, தீவினைகளை அனுபவிக்கும் பொருட்டு இவ்வுடம்பை எமக்கு இறைவன் கொடுத்துள்ளான். முத்தியின்பமடைய ஆலயவழிபாடே துணை செய்யும். ஆலயங்களில் இடம் பெறும். அபிஷேகம், பூசை, ஆராதனை, அர்ச்சனை ஆகியன ஆன்மாக்களுக்கு பேரின்பத்தைக் கொடுத்து ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு வழி வகுக்கின்றன.

அர்ச்சனை நித்யவழிபாட்டில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. இறைவனது தெய்வீக நாமங்களை மலர்களைத் தூவிக் கூறுவதே அர்ச்சனையாகும். இவை நூறிலிருந்து கோடியாகப் பெருகி நிற்கும். நாடு நலம் பெறவும், நாம் சகல சௌபாக்கியங்களைப் பெற்று வாழவும் இறை பழிபாடு முக்கியமாகும். நாம் அர்ச்சனை செய்யும் போதும், செய்விக்கும் போதும் மனம் ஒரு வழிப்பட்டு இறைவன் புகழ் கூறும் நாமங்களை காதில் ஒலிக்க கண்கள் இறைவனது திருக்கோலத்தில் இலயிக்க வேண்டுவது அவசியம். அப்படி ஒருவழிப்பட்டு தரிசிக்கும் போது ஒருவன் தான் விரும்பியவற்றை விரைவில் பெறமுடியும் என்பது உண்மை அத்துடன் அவனுக்கு இறைவனது திருக்கோலக் காட்சி இலகுவில் கிடைக்கும் இதனை ஆதி சங்கரரே வியந்து கூறியுள்ளார்.

ஒரு சமயம் மகாவிஷ்ணு கூட இறைவனை அர்ச்சிக்கும் பொழுது ஆயிரத்துக்கு ஒரு மலர் குறைந்தமையால் தன் கண்களில் ஒன்றை பிடுங்கி மலராக அர்ச்சித்தார் என்று புராணம் கூறுகிறது. அத்துடன் நாரதர், பஞ்சபாண்டவர்களும் அர்ச்சனைகள் முறைப்படி செய்தும், செய்வித்தும் நற்கதியடைந்ததாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. அர்ச்சனைகள் செய்வோரும், செய்விப்போரும், அவர்களைச் சார்ந்தோரும், தரிசிப்போரும் சகல சௌபாக்கியங்களைப் பெறுவர் என்பது திண்ணம் நமது நல்வாழ்வுக்கு இறைவழிபாடு முக்கியமாகும்.

கடவுள் ஒருவரே. அந்தப் பரம்பொருள், பிரம்மம், உண்மை எல்லாம் ஒன்றே. ஆனால் நாம் பல்வேறு நாமங்களில், ரூபங்களில் அந்த இறைவனை வழிபடுகிறோம் எமது அலைபாயும் மனதை ஒரு நிலைபடுத்து உண்மைப் பரம்பொருளை உணர, அதுவாகவே இருக்க, குறிப்பிட்ட நாமரூபம் அவசியம் ஆகிறது. மனதால், உருவகிக்கக்கூடிய ஒன்றிலேயே மனம் ஒருமுகப்பட முடியும். எனவே, தான விக்கிரகங்கள் தேவைப்படுகிறது.

மக்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறுப்பட்ட இயல்புடையவர்களாகவும் வெவ்வேறு ஆன்மீக நிலைகளிலும் காணப்படுகிறது. எனவே அவர்களின் அந்தந்த நிலைக்கேற்ப இயல்புக்கேற்ப இறைவனை நாம் பல்வேறுப்பட்ட நாம பேசுங்களில் வழிபடுகிறோம். நாம் குறிப்பிட்ட ஒரு நாம ரூபத்தை மட்டும் கொண்டிருந்ததோமானால் எமது மதம் இன்று அழிந்திருக்கும். தூக்கியெறியப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்காவே மதம். மதத்திற்கு மக்கள் அல்ல!

சுவாமி விவேகானந்தர் தத்துவத்தை பற்றி கூறுகையில் “பிரபஞ்சத்தலைவரும், பரபஞ்சத்தை படைத்து, காத்து அழிபவருமான முழுமுதற் கடவுள் ஒரு திரக்குணத்தத்துவம் அந்தத் தத்துவத்தை ஒருவத்தோற்றங்களாகிய நீங்கள், நான், பூனை எல்லாம் சகுணக்கடவுள்கள்” என்கிறார்.

ஒவ்வொரு நாமரூபத்திற்கும் ஒவ்வொரு சிறப்பு, வரலாறு உண்டு. ஒவ்வொரு விக்கிரஹமும் ஒரு தத்துவத்தை எடுத்துக்கூறுவதாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே அவரவர் தமக்கேற்ற தமக்கு பிடித்த வடிவத்தை இஷ்ட தெய்வமாக வழிபட்டு அர்த்தத்துவ விலையில் உயர்ந்து செல்லலாம். ஆகவே நாம் இறைநினைப்பிலேயே மூழ்கி அந்தப் பிரம்மத்தை உணர்ந்து அதுவாகவேயிருப்போமாக!

மாணவர்

பொழில்

F. பூமாதேவி

வெட்ட வெளியில்
தனித்து விடப்பட்ட உணர்வு
மேடு பள்ளங்களையும்
கற்களையும் முடிகளையும்
கடந்து வரும் போது
ஒரு குரல் என் காதில்
மென்மையாக கேட்கின்றது
நான் அதை உணர்வதாக இல்லை
ஒரு தருணம் - என்
கால்கள் சேர்ந்து
உள்ளம் துவண்ட பின்பு
நின்று நிதானித்தக் கேட்கின்றேன்.

அந்தக் குரல்
என்னுள் இருந்துதான் வருகின்றது
செவிசாயக்கின்றேன் அமைதியாக
அந்தக் குரல் வழிநடத்துகின்றது
அவனுடன் கதைக்கின்றேன்
உற்சாகம் தன்நம்பிக்கை
சந்தோசம் எல்லாமே தருகின்றான்

என் தேவைகளை - நான்
கேட்பதே இல்லை
நான் போகும் பாதையில்
அவை பூக்களாய்
விரிந்து கிடக்கின்றன
கண்களில் கண்ணீர் இல்லை
கவலைகள் மனதில் இல்லை

என் வழிகாட்டியாய்
என் வழித்துணையாய்
என் நன்பனாய்
என் தந்தையாய்
தோளோடு தோள் நின்று
எனக்குள் அவனாகி
அவனுக்குள் நானாகி
நமக்குள் நாமாகி
ஐக்கியமாகிறோம்.

திரும்பிப் பார்க்கின்றேன்
நான் வந்த பாதச் சுவடுகளை
அங்கே என் சுவடுகள் இல்லை
எனக்காக அவன் நடக்கின்றான்

என்னை சுமந்த படி
என் கண்கள் விரிகின்றன
குன்றுகள் தோறும்
நின்றாகும் “குறிஞ்சிக் குமரன்”
சிரிக்கின்றான் குழந்தையாய் எனக்குள்
என் இதழ்கள் சொல்கின்றன
“ஓம் சரவண பவ”

சாங்கப்

வொழில்

பழமையின் சின்னமாகவும், தொன்மையின் உறைவிடமாகவும், ஒழுக்கத்தின் திறவுகோலாகவும், ஆன்மீக ஈடுற்றத்தின் அச்சாணியாகவும் விளங்குவது சைவசமயம். கல்தோன்றி மண்தோன்றாக காலத்திற்கு முன்தோன்றிய மூத்தசமயமாக விளங்குவதும் சைவசமயமாகும். அலையில் சிக்குண்ட துரும்பாய் உலகியல் வாழ்வில் அல்லற்பட்டு திரியும் ஆன்மாக்கள் சாந்தமாக வாழ தூண்டுகேலாக அமைவதுதான் சைவசமயமாகும்.

சமயம் என்றால் வாழும் முறை அல்லது வாழ்க்கைநெறி எனப்படும். மனிதவாழ்வானது உயர்வானதும், அரிதானதுமாகும். எனவே வாழ்க்கைக்கட்டங்களில் சமய ஒழுக்கலாறுகளையும், வழக்காறுகளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் எம் வாழ்வில் சமயரீதியான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

ஆன்மீக உணர்வை பெற்று அனைவரும் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டுமாயின் தாய்மையான உள்ளம் தேவை. நிலத்தில் உள்ள முட்டைகளையும், பூண்டுகளையும் அகற்றி நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். நீர்பாபசனம் செய்த பின்னர் உழுது நிலத்தினை பண்படுத்த வேண்டும். பிறகு விதை விதைக்க வேண்டும். இதன் மூலம் நற்பயிரையும், நல்ல அறுவடையையும் பெறமுடியும். அதுபோல நிலமாகிய எமது மனதிலுள்ள தீய எண்ணங்களையும், தீய உணர்வுகளையும் முட்செடிகளைப்போல் அகற்றி அன்பெனும் தண்ணீரை பாய்ச்ச வேண்டும். பிறகு விதையாகிய தெய்வத்தின் திருநாமத்தை மனதில் பதிப்பதன் மூலம் மெய்ஞ்ஞானமாகிய நல்ல அறுவடையைப் பெறமுடியும்.

எனவே சமயரீதியான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் நாம் அனைவரும் தீய எண்ணங்களை நீக்கி நல்லெண்ணங்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அர்ஜுனனும், கர்ணனும் மகாபாரதத்தில் வரும் முக்கிய இரு பாத்திரங்களாகும். இவர்கள் இருவரும் வில்வித்தைகளில் தலைசிறந்தவர்கள். அர்ஜுனனை விட கர்ணன் யுத்த தந்திரங்களில் நல்ல தேர்ச்சி படைத்தவன். அர்ஜுனன் கிருஷ்ண பரமாத்வோடு இணைந்ததால் பாரதபோரில் வெற்றிபெற்றான். கர்ணன், துரியோதனன் துச்சாதனனுடன் சேர்ந்ததால் போரில் தோல்வியுற்று இறுதியில் உயிரையும் விட்டான்.

எனவே தீயோரின் நட்பு எமக்கு அழிவையே தரும் என்பது இக்கதையின் மூலம் எமக்கு புலனாகின்றது. தீய வழியில் செல்வதால் நாம் இறைருளை இழக்கின்றோம். பிறருடைய வெறுப்பினையும், இகழ்ச்சியையும் சம்பாதிக்கின்றோம். ஓரவன் சமயநெறிமுறைகளை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் மட்டுமே நல்லவனாகின்றான். குடும்பத்திற்கும் தேசத்திற்கும் பெருமையை ஈட்டிக்கொடுக்கின்றான். இதன் மூலம் சமய நல்லிணக்கத்தின் அவசியம் புலனாகின்றது.

இறைவனை வழிபடுவதன் மூலம் இறையருளும் மன அமைதியும், மனநிம்மதியும் கிடைக்கிறது. உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் உருவாகின்றது. உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டுவது உத்தம குணமாகும். உயிர்கள் அனைத்திலும் இறைவனையும், இறையருளையும் காண்கின்றோம். எனவே நாம் அவ்வுயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அன்பு செலுத்துவதாவதும், அவ்வுயிர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை எவ்வித எதிர்பார்ப்பும் இன்றி செய்வதாவதும் சமய ரீதியான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தி வாழ்வில் உத்தம புருஷர்களாக திகழ முடியும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

ஹரிச்சந்திர மகாராஜவைப்போல் வாழ்க்கையில் எச்சுழ்நிலையிலும் உண்மையை மட்டுமே உரைக்க வேண்டும். நாம் பிறருடன் உண்மையை மட்டுமே பேசுவதால் வாழ்க்கையில் உயர்வடையலாம். இதன் மூலம் சமய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

கோயில்களில் இம் பெறும் பூசை வழிபாடுகளில் ஈடுபடுவதன் மூலமும், பூசை வழிபாட்டின் இறுதியில் தரப்படும் விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் என்பவற்றை தரிப்பதன் மூலமும், கந்தசஷ்டி, தைப்பூசம், பங்குனி உத்தரம், விநாயக சஷ்டி, விநாயக சதுர்த்தசி, திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, கந்தசஷ்டி போன்ற விரதநாட்களில் கோயிலுக்குச்சென்று பூஜை வழிபாடுகளில் ஈடுபடுவதன் மூலமும் தெய்வநம்பிக்கை,

கதிரவன் ஓர் நாள் கண்விழிப்பானே
கலங்காதே தோழா
கரங்கள் ஓர் நாள் விண்ணைத் தீண்டும்
கசங்காதே கண்ணா

இரும்புப் பெட்டிக்குள் அடைந்த சக்தி
கருப்பாய் வெளிவருமே
உதிரம் சிந்தும் கண்ணும் நாளை
சரிதம் எழுதிடுமே

நானை வானம் வையம் யாவும்
நம்மை போற்றிடுமே
ஊற்றும் அசையும் காற்றும் நமதே
உரிமை நம்மிடமே

செய்யும் தொழிலை காதல் கொள்வோம்
செருப்பாய் உழைத்திடுவோம்
விழிகள் நாளை தெளிவாய் சிரிக்கும்
விரைவாய் தெளிந்திடுவோம்
பாரதி கனவை அள்ளியெடுத்து
அனைத்தும் வைத்துக்கொள்
நானை பாவையர் ஆடவரென்று வேற்றுமை நீக்கிக்கொள்

நேற்றைய பொழுதொரு இறந்திட்ட சடமே
மதியாய் விதியை வெல்வோம்
நானைய பொழுதில் நலம்படக் களித்தேம்
நாமம் நாட்டிடுவோம்

தீயின் சுடரும்வுட்டிவருமே
தண்ணீராய் வருவோம்
தீயின் தாகம்
தீர்த்ததும் நாளை
தென்றலை தீண்டிடுவோம்
இன்னாச் சொல் கொண்டொருவன் அவனும்
இன்றெம்மை வதைத்தால்
நானை விருட்சம் போல வளர்வோம்
களைத்திடுவோம் அவளை

விழித்திடு விதையாய் எழுந்திடு மரமாய்
விண்ணுலகம் ஆள்வோம்
பஞ்ச பூதமதை வெல்வோம் நாமும்
பலரை விதைத்திடுவோம்.

அவலம் கேட்கும் அகிலம் தனிலே
அன்பை விதைப்போமே
வன்பெனும் கிருமியை அழிப்போம் பின்
வரமாகும் வாழ்க்கையுமே

குணத்தால் மனத்தால் தூய சொல்லதனால்
குற்றம் குறைத்திடுவோம்
கனவும் நனவாகூகும் பொழுதில்
நானை நமதாகும்.

ஆன்மீக உணர்வு, பணிவு, தன்னடக்கம், புனிதம் பேணுதல், நன்றி மறவாமை போன்ற நற்பண்புகளும், நல்லெண்ணங்களும் எம்மிடையே ஏற்படுகின்றன. இதன் மூலம் சமய ரீதியான நல்லிணக்கம் தானாகவே தோன்றுகிறது.

சமயம் இன்றி சூழலும், சூழல் இன்றி சமயமும் தனித்து இயங்க முடியாது. சமயமும் சூழலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்பினை கொண்டுள்ளது. ஆலயங்களில் கூட்டாக ஒன்றிணைந்து சிரமதானப்பணிகளில் ஈடுபடவதன் மூலமும், சுவாமிக்கு தூப தீபங்கள் காட்டுவதன் மூலமும், பூமரங்களை நட்டு அவற்றிற்கு நீர்பாசனம் செய்வதன் மூலமும், பஞ்சதோத்திரங்களை இசைப்பதன் மூலமும், பூமரங்களை நட்டு அவற்றிற்கு நீர்பாசனம் செய்வதன் மூலமும், பஞ்சதோத்திரங்களை இசைப்பதன் மூலமும், தியானம் செய்வதன் மூலமும், பூசைக்குரிய திரவியங்களை சுத்தம் செய்வதன் மூலமும், சிவாலயத்தை மெழுகுவதன் மூலம், குடை கொடி பிடிப்பதன் மூலமும், மறையருளை வேண்டு இறைவனை வழிபடுவதன் மூலமும், ஆலய சுற்றுப்புறச் சூழலை சுத்தம் செய்வதன் மூலமும், காலையிலும், மாலையிலும் இறைவனை வழிபடுவதன் மூலமும், இறைவனை நினைத்து பஞ்சதோத்திரம் இசைப்பதன் மூலமும் எம்மிடையே சமய ரீதியான பற்றும், சமயத்தின் மீது அன்பும், மரியாதையும் தோன்றுகிறது. இதன் மூலம் சமயரீதியான நல்லிணக்கம் சமூகத்தில் உருவாகிறது.

கூட்டாக இணைந்து சிறப்பான தலங்களுக்கு செல்வதன் மூலம் அவ்வாலய சிறப்பையும் சமய அறிவையும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. மேலும் சமய நல்லிணக்கமும் உருவாகிறது.

எனவே சைவ நெறிமுறைக்குட்பட்ட ஒழுக்க வாழ்வை வாழ்வதன் மூலமும், சமயத்தொண்டுகளில் ஈடுபடுவதன் மூலமும் சமய ரீதியான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

“கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவனுக்கு
மாடல்ல மற்றையவை”

என்கிறார் திருவள்ளுவர். இதன் மூலம் அவர் கூறுவது ஒருவனுக்கு அழியாச் செல்வம் என்னவென்றால் கல்வி ஒன்றேயாகும். என்பதே ஆகம். உலகத்தில் இருவைகச் செல்வங்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று பொருட்செல்வம் மற்றையது கல்விச்செல்வம். பொருட்செல்வமானது மனிதன் உழைத்து கஸ்டப்பட்டு சேர்த்தாலும் அது நிலைக்காது. ஏனெனின் திருடர்களால் அச்செல்வம் கொள்ளையடிக்கக்கூடும். ஆனால் இந்தக் கல்விச் செல்வமோ யாராலும் கொள்ளையடிக்க முடியாது. வெந்தழலால் வேக வைக்க முடியாது. அள்ள அள்ளக் குறையாத அழியாச் செல்வம் கல்வி ஒன்றே ஆகும்.

கல்வி கற்று வாழ்வில் முன்னேறியவர்கள் பலர். எங்கு சென்றாலும் மன்னனை விட முக்கியமாக கல்வி கற்றவனை கவனிக்கின்றனர். மன்னனை விட கல்வி கற்றவனுக்குத்தான் சிறப்பு அதிகம். இதனை ஔவையார் “மண்ணனும் மாசறக் கற்றோனும்” என்ற முதுரைப் பாடலில் மிக அழகாக விளங்கியுள்ளனர். கல்வி ஒருவனுக்கு அள்ள அள்ளக் குறையாத அட்சர பாத்திரம் போன்றது.

“சீனா சென்றேனும் சீர்கல்வி தேடு” என்பது முதமொழி இவ்வாறே பலர் கல்வியின் சிறப்பைப் பற்றி பல கருத்துக்கள் கூறியுள்ளனர். காந்தியடிகள் போன்ற பெரியோர்கள் காலத்தில் அவர்களிடம் பொருட்செல்வம் இருக்கவில்லை. அவர் அன்று கற்ற கல்விச்செல்வம் தான் அவருக்கு இறந்தும் இறவாப்புகழைப் பெற்றுக் கொடுத்தது.நாம் முதலில் கற்க வேண்டும். கற்றதில் காணப்படும் நல்ல ஒழுக்க விழுமியங்களை பின்பற்ற வேண்டும். இதனை வள்ளுவர்

“கற்க கசடற கற்றவை கற்ற பின் நிற்க
அதற்கு தக” என்கிறார். இந்தக் குறள் இக்காலத்திற்கு மிக அவசியமாகும். இக்கால கட்டத்தில் யாரும் “கற்க கற்றபடி ஒழுகு” என்ற வாசகத்தை யாரும் கடைப்பிடிப்பதில்லை. இனிமேலாவது நாம் இந்த வாசகத்திற்கு ஏற்ப வாழ வேண்டும்.

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்” என்கிறார் ஔவையார். இதன் மூலம் அவர் கூறுவது என்னவெனில் எண் - கணிதம், எழுத்து - தமிழ் போன்ற இரண்டும் எமது இரு கண்கள் என்கிறார். ஆகவே நாம் இருகண்களாகிய கல்வியை பெற்று வாழ்வில் உயர்வடைய வேண்டும்.

நாம் கல்வி கற்பதற்காகவே நம் பெற்றோர்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். நம் பெற்றோர்கள் விரும்புவது என்னவெனில் நாம் கல்வியை கற்று வாழ்வில் சிறந்து விளங்கவேண்டும் என்பதே ஆகம். இக்காலக்கட்டத்தில் நாம் கல்வியை கற்காவிட்டால் உணவு உண்ண முடியாது. ஏனெனின் உணவு உண்பதற்கு கூட பணம் வேண்டும். அந்த பணத்தை உழைப்பதற்கு கூட அழியாச் செல்வமாகிய கல்வி தான் அவசியம். நாம் கல்வியை சிரத்தையோடு கற்போமானால் நிச்சயம் நாம் வாழ்வில் உயர்வடைவோம்.

இந்தக் காலத்தில் பார்த்தால் கல்வி கற்றவனை உலகமே மதிக்கிறது. ஆகவே நாமும் அழியாச்செல்வமாகிய கல்வியை வாழ்வில் பெற்று உயர்வடைவோமா. இவற்றிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் இந்த உலகில் அழியாச் செல்வம் கல்வி ஒன்றே ஆகம் என்பதை மிக உறுதியாக கூறமுடியாது.

அழகிய அந்தியின் வான
விதானம் என் அன்னை
நடம் கொள்ளும்
அரங்கியல் ஸ்தானம்

அகிலயத்தில் அத்தனையும்
அன்புக்குள் அடங்கும்
அன்பென்னும் பேருணர்வே - என்
அன்னைக்குள் ஓடுங்கும்.

கோடையின் கோரத்தில்
கொடுமைகள் கண்டால்
அன்னை மாரியென மாறி
மழைவளம் தருவாள்.

பகை வெறி வஞ்சத்தில்
பதறி திகைத்தால்
அன்னை பராசக்தியென
பரகதி அளிப்பாள்

பிறவிப் பிணியிலே பிழைப்பேனோ
என்று அவள் பதம் நாடவே
அன்னை நாராயணியென
நல்கதி நல்குவாள்.

மாயையின் மர்மத்துள்
மறைந்து கிடந்தால் அன்னை
லோக மாதாவே வந்து
மயக்கங்கள் தீர்ப்பாள்.

சாமான்யர் நாம் வாழ
சக்தி தாவென வேண்டவே
அன்னை சக்தி பீடத்துள் மலரந்து
எம்மை முக்திக்குள் ஈட்டுவாள்

ஈசன் இயற்றிட்ட அருங்கலை
அருற்வாய் என்றிட்டால்
அன்னை வெண்துகில் கொண்டு
வேதங்கள் புகட்டுவாள்

இத்தனை அருள் கபட்சியும்
இயற்றுவோர் யாரோ? அதற்கெந்தன்
அன்னையை தவிர
சக்தி கொண்டார் வேரோ

இன்பத் தென்றல் வீசும் அதிகாலையில் திலீப் பாடசாலை செல்வதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அவனது தாய் மஞ்சலா, “யேப்பா தலீப் நேற்று எதுக்கோ பணம் கேட்டுட்டு இருந்தியே எதுக்குப்பா?.....” “அதுவாம்மா பாடசாலையில் வருடத்திற்கான கட்டணம் செலுத்தணும் அதுக்குத்தாமா.....” என்றான். தலீப், ஓ அதுக்கா சரிப்பா நா அப்பாகிட்ட சொல்லி வாங்கி வைக்கிறே நீ பள்ளிக்கு பொய்ட்டு வா.....” என்று சொல்லிக் கொண்டே சமயல் வேலைகளை கவனித்துக் கொண்டிருந்தார் மஞ்சலா.

பெற்றோரின் ஆசியை பெற்று பாடசாலைக்கு கிளமிபினான் திலீப். வீட்டு வேலைகள் எல்லாவற்றையும் முடித்த மஞ்சலா தன் கணவன் சுதாகியிடம் திலீப்பைப் பற்றி பேசத் தொடங்கினால்.

“என்னங்க நம்ம மகன் திலீப் இருக்கான்ல அவன் ரொம்ப நல்லா படிக்கிறாங்க, எப்ப பாரு புத்தகமும் கையுமாதா இருக்கா. ரொம்ப கெட்டிக்காரனங்க. பள்ளியில் ஆசிரியர், அதிபர், மாணவர்கள் எல்லாம் அவனைப் பற்றி ரொம்ப பெருமையா பேசுகிறாங்க தெரியுமா?..... சற்று சிரித்தவாரே சுந்தர் “என் மகன்ன எனக்கே சொல்றியா? அவன் நல்லாய் படிப்பானு எனக்கும் தெரியும். நீ சொல்லித் தெரிய வேண்டிய அவசியம் எனக்கு இல்ல சரியா?.....” என்றார்.”

தன்னை விட திலீப்பின் தந்தை அவனை பற்றி அறிந்திருப்பாரா? என்ற ஒரு சிறு அகந்தையுடன் “ஆமா மகன பற்றி நீங்க புரிஞ்சி வைச்சிருக்கது தான் எனக்கு நல்லா தெரியுமே! அவனுக்கு பாடசாலை கட்டணம் கட்டணும் அது தெரியுமா, உங்களுக்கு?....” “சொல்லம்மா எப்படி தெரியும்? சொன்னத தானே தெரியும். சரி சரி நாளைக்குத் தாரேனு சொல்லு, கையில் பணம் இல்ல கடன் வாங்கித்தா தரணும்.....” என்றார் சிறு கவளையுடன்.

“ஆமாங்க எப்படியாவது குடுத்துருங்க திலீப்புக்கு கல்வினா தெராம்ப இஷ்டம் . அவனுக்கு வைத்தியராகனும்னு ஆச. அந்த ஆச நிறைவேறணும் அவன் காணுகிற கனவு நிஜமாகனும் அதுக்கு நாங்க எந்த விதத்திலும் தடையாக இருக்க கூடாதுங்க...” என்று சொல்லிக் கொண்டே மகனை நினைத்தலில் வந்த ஆனந்த கண்ணீரை துடைத்துக் கொண்டார்.

இவர்கள் நினைப்பது போல் திலீப்பும் நன்கு கல்வி கற்கும் மாணவன் சிறு வயதில் இருந்தே அவன் வைத்தியராக வேண்டும் என்ற கனவுடன் வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தான். அதற்காக வியர்வை சிந்திப் படித்து இப்போது உயர்தர பரீட்சைக்காக காத்துக் கொண்டு இருந்தான். பரீட்சை காலம் நெருங்கிக் கொண்டே இருந்தது. வைத்தியராக வேண்டும் என்ற கனவு அடிக்கடி அவளுக்கு சுறுசுறுப்பை தந்து சென்றது. இந்த கனவை அடையாளவிட்டால் அவனுக்கு வாழ்க்கையே இல்லை என அவன் எண்ணினான்.

தன் மகன் கேட்ட பணத்திற்காக தன் நண்பனான பிரகாஷ் இடம் பணம் கேட்க பிரகாஷ் வீட்டிற்கு போயிருந்தார். அவருக்கு இருந்த நண்பர்களில் பிரகாஷ் மாத்திரமே செல்வந்தன் ஆவார். சுந்தர் பிரகாஷின் வீட்டுக்கு போன சமயம் பிரகாஷ் வீட்டில் இருக்கவில்லை. பிரகாஷ் இன் மனைவி பிரகாஷ், ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்பே விமான நிலையத்திற்கு சென்று விட்டார். விரைவாக சென்றால் அவருடன் பேச முடியும் என கூறினால். இதைக் கேட்ட சுந்தர் தன் வைச்சிருந்த துவிச்சக்கர வண்டியை அவசர அவசரமாக மிதித்து பிரகாஷை தேடி சென்றார்.

வாழ்வு வந்தது.

அதிகாலையில் சூரியன் கீழ் வானில் இருந்தது மேல் நோக்கி வந்துக் கொண்டிருக்க பொங்கும் கடல் சீறி அலைகளை வீசிக்கொண்டு இருக்கின்றது. காகங்கள் கரைந்துக் கொண்டு தான் இருப்பிடத்தில் இருந்து பறந்து செல்கின்றன. இவ்வாறான பொழுதில் நல்லூரின் விடியல் ஆரம்பமாகின்றது.

நல்லூர் அது செல்வம் பொருந்திய இடம் எங்குப் பார்த்தாலும் செல்வந்தர்களினுடைய ஆதிக்கம். அந்த ஊரின் முகப்பே பார்க்க சலிப்படையாது. அவ்வாறான அவ் ஊரிலேயேதான் யாரி, முத்து எனும் இரவர் இருக்கின்றார்கள். இருவரும் சகோதரர்கள். ஆனால் செல்வந்தர்கள் அல்ல. அந்த ஊரில் கடலோரத்தில் குப்பத்தில் உள்ள மீன்பிடிப்பார்கள்.

அந்த குப்பத்தில் ஒன்பதாவது குடிசையே அவனது வீடு. மாறிக்கு ஒரு மகள் இருக்கின்றாள். அவள் பெயர் சுமதி. பிறந்த போதே தாயை இழந்துவிட்டாள். அவள் வளர்வது எல்லாம். மாறி, முத்துவின் அரவணைப்பாலேயே தான். நுமதி நல்ல கெட்டிக்காரி. படிக்கதில், கலைகளில் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவள். ஆனால் வறுமையின் பிடியில் உள்ளவள். அவளுக்கு படிக்க வேண்டும். என்ற ஒரு ஆவல். தாயில்லா பிள்ளை என்று இவளை மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாய் பார்த்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதனால் சுமதியை படிக்க வைத்தார்கள்.

சுமதிக்கு மாரியை விட முத்துவின் மீது அளவுக் கடந்த அன்பு வைத்திருந்தாள். முத்துவுகம் அப்படித்தான். சுமதிக்கு படிக்கதற்கு தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் முத்துவே பார்த்துக் கொண்டான். அதனால் சுமதி அமுத்துவை விட்டு ஒரு கனம் கூட பிரிந்ததே இல்லை.

வறுமையில் இருந்ததால் சுமதியை பத்தாம் வகுப்பு வரை படிக்க வைத்தான் முத்து. அவள் பிடித்து வரும் மீன்களின் தொகையும் குறைவு, விற்பனையும் குறைவு அதனால் அவளுக்கு தொடர்ந்து படிக்க முடியவில்லை.

ஒருநாள் மாரியும், முத்துவும் மீன்பிடிக்க கடலுக்கு சென்றனர். அப்போது முத்து, மாரியை பார்த்து “அண்ணே நம்ம சுமதி பொண்ணை நம்மலான முடிஞ்ச வரைக்கு படிக்க வச்சிட்டோ வயதான பொண்ணுங் கூட அவள் காலங்காலத்துல கர சேர்த்து விட்டுருதுதான் சரி அண்ணே அவள வீட்டுல இந்த வயசுல சரி படல ” என முத்து கூறினான்.

மாறி “நானும் அததான்டா நினைச்சே. ஆனா இந்த சுமதி பொண்ணு நா படிக்கனோ படிக்க வைங்க அப்பா என்று சொல்லுறாளேடா” என்றான். “ஏங்கிட்டயும் அததானே சொன்னா” ஆன நம்ம நிலைக்கு மீறி இனி செய்ய முடியுமானு எனக்கு சொல்ல முடியல அண்ணே” என்று இருவரும் அவளை பற்றி நீண்ட நேரமாக பேசிக்கிட்டு இருந்தார்கள்.

மீன் பிடிச்சிட்டு வர சாயங்காலமாக ஆகிவிட்டது. சுமதியும் சமையல் செய்து விட்டு அவர்களை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள். இருவரும் மெதுவாக பிடித்த மீன் அல்லா விற்றுவிட்டு கையில் இரண்டு மீனை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இவ்வாறு வறுமையில் இருந்தாலும் நேர்மையானவர்கள். இவர்கள் யாரிடமும் கையேந்தி நிற்பதை அவமானமாக எண்ணுபவர்கள்.. அதனால் சுமதிக்கு தாங்களே அனைத்தும் பார்த்து செய்ய வேண்டும். என்ற குறிக்கோளுடன் வாழ்பவர்கள். அன்று இரவு வீட்டு தரையில் அமர்ந்துக்கொண்டு “சுமதி பொங்குனத எடுத்துக்கிட்ட வா

இந்துவாக வாழ்வோம்.

நாம் அனைவரும் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட ஜீவராசிகள், ஒவ்வொரு ஜீவராசிகளும் ஏதொ ஒரு வகையில் இறைவனை சார்ந்திருக்கின்றன. ஆதலால், இவ் ஜீவராசிகளுள் ஒன்றான மனிதனும் இறைவனை சார்ந்தே வாழ்கிறான், சமயம் என்பது நம்மை வாழ்வாங்கு வாழ செய்யும் ஒரு உதவிக் கரமாகும்.

உலகிலே வெவ்வேறுபட்ட மதங்களும், சமயங்களும் காணப்படுகின்றன. அம்மதங்களுள் ஒன்றான இந்து மதமும் மனிதன் வாழ வழிகாட்டுவதாக அமைகிறது. எனவே இந்து மதத்தவராகப் பிறந்த ஒருவர் இந்துவாகவே வாழவேண்டும். இந்து மதம் அறம் செய்தல், உண்மை உரைத்தல், தியாகம் செய்தல், பிறர் நலம் பேணல், பிறர் நிறைக் காணல் போன்ற சமய ஒழுக்கலாறுகளை புகட்டுகிறது. இவற்றைப் பேணுவதால் மனிதன் நல்ல வாழ்க்கையை வாழ்ந்து இவ்வுலகத்தினின்று விடைப்பெறலாம்.

“மனிதன் நடமாடும் கோயில்”, என்றக் கூற்று நாமறிந்ததே. மனிதனை அவ்வாறு கூற காரணம் என்ன? இறைவன் நம்முள்ளே உறைகின்றான். நம் கண்ணுக்கு புலப்படாத இறைவன் நம்முள்ளேயே இருக்கிறப்படியில் கோயிலிலே கல்லால் வீற்றிருக்கும் இறைவனை மனிதனுக்கு ஒப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறு இறைவன் என போற்றப்படும் மனிதன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும்? அன்பும், பண்பும் நிறைந்த இந்துவாக வாழ வேண்டும்.

இந்து சமயம் புகட்டும் பிரதான கருத்து “அன்பு” என்பதாகும். “அன்பும், சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்” என்று கூறுகிறார் திருமூலர். அதாவது அறிவற்ற மனிதரே அன்பும் சிவனும் வேறு என்று கூறுவார்களாம். இறைவன் அன்பே வடிவானவன். நாம் இறைவனை அடைய இறைவன் மீது அன்புக் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்போது எமது வாழ்வும் வளம் பேணும். இவற்றுக்கு நாம் இந்துவாக வாழ வேண்டும்.

பிறர் பிறப்பது ஒரு மதம், வாழ்வது இன்னொரு மதம், இறப்பது மற்றோர் மதம் என இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு வாழ்வைவது முறையா? எம்மதத்தவராக பிறக்கின்றோமோ, அம்மதத்தவராகவே வாழ்ந்து, இறப்பதே மெய்யான வாழ்வாகும். இந்து சமயமும் இதனையே கூறுகிறது. இந்துவாக பிறந்த ஒருவர் இந்துவாகவே வாழவேண்டும். அதுவே உத்தமம் ஆகும்.

உலகில் பல மதங்கள் இருந்தாலும் இந்து மதமே, முதன்மையும், பலமையும் மிக்கதாகும். “இந்து என்று கூறுவதில் பெருமைப்படு” “இந்துவாக வாழ்வோம் இந்து தர்மம் காப்போம்” போன்ற பொன் மொழிகள் இந்து மதத்தின் சிறப்புக்களை எடுத்துரைக்கின்றன. இத்தகைய சிறப்புக்களை கொண்ட இந்து மதத்தில் பிறந்த நாம் இந்துவாகவே வாழ வேண்டும்.

நாயன்மார்கள், சந்தான குரவர்கள் போன்ற மூத்தோர்கள் இந்துக்களாக பிறந்து பல படைப்புக்களை கொடுத்து இன்றும் இம்மதம் நீடித்து நிலைக்க வழி வகுத்துச் சென்றுள்ளனர். இன்றைய மனிதனுக்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்ந்து சென்ற அவர்களின் பணியை நாமும் தொடர வேண்டும். இந்துசமய கோட்பாடுகளை பின்பற்றி வாழ்க்கை ஒளிமயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று பல தொழிநுட்ப முன்னேற்றங்கள் உருவாகி இருப்பதால் மனிதன் கோயில், இறைவன், பக்தி, வழிபாடு போன்றவற்றை மறந்து அதன் பின்னே ஓட்கிறான். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதன், இன்றைய தொழிநுட்ப முன்னேற்றத்தை பார்த்ததும் இல்லை. கேள்வி பட்டதும் இல்லை. ஆனால் அறவழியில் நின்று அமைதியான சந்தோசமான வாழ்வை வாழ்ந்தமை வியக்கத்தக்கதாகும். ஆனால் இன்று எல்லாம் இருந்தும் மனிதன் நிம்மதியான, மகிழ்ச்சியான வாழ்வை வாழ வில்லை. இருப்பினும் அறவியலை விட அறிவியலையே நம்புகிறான். போற்றுகிறான். தன் மதம், சமயம் என்பது பற்றி சிந்தனையற்று பொய்யான வாழ்வை வாழ்கிறான். ஆனால் மெய்யான வாழ்க்கை அறவியலிலேயே தங்கியுள்ளது.

நாம் எந்த வேலையை தொடங்கும் போதும் இறை வழிபாட்டுடனேயே ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்போது அக்காரியம் சித்தி பெறும் என்பது நம்பிக்கை. புறத்தே

அதிவேகமாக துவிச்சக்கர வண்டியை மிதித்ததால் கால் வலித்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தன் மகனுக்காக, தன் மகனின் கனவிற்காக வலியை மறந்து துவிச்சக்கரவண்டியை வேகமாக மிதித்து அதிக தூரம் பயணித்ததால் சற்று மயக்கமாக இருப்பதை உணர்ந்தார் எனினும் தன் மகனுக்காக பணம் வாங்கியே ஆக வேண்டும் என்ற வேகத்தில் மேலும் பயணத்தை தொடர்ந்தார் ஒரு சமயம் தன் நிலை இழந்த சுந்தர் முன்னால் வந்த பஸ்ஸில் மீது மோதி அந்த இடத்திலேயே இறந்தார். இறக்கும் தருணத்தில் கூட தன் மகனின் நினைவை தவிர வோறொன்றும் அவரது மனதில் இருக்கவில்லை. தன் மகனின் கனவு கலைய போகிறதோ என்ற கவலையை தவிர வோறொன்றும் அவரின் மனதில் இருக்கவில்லை.

தந்தை இறந்த செய்தி கேட்டு ஓடிவந்த திலீப்புக்கு அங்கே அவனுக்காக காத்திருக்கும் பல இடிகள் அவனுக்கு தெரியவில்லை. தந்தையின் இறுதி சடங்குகள் முடிந்தது தான் தாமதம் கடன்காரர்கள் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றனர். திலீப்பின் கல்வி கனவுக்காக சுந்தர் வாங்கி இருந்த கடன்களுக்காக வீட்டில் இருந்த கொஞ்ச நஞ்சு பணம், பொருட்களையும் அள்ளி சென்றனர். வீட்டை தவிர வோறொன்றும் திலீப்பிற்கும், தாய் மஞ்சலாவிற்கும் மிச்சம் இருக்கவில்லை.

தனக்காகவும் தனது தாயிற்காகவும் பணம் சம்பாதிக்கும் பொறுப்பு திலீப்பின் மேல் சுமத்தப்பட்டது. அதனால் நாள் கணக்கு சம்பளத்திற்கு சென்ற இவர் சில நாள் கழித்து பாடநாலை சென்றான். பாடசாலை சென்ற இவனுக்கு வாயில் கதவு திறக்கவில்லை வருட கட்டணம் கட்டாததால் இவனை பாடநாலை வர அதிபர் அனுமதிக்கவில்லை.

தான் கண்ட கனவில் துளையொன்று விழுந்து விட்டதே என மனம் நொந்து போய்விட்டான். தனக்கு தந்தையும் இல்லை, இப்போது கல்வியும் அற்று போகிறதே என அவன் மனம் துடித்தது. தான் தினம் வேலைக்கு சென்று பெறும் சம்பளம் உணவிற்காகவே செலவிடப்படுகிறதே எப்படி நான் இந்த கட்டணத்தை கட்டுவது. யாரிடம் கடன் பெற முடியுமோ ஏற்கனவே தந்தை வாங்கிய கடன்கள் அப்படியே இருந்தது. என்ன செய்வது என்று அறியாத இவன் சோர்ந்து போனான் சரியாக சாப்பிடுவதில்லை. தூங்குவதும் இல்லை எதையோ பரிக்கொடுத்தவன் போலவே இருந்தான்.

இப்படி நாட்கள் சில உருண்டோடின மகன் இப்படி சோர்ந்து போய் இருப்பதை உணர்ந்த மஞ்சலா தன் தாழியை அடமானம் வைத்து பாடசாலை கட்டணத்தை செலுத்துவதற்கு திலீப் இடம் கொடுத்தார். முதலில் மறுத்தாலும் பின் தனக்கு இருக்கும் கனவை எண்ணி அந்த பணத்தை பெற்று கட்டணத்தை செலுத்தி மீண்டும் பாடசாலை செல்ல ஆரம்பித்தான். காலை நேரங்களில் பாடசாலைக்கு செல்வதும், மாலை நேரங்களில் வேலைக்கு செல்வதுமாக இருந்தான்.

தினமும் சோர்வுதராமல் கல்வி கற்று வந்த திலீப்பின் பரீட்சை நாள் நெருங்கியது. பரீட்சை தினத்தன்று முதல் தாய் மஞ்சலாவின் ஆசிப்பெற்று பாடசாலைக்கு பரீட்சை எழுத சென்ற இவனுக்கு அன்று அவனுக்கு பரீட்சை எழுத முடியாத என்ற விடயம் அவனுக்கு தெரியாது. பரீட்சைக்கு சென்று பரீட்சை தளத்தில் அமர்ந்த இவனுக்கு ஒரே ஆனந்தம் தான் கண்ட கனவின் முதல்படியை சிறப்பாக கடக்கப்போகிறேன் என்ற ஆனந்தத்தில் ஆனந்த கண்ணீரும் வந்தது.

பரீட்சை பத்திரத்தை பார்த்த இவனுக்கு அப்பத்திரம் தரம் ஐந்து மாணவர்களின் பரீட்சை பத்திரம் போல் இலகுவாக இருந்தது பரீட்சையை எழுதி முடித்து ஆனந்தத்தில் வீட்டிற்கு சென்று தாய் இடம் சொல்ல வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் வீட்டிற்கு விரைந்து சென்றான்.

வீட்டிற்கு சென்ற திலீப்புக்கு ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. திலீப்பின் தாய் மஞ்சலா நீர் எடுக்க கிணற்றுக்கு வந்த சமயம் தவறி கிணற்றில் விழுந்து இறந்து போனார். அவரின் உடல் மட்டுமே வீட்டில் இருந்தது. இதைக் கண்ட திலீப்புக்கு

‘அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது’ என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. ஆம், அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த மானிடப் பிறவி எடுக்க நாம் மாதவம் செய்திருக்க வேண்டும். அதிலும் விசேடமாக இந்துவாக பிறப்பதற்கு நாம் கோடானுகோடி புண்ணியங்கள் செய்திருக்க வேண்டும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த இந்துவாக பிறந்துவிட்ட நாம் இந்து மதம் போற்றி, இந்து மதம் கூறும் உயர்ந்த கருத்துக்களை பின்பற்றி இந்துவாக வாழ வேண்டும்.

இந்து மதம் கூறும் சிறந்த விழுமியங்களையும், தத்துவங்களையும் பின்பற்றி, இந்து மதத்தை வேரூன்றி தழைக்கச் செய்த அடியார்களின் வாழ்வினை பின்பற்றி, சிறந்த நூல்களை கற்று அதன்படி ஒழுக்கி இந்துவாக வாழ வேண்டும்.

இந்துவாக வாழ முதற்படி இறைதரிசனமாகும். நாம் ஒவ்வொருவரும் காலையில் நித்திரை விட்டு எழுந்ததிலிருந்து மீண்டும் நித்திரைக்கு செல்லும் வரை இறைவனை என்மனதில் வைத்துக்கொண்டே எமது கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். காலையில் நித்திரைவிட்டெழும் போது “சிவ சிவ” என்று கூறி எழு வேண்டும். நீலபடிவிட்டு சந்தியாவந்தனம் செய்து மலர்பறித்து பூமாலை கட்டி இறைவனை தியானிக்க வேண்டும். அமுது உண்ணும் போது, எமக்கு இறை அளித்தமைக்கு இறைவனுக்கு நன்றி கூறி ‘அன்னம் பாலிக்கும் தில்லை சிற்றம்பலம்....’ என்ற பதிகத்தை பாடி உண்ண வேண்டும். பாடசாலைகளிலும், வேலை செய்யும் இடங்களிலும் இறைசிந்தனையுடன் செயல்பட வேண்டும். ‘செய்யும் தொழிலே தெய்வம்’ என்ற வாக்கின் படி தாம் செய்யும் வேலையை தெய்வமாக கருத வேண்டும். மாலையில் விளக்கேற்றி, பஞ்சபுராணம் ஓதி இறைவனை மலரிட்டு வழிபட வேண்டும். செவ்வாய் கிழமையிலும், வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் சிவாலய தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். நாம் காலையில் சிவ தரிசனம் செய்தால் முதல் நாள் இரவு செய்த பாவங்கள் நீங்கும். மதிய நேரம் சிவ தரிசனம் செய்தால் பிற்ப்பு முதல் செய்த பாவங்கள் நீங்கும். மாலை வேளை சிவதரிசனம் செய்தால் ஏழுமூ பிறவிக்கும் செய்த பாவங்கள் நீங்கும். எனவே மாலையில் சிவாலய தரிசனம் செய்தல் சிறப்பாகும். இரவில் படிக்கும் போது சகலகலைக்களையும் நமக்கு அளிக்கவல்ல சரஸ்வதி தேவியை வணங்கி கற்க வேண்டும். இரவில் துயிலிற்கு செல்லும் போது ‘சிவ சிவ’ என்று கூறி விழுதி தரித்து இறைவனை மனதில் தியானித்து உறங்க வேண்டும். இவையாவும் நாம் இந்துவாக வாழ நாளாந்தம் செய்ய வேண்டிய கடமையாகும்.

அதுமட்டுமா? ஒருவன் இந்துவாக வாழ்வேண்டும் எனின் இந்து சமயம் கூறும் விழுமியங்களையும், இந்து மதத்தையும் தழைக்கச் செய்த பெரியார்களையும் அவர்களது வாக்கினையும் பின்பற்ற வேண்டும்.

சமயம் என்பது வாழ்க்கை நெறி / வாழும் முறை எனப்படும். சமயம் காட்டும் வழியில் வாழ நாம் உண்மை பேசுதல், அன்பு காட்டல், பிறருக்கு உதவி செய்தல், ஒற்றுமையாக வாழ்தல் நேர்மை, பணிபு, இறை நம்பிக்கை, தன்னம்பிக்கை, இன்சொல் பேசுதல் போன்ற இன்னொரன்ன உயர்ந்த ஒழுக்க விழுமிய பண்புகளை எம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

எத்தனையோ பெரியோர்களின் வாழ்வினை சரிதங்கள் மூலம் நாம் இவற்றை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதிகாசங்களுள் சிறந்த இராமாயணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். பன்னெடுங்காலம் தவமிருந்த சிவனிடம் அருள் பெற்ற ராவணன் சீதை மீது மோகங்கொண்டு அவளை கவர்ந்து சென்றான். அதனால் மாபெரும் போர் நடாத்தி தன் உயிரையே இழந்தான். சீதை விட்ட கண்ணீர் அவன் இராச்சியத்தையே வேறொரு அழித்தது. இதிலிருந்து இறைவன் யாருக்கும் துன்பத்தில் உதவி செய்வார், மாபெரும்

இதுமட்டுமன்றி சைவத்தின் படி ஒழுகி சைவம் தழைக்க காரணமான மனுநீதி கண்ட சோழன், சிபிச் சக்கரவர்த்தி ஆகியோரையும் நாம் பின்பற்றல் வேண்டும். மனுநீதி மன்னன் பசுக்கன்றையும், தன்தகனையும் சமமாக மதித்து நேர்மை, நீதி தவறாது தன் மகனையே தேரில் இட்டு கொன்றான். சிபிச்சக்கரவர்த்தியோ தன்னிடம் தஞ்சம் புகுந்த புறாவையும் காப்பாற்றி, அதனை தேடி வந்த பறவை ஏமாற கூடாது என்பதற்காக தன் தொடையையே வெட்டி அதற்கு இராயாக அளித்தார். இவர்களுள் சைவத்திற்கு மாபெரும் தொண்டு ஆற்றி இந்தவாக பிறந்தவர்களுக்கு பெருமை தேடித் தந்துள்ளனர்.

ஆனால் இன்று இந்துக்களாக பிறந்தவர்கள் சிலர் தம் சமயத்தின் பெருமையை உணராது தீய சக்திகளை கைக்கொண்டு அழிவுப்பாதையில் சென்றுகொண்டு இருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் இந்து சமயத்தையே உணராது காலையில் வழிபாடும் செய்து மாலை வேளையில் பாவங்களையும் தேடிக் கொள்கின்றனர். இது குழந்தையையும் கிள்ளி, தொட்டியையும் ஆட்டிவிடுவது பொன்றதாகும். இப்போர்க்கு நல்லதா? இதே வழியில் சென்றால் நாளை இந்து சமயம் தழைக்குமா? இல்லை. ஒரு காலமும் இல்லை. ஆகையால் நாம் சைவந் கூறும் நற்பண்புகளை கடைபிடித்து, இந்து சமயத்திற்காக அதன் பெருமையை உணர்த்த தம்மையே தியாகம் செய்த பெரியார்களை பின்பற்றி அவர்கள் கூறும் கூழியில் இந்துக்களாக வாழ வேண்டும்.

ஆகவே நாம் ஒவ்வொருவரும் மேலே கூறப்பட்ட விடயங்களை 'பசுமரத்தாணி போல்' நம்முள்ளே பதித்து இந்து சமயத்திற்கு பெருமை சேர்த்து இந்துக்களாக வாழ்வோமாக.

இந்துவாக வாழ்ந்திடுவோம்
இறை சிந்தனை பெற்றிடுவோம்.

உன்னை பார்த்த பொழுதே-நாள்
இறந்தாலும் மகிழ்ச்சி
உன்னை காணாமல் இறந்தால்
இறுதியில் உன்னுடனே புரட்சி
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்
அறுபத்து நாயன்மார்கள்
பெற்ற வரத்தை எனக்கு தருவாயா?
இல்லை என்னை மறப்பாயா?

இதுவரை நான் படித்த கதைகள்
என்னுள் விதைகளாக உள்ளது
இதுவரை நான்கேட்டு ரசித்த பாடல்கள்
இன்னும் சிதையாமல் உள்ளது

உன்தன் மீது நாயன்மார்கள்
பாடிய பாடல்கள் என்னை மெய் மறக்க செய்து
இன்னும் என்னை உயிர்
இழக்க செய்யுது

நீ காட்டிய பாசம் நேசம்
என்னை கோசம் செய்ய செல்லுது
தினமும் உன் கோயிலுக்கு வரும்படி
மனம் எனக்கு சொன்னது

ஜம்பூதம் வடிவாய் வந்தாய் தாயே
என்ஜம்பொறியையும் அடங்க செய்தாய்
நீயே – வாரந்தோறும் விரதம் இருந்தேன்
பண்டிகை காலங்களில் இறை தொண்டுகள் செய்தேன்
உன் குரலைக் கேட்காத காதுகள்
உன் அழகை காணாத கண்கள்
உன் புகழைப் பேசாத உதடுகள்
இருந்து என்ன பயன்?

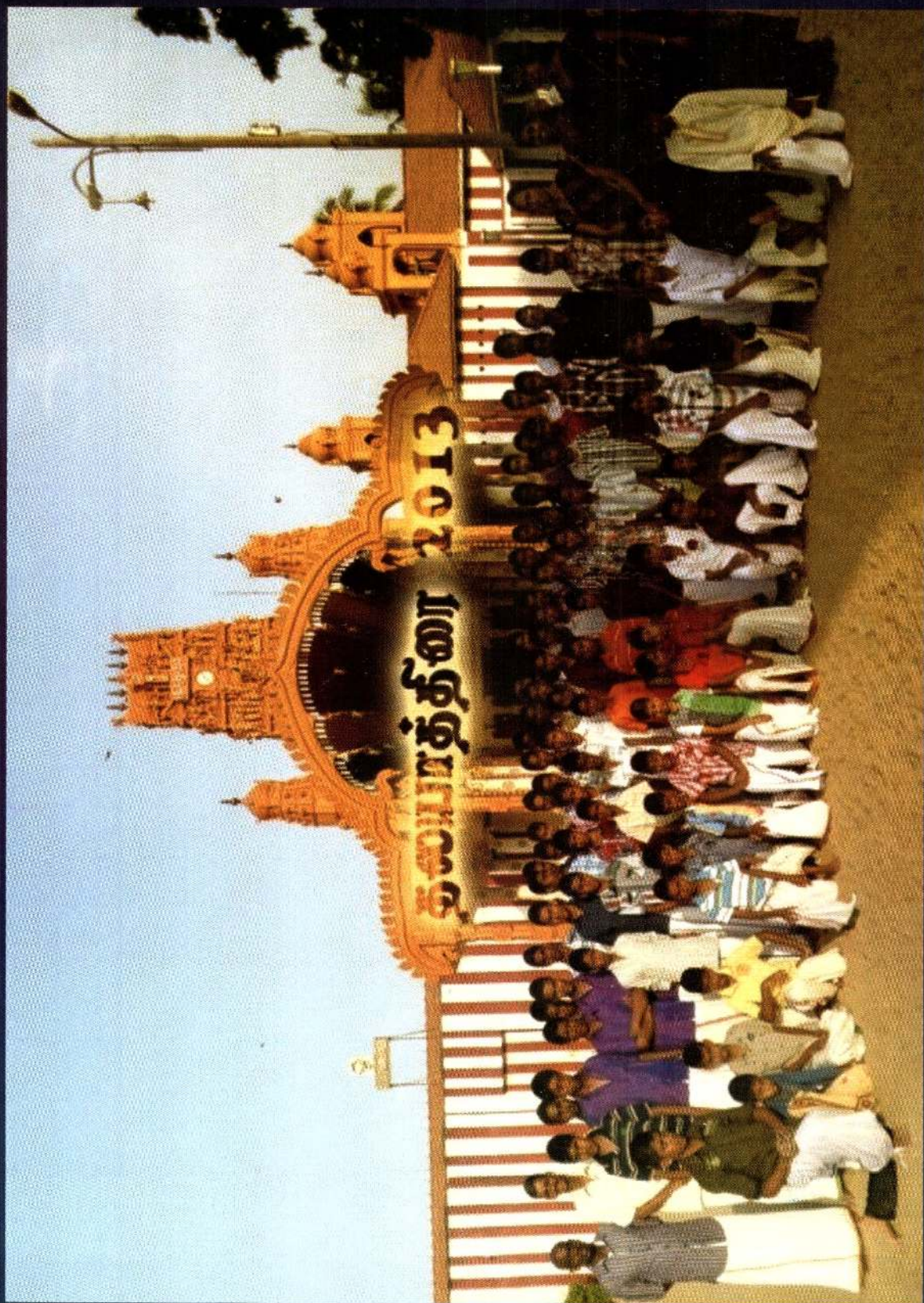
உன் கோயிலுக்கு வராத கால்கள்
உனக்கு பணிகள் செய்யாத கைகள்
உன் பெயரை சொல்லாத நாக்கு
இருப்பது ஓர் உணர்வற்றது போல தாயே!

இதுவரை மனம் பொறிவழி
போகாது காத்தாய்
நான் தீயவன் ஆகாமல்
என்னை காத்தாய்

காடு மேடு தோறியாமல்
நடந்தேன்
உன் ஆலயங்கள் தவறாமல்
தேடினேன்
என்னைக் காத்த எம்மை
காப்பாய் என்னும் நம்பிக்கையுடன்
வாழும் உன் மகன் .....
" சக்தியின்றி அணுவும் அசையாது"
நன்றி.....

Samaya Arivu Thedal

The Hindu Students Movement Of Trinity College Kandy has a long history of 43 years of active participation. The training acquired by the students help to broaden their vision of the life and society.

The Hindu Students Movement has many treasured memories of success and joy. Since, the committee decided to proceed through an eventful year, the present committee and it's members worked hand in glove in organizing various activities throughout the year, involving other schools as well in various competitions, thus promoting healthy relationships and comradelier with Hindu students from other schools. Such one task was conducting ' Samaya Arivu Thedal' for the Hindu students in Central Province.

The Samaya Arivu Thedal 2013 was held on 11th October 2013 in the college premises. This programme was first initiated in 2004 to promote goodwill and grasp the abilities of Hindus in the hill country.

Twenty Schools in and around Kandy district were invited to participate in competitions which were at three levels : Junior, intermediate and Senior.

The event comprised of six individual competitions and three group competitions: Oratory, Essay, Short story, Thirukkural, Poetry, Devotional song and Debate , Bajan and Quiz respectively.

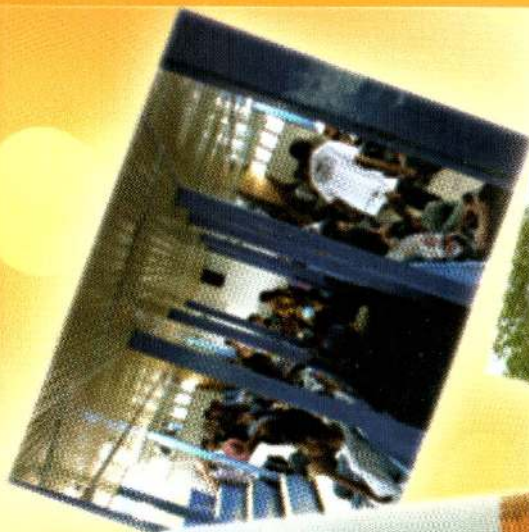
The committee had put strenuous effort in organizing and in upholding Trinity Standards.

The event played a vital role in promoting a sense of unity and establishing peace and harmony among other schools and fellow Trinitians.

Trinity being a Christian institution has respected its Multi-religions Community and has enabled the Trinitians to understand and respect the spiritual values of other religions.

Its my obligation to devote my superiors and well wishers.

Mrs .Prameela Vijayakumar

இன்றைய தினம் மிகச்சிறப்பான, உயரிய தரத்தில் நடந்தேறும் 43 ஆவது வாணிவிழா திரித்துவ வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துகளில் பொறிக்கப்படும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இதற்காக உதவிபுரிந்த கல்லூரியின் அதிபர் Brig.உதய ஆரியரத்ன அவர்களுக்கும், உப அதிபர் திரு. E.G.J. கனகசபை அவர்களுக்கும், கல்லூரி நிர்வாகத்துக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும் மற்றும் எமக்கு உதவிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாட்டும்.

மேலும் 12ஆவது “சக்தி” சஞ்சிகையை வாசகர்களின் மனதைக்கவர்ந்து சிந்தனைகளை தூண்டும் வகையில் அழகிய சிற்பமாக வடிவமைக்க உதவிய எல்லோருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

ர. தனுஷ்கர்

செயலாளர்

இந்து மாணவர் மன்றம்

செயலாளர் அறிக்கை

கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியின் இந்து மாணவர் மன்றமானது தனது 43வது வாணிவிழாவினை கொண்டாடுவதையிட்டு, அதனது சர் அங்கமாக இச்சஞ்சிகையை வெளியிடுவதையிட்டு பெரும் உவகையடைகின்றனேன். இத்தருணத்தில், இந்து மாணவர் மன்றத்தின் செயலாளர் எனும் ரீதியில் எமது மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் குறித்த வருடாந்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பொறுப்பாசிரியர் திரு.T.சிவராஜா அவர்களின் தலைமையில் பங்குனிமாதம் ஐந்தாம் (05.03.2013) நாள் கல்லூரி விரிவுரை மண்டபத்தில் 2013 இற்கான புதிய செயற்குழு நியமிக்கப்பட்டது. செயற்குழுவின் தலைவராக ச.ரஜீவ், செயலாளர் ர.தனுஷ்கர், உப தலைவராக க.டினோஷன், உப செயலாளராக மோ.கிரிஷான், பொருளாளராக ஜி.நிரோஷன், இதழாசிரியர்களாக ச.கஜன்பஜரசாத், யோ.விநோத்ராஜ் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அத்துடன் கட்புல தொழிநுட்பவியலாளர்களாக ஜே.அஷ்வின், பொ.கிரிஷாந்த் ஆகியோரும் செயற்குழு அங்கத்தவர்களாக ம.லக்ஷித் தே.ஹரிசங்கர் ஆகியோரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

செவ்வாய், வியாழக் கிழமைகளில் இந்து மாணவர்களுக்கான காலைக்கூட்டங்கள் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. இக் கூட்டங்களில் தரம் 6 தொடக்கம் 13 வரையான மாணவர்கள் தேவாரம் பாடுதல், பேச்சு, பக்திப்பாடல், குறளமுதம், உரையாடல், கதைக்கூறல், புத்தகவாசிப்பு, நற்சிந்தனை, போன்ற பல வகையான நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்று காலைக்கூட்டங்களை சிறப்பித்தனர்.

எமது செயற்குழுவின் முதலாவது பெரும் நடவடிக்கையாக தலயாத்திரை அமைந்தது. இவ் வருடம் ஆவணி மாதம் 2ஆம், 3ஆம், 4ஆம் திகதிகளில் (02.08.2013, 03.08.2013, 04.08.2013) வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க, தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட யாழ்பாணத்தின் நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயத்தை நோக்கியதாக எமது தலயாத்திரை அமைந்தது.

ஏறத்தாழ எண்பத்து ஐந்து மாணவர்களும் அவர்களுக்கு துணையாக 7 ஆசிரிய அறிக்கைகளும் தலயாத்திரைக்கு வருகை தந்தனர். யாழ்பாண கல்லூரி அதிபருக்கும், மேலும் இத்தலயாத்திரையை செவ்வனே நடத்துவதற்கு உதவிய பெற்றோர்களுக்கும், எமது கல்லூரி நிர்வாகத்துக்கும் ஆசிரிய ஆசிரியைகளுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

சகோதரத்துவத்தையும், சமத்துவத்தையும் நோக்கும் எமது மன்றமானது மத்திய மலை நாட்டின் இந்து மாணவர்களின் மத்தியில் இலை மறைகாயாக மறைந்துள்ள திறமைகளை வெளிக்கொண்டுவரும் பொருட்டு “சமய அறிவுத் தேடல்” எனும் போட்டி நிகழ்ச்சியினை ஒழுங்கு செய்தது.

மட்டங்களாக வகுக்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்ட இப்போட்டி நிகழ்ச்சியின் முதலாவது மட்டாக எமது பாடலை மாணவர்களுக்கான போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டன. இதில் தனிப்போட்டிகளாக கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை, பேச்சு, திருக்குறள் மனனம், பஞ்சபுராணம் ஓததல் என்பனவும் குழுப்போட்டிகளாக சமய அறிவு வினாவிடை, கோலப்போட்டி, பஜனை, விவாதம் என்பன அமைந்தன. இப்போட்டிகளில் ஏறத்தாழ அனைத்து இந்து மாணவர்களினதும் பங்களிப்பு இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இரண்டாவது மட்டமானது, வெளிப்பாடசாலை மாணவர்களுக்கு இடையில் நடாத்தப்பட்டது. இது புரட்டாசி மாதம் பதினான்காம் நாள் (14.09.2013) அன்று கல்லூரி வளாகத்தில் நடைபெற்றது. கிட்டத்தட்ட 15 வெளிப்பாடசாலை மாணவர்கள் இதில்

உன்னை பார்த்த பொழுதே-நாள்
இறந்தாலும் மகிழ்ச்சி
உன்னை காணாமல் இறந்தால்
இறுதியில் உன்னுடனே புரட்சி
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்
அறுபத்து நாயன்மார்கள்
பெற்ற வரத்தை எனக்கு தருவாயா?
இல்லை என்னை மறப்பாயா?

இதுவரை நான் படித்த கதைகள்
என்னுள் விதைகளாக உள்ளது
இதுவரை நான்கேட்டு ரசித்த பாடல்கள்
இன்னும் சிதையாமல் உள்ளது

உன்தன் மீது நாயன்மார்கள்
பாடிய பாடல்கள் என்னை மெய் மறக்க செய்து
இன்னும் என்னை உயிர்
இழக்க செய்யுது

நீ காட்டிய பாசம் நேசம்
என்னை கோசம் செய்ய செல்லுது
தினமும் உன் கோயிலுக்கு வரும்படி
மனம் எனக்கு சொன்னது

ஐம்பூதம் வடிவாய் வந்தாய் தாயே
என்ஜம்பொறியையும் அடங்க செய்தாய்
நீயே – வாரந்தோறும் விரதம் இருந்தேன்
பண்டிகை காலங்களில் இறை தொண்டுகள் செய்தேன்
உன் குரலைக் கேட்காத காதுகள்
உன் அழகை காணாத கண்கள்
உன் புகழைப் பேசாத உதடுகள்
இருந்து என்ன பயன்?

உன் கோயிலுக்கு வராத கால்கள்
உனக்கு பணிகள் செய்யாத கைகள்
உன் பெயரை சொல்லாத நாக்கு
இருப்பது ஓர் உணர்வற்றது போல தாயே!

இதுவரை மனம் பொறிவழி
போகாது காத்தாய்
நான் தீயவன் ஆகாமல்
என்னை காத்தாய்

காடு மேடு தோறியாமல்
நடந்தேன்
உன் ஆலயங்கள் தவறாமல்
தேடினேன்
என்னைக் காத்த எம்மை
காப்பாய் என்னும் நம்பிக்கையுடன்
வாழும் உன் மகன் .....
" சக்தியின்றி அணுவும் அசையாது"
நன்றி.....

**Committee with Staff Members
Hindu Students Movement-Junior School**

என் மனில் மறைந்திருக்கும் தாயே!
எம்மை ஆழம் பராசக்தி நீயே
மரணத்தை தாண்டி ஒரு வாழ்க்கை
உன்அருளால் நாம் பெற வேண்டும்

கனவாய் நான் நினைத்த வாழ்வை
உன்அருளால் நனவாக்க வேண்டும்
உன்னை மறவாத வாழ்வை
நான் வரமாய் பெற வேண்டும்

சக்தியின்றி ஏதம்மா சிவன்!
உன்சக்தியின்றி பிளைத்தவன் எவன்
கண்கள் இருந்தும் உன்னை காணாத இவன்
சதா காலமாக ஏங்கும் உன்மகன்

மனதிலே கோவிலைக் கட்டி பூசலார்
பூக்களால் அபிசேகம் செய்தார்
அபிராமி பட்டரை காக்க அமாவாசையை
பெள்ளணமியாக செய்தால்

பணம் இருந்தும் என்கெது இன்பம்!
உன்வரம் இருந்தால் நெருங்குமா துன்பம்
மெய் பொருளாய் உயர் பொருளாய் வந்தாய்
என் வாழ்க்கைகே உயர் தன்மை தந்தாய்

கண் காண தெய்வமாய் வந்தாய்
என் கண் முன்னே செல்வங்களை தந்தாய்
இருந்தும் எனக்கு நெடுங்கால ஏக்கம்
உன் பாதத்தில் சங்கமிக்கும் நோக்கம்
மதுரையில் மீனாட்சியாய் வந்தாய்
காஞ்சிப்புரத்தில் காமாட்சியாய் வந்தாய்
இன்னும் பல பெயர்களில் எழுந்தாய்
பக்தர்களுக்கு வேண்டிய வரம் தந்தாய்
சனாவாய் எங்கும் நிறைந்தாய்
என் வினாவிற்கு பதிரும் தந்தாய்
என்மனமேங்கும் நீயே!
எங்கள் அபிராமி தாயே!
சிவனிடம் உள்ள கோபத்தில் -பூமியில்
மீனவக்குளத்தில் பிறந்தாய்
உன்பின்னே சிவனை -பூமிக்கு
வரும் படி செய்தாய்

பூமாதேவியாய் பாரத்தை தாங்குனாய்
மகாதேவியார் எம் பாவங்களை பெறுத்தாய்
தாயாய் எம்மை திருத்தி துணிந்தாய்
எப்படிப்பட்டவனையும் மகனாய் நினைத்தாய்

Trinity College Kandy

Hindu Students Movement

Seated (L-R)

Master. R. Dhanushkar (Secretary), Mrs. K. Indrani, Mr. Sriskumaran, Mr. Pushparaja, Mr. K. Suresh, Mr. S. Sanoj Srinath, Brig. W.G.K. Aryaratne (Principal), Mr. Sivalingam, Mrs. P. Vijayakumar, Mrs. N. Udayakumaran, Miss. Manojini, Mrs. V. Ragunadhan, Master. C. Rajceev (President)

Standing (L-R)

Master. Y. Vinothraj, Master. T. Harishankar, Master. J. Ashvin, Master. S. Kajanprasad, Master. K. Dinoshen, Master. P. Krishanth, Master. M. Lakshith

தவமிரந்தாலும் பஞ்சமாபாதகம் புரிந்தால் அவன் நிச்சயம் அழிவான் என்பது தெளிவாகிறது. எனவே நாமனைவரும் இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். பஞ்சமாபாதகத்தை தவிர்க்க வேண்டும். இராவண யுத்தம் இடம்பெறும் போது தன் எண்ணன் தவறு செய்கின்றான் என்று அறிந்தும் கும்பகர்ணன் நன்றியுணர்வால் தன் அண்ணன் பக்கம் நின்று தன் உயிரையே தியாகம் செய்தான். ஆகவே இந்துக்கள் ஆகிய நாம் என்றுமே நன்றிமறக்க கூடாது என்பதை இது உணர்த்துகிறது. அதுமட்டுமா? இதிகாசங்களுள் ஒன்றான மகாபாரதமும் எமக்கு பல்வேறு விழுமிய கருத்துக்களை கூறுகிறது. பஞ்சபாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தினால் அனைத்தையும் இழந்து வனவாசம் சென்றனர். கர்ணன், பஞ்சபாண்டவர்கள் தன் சகோதரர்கள் என்றும், குந்திதேவி தன் தாய் என அறிந்தும் தன் சகோதார பாசம், தாய் பாசம் என்பவற்றை ஏதுக்கி துரியோதனன் செய்த உதவிக்கு நன்றிக்கடனாக அவன்பக்கம் நின்று உயிரையே மாய்த்தான். இச் சம்பவங்கள் நாம் இந்துவாக வாழ சிறந்த வழிகாட்டுகின்றன.

இந்து சமயத்திற்கு திருமந்திரம் என்னும் அருள் கொடையை வழங்கிய திருமுலர்,

“யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசவுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்கொரு இன்னுரை தானே....”

என இந்துக்களாக பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இறைவனுக்கு ஒரு பச்சிலை இட்டாவது வணங்க வேண்டும் என்றும் நாம் கோமாதாவாக வணங்கும் பசுவிற்கு ஒருபிடி புல்லாவது கொடுக்க வேண்டும் என்றும் நாம் உண்ணும் போது உணவு வேண்டி வந்தவர்க்கு ஒருபிடி உணவாவது கொடுக்க வேண்டும் என்றும் பிறரிடம் இன்சொல் பேச வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார்.

இந்து சமயத்திற்கு பல்வேறு சேவைகள் ஆற்றி, இந்து சமயம் தழைத்தோங்க வேண்டும் என்ற பேரவாவில் கடமையாற்றி இறைபதம் அடைந்த விபுலானந்த அடிகளார்,

‘வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த.....
உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது என்கிறார்.’

அதாவது இந்துக்களாகிய நாம் அனைவரும் வெண் தாமரையில் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கும் சரஸ்வதி தேவி விரும்பும் உளத்தாய்மையுடன் வாழ வேண்டும். எமது உள்ளம் தூய்மை அடைந்தால் கல்வித் தெய்வம் நம் மனங்களில் குடியிருப்பான். மனங்களில் குடி இருந்தால் நிச்சயம் நாவினும் குடியிருப்பான்.

இதுமட்டுமா? நாம் இந்து சமயிகளாக வாழ பல சமய நிறுவனங்களும் சமிகாட்டுகின்றன. உதாரணமாக இந்து இளைஞர் மன்றங்கள், கொழும்பு விவேகானந்த சபை, சாவலர் மன்றம், வித்தயா விருத்திச் சங்கம், அறநெறிப் பாடசாலைகள் என்பன சிறந்த இந்துவை உருவாக்கும் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றன. இந்துபோர்ட் சு. இராசரத்தினம், பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர் பொன், அருணாசலம் ஆகியோர் இவ்வாறான மன்றங்கள் ஊடாக சைவம் திழைக்க எத்தனையோ பணிகளை செய்துள்ளனர். சைவப் பிள்ளைகள் விபுதி திரித்து பாடசாலை செல்லும் வழக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். பல சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவி இந்து சமயம் பற்றி போதிக்க வழிவகுத்தார்கள். பாடசாலையில் சமயத்தை கட்டாய பாடமாக்கினார்கள். பண்ணிசை தழைக்கவும் பாடுபட்டார்கள். பஞ்சபுராணம், தோத்திரபாடல்களை பாடும் முறையை கூறி, அவற்றை பின்பற்ற செய்தார்கள். இவ்வாறு இந்து சமயம் மேன்மையுறுவதற்காகவே அயராது உழைத்த இவர்களின் வழியை நாம் நிச்சயம் பின்பற்றி இந்துவாக வாழ வேண்டும்.

PANJAPURANAM

GRADE - 3

1 st Place	-	Jayawanth Vishnuwadsh
2 nd Place	-	Maygaluxan S
3 rd Place	-	K.T.S. Sankar

GRADE - 4

1 st Place	-	Yashnick Ravindrarajah
2 nd Place	-	M. Dhanush
3 rd Place	-	I. Atchayan

GRADE - 5

1 st Place	-	P. Branawin Sharujan
2 nd Place	-	P. Aakash
3 rd Place	-	K. Dhiakshan

SONG

GRADE - 3

1 st Place	-	K.T.S. Sankar
2 nd Place	-	S. Maygakuxan

GRADE - 4

1 st Place	-	M. Dhanush
2 nd Place	-	V. Gogul
3 rd Place	-	S. Vidhu Askash

GRADE - 5

1 st Place	-	P. Branawin Sharujan
2 nd Place	-	S. Nivesh
3 rd Place	-	K. Dhilakshan

நாம் தூய்மை பேணுவதை போன்று அகத்தேயும் தூய்மை பேண வேண்டும். இதற்கு சமயம் உதவிப்புகிறது. நாம் இறைவனை வணங்கும் போது மனம் ஒருமைப்பாடு அடைகிறது. மேலும் இதற்கான மந்திரங்கள், தோத்திரங்கள் என்பனவும் காணப்படுகின்றமை. இந்து சமயத்தின் சிறப்பாகும்.

இவ்வாறு இந்து சமயம் மனிதன் வாழ்வாங்குவாழ உதவிப் புகுகின்றது. எனவே நாமும் இந்து சமயத்தின் பெருமைகளை போற்றி. அதன் ஒழுகலாறுகளை பின்பற்றி வாழ்கை வளப்படுத்து இந்துவாகவே வாழ வேண்டும். அத்தோடு இந்து சமயத்தின் தர்மங்களையும் காத்து வாழ்வதும் எமது கடமையோகும். எனவே நாமும் இந்து என்றே ஒன்றுபடுவோமாக!

நன்றி நவில்கிறோம்

இவ்விதம் இனிதே வெளிவர அருள் மழை பொழிந்த சொல்லின் அதிபதி சரஸ்வதியை மனம் மொழி மெய்களால் துதித்து முதற்கண் நன்றியுரைகின்றோம்.

சக்தி சஞ்சரிக்க சக்தி வழங்கிய உள்ளங்களால் அதிபர் , உபஅதிபர், இணை உப அதிபர், பகுதித்தலைவர், பொறுப்பாசிரியர்கள், தலைவர், செயலாளர் ஆகியோருக்கும்

பெறுமதிமிக்க ஆக்கங்களை தந்துதவிய மாணவர்களுக்கும்

பல்வேறு வழிகளிலும் உதவிகள் புரிந்த அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும்

இவ்விதழை அச்சிட்டு வெளியிட உதவிய பதிப்பகங்களுக்கும்

நன்றி

**சக்தி சக்தியென்று சொல்லு
கெட்ட சஞ்சலங்கள் யாவினையும் கொல்லு**

சக்தி

இருவரை...